

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 7th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Starred question postponed from the list for 6th May 1954.

Embezzlement of the funds of the Triplicane Urban Co-operative Society.

* 535 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether during the audit of the accounts of the Triplicane Urban Co-operative Society in 1951 it was discovered that accounts showing sales of about Rs. 77 lakhs worth of goods were not properly maintained;

(b) whether any investigation was ordered by the Government to find out the persons responsible for the abovesaid act and for the embezzlement of the society's funds; and

(c) whether any action was taken against the persons concerned and, if so, the result thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The audit of the accounts of the Triplicane Urban Co-operative Society for the half year ended 30th June 1951 revealed that no proper accounts were maintained in respect of sale of ration goods valued at Rs. 6,29,057 out of the total sales of Rs. 76,08,785 for the half year.

“(b) No investigation was ordered by Government but the Triplicane Urban Co-operative Society itself caused a complete check of the accounts by employing a special staff as a result of which 61 cases of short remittance regarding sale of rationed articles were noticed.

“(c) A statement^a showing the names of persons concerned and the action taken against them is laid on the table of the House.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“May I know whether the accounts relating to these 76 lakhs of rupees were not at all maintained or whether they were wilfully suppressed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The audit for the half-year ended 30th June 1951 detected certain cases of variations between the bill amounts as collected from the parties with reference to the sale chits issued to them and the amounts

[7th May 1954]

remitted to the T.U.C.S. The T.U.C.S. instituted a complete check of the bills issued to the consumers with reference to the 'C' Register from 1st January to 20th March 1951 and a short remittance of Rs. 8,032-5-6 by accountants came to light. This amount has been recovered except for a sum of Rs. 378."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is it a fact that a section of the Bombay Press made very serious allegations against the Directors of the T.U.C.S. and did the Government ask the Directors to vindicate their conduct in a court of law? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have no information."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Is the Hon. Minister aware of the remark made by the auditor in his report that accounts were not produced for 76 lakhs of rupees worth of turnover? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The T.U.C.S. was not able to produce certain ration bills and connected registers to the auditors for test-check for certain periods, and hence the short remittance in respect of them could not be exactly ascertained. When the auditor issued summons to the Secretary, the latter made a search for them and reported that he could not produce them as they were not available and that they might have been sold with other old records. The Registrar of Co-operative Societies was satisfied about the bona fides of the statement made by the Secretary in the matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" This is not the first time the attention of the Government has been drawn to the defects in the affairs of the T.U.C.S. Previous to this also, the attention of the Government has been drawn to the defects and to the news appearing in certain Bombay papers. The former Minister in charge of Co-operation was aware of them and he was ready to reply. We cannot understand why the Minister in charge of the subject now should say that he is not aware. What is the method adopted by the Government in such matters? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have got only information with reference to the question asked. I cannot give information on the entire subject."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister aware that there was defalcation and embezzlement of funds in the same society during the year succeeding the year under reference? If things continue like this without the Government taking proper action against those who are responsible for the mismanagement, is the Minister convinced that the co-operative movement will progress in our State? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Government have tried to control. They have employed special staff for supervision as well as audit work. There is departmental audit since 1951."

7th May 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ In view of the allegations made against the management of the Society, may I know whether the Government will be prepared to institute a thorough public enquiry in the matter and find out the actual state of affairs? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Society itself has made an enquiry. So many persons have been punished; some have been dismissed and in many cases increments have been stopped.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ The accused himself cannot sit in judgment over his conduct. What I suggest is an enquiry by the Government.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I do not think it is necessary in view of the steps already taken in the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ The Hon. Minister was pleased to say that some officers had been appointed after the enquiry was completed and assured that the Society would function properly. I want to know from the Minister whether any officers were appointed before the misappropriation took place and, if so, what the officers were doing then.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ This was detected only after the departmental audit was introduced.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ Are the Government aware that a wholesale replacement of Directors took place recently, and that there is a complete transformation in the management of the Society and that there is nothing to grumble about the working of the Society now? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ May be.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Is it not usual for the Government to institute an enquiry by the Police or the Criminal Intelligence Department in cases of falsification of accounts and embezzlement of funds? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Complaints have been filed and in four cases they were admitted.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Will the Hon. Minister make the enquiry impartial by appointing an officer not connected with the Co-operative Department to make the enquiry? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ If it is found necessary, it will be considered.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Perhaps the hon. Gentleman Sri Rajam Ramasami is not aware that the Society did not elect its new Directors of its own accord. The Government compelled them to hold re-election recently. Now will the Hon. Minister be pleased to state whether its accounts were audited by Government auditors or private auditors? ”

8-10
a.m.

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They were audited by departmental auditors.”

DR. K. B. MENON :—“ Since this defalcation is only a symptom of a general disease, will the Government consider the question of setting up an official committee to go into the whole question of defalcations in co-operative societies? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram put the same question. Now, we shall take up the next two questions put by the hon. Members Sri M. Kalyanasundaram and Sri K. P. Gopalan.”

Opening of fire by French Police on the Mahe border in Malabar.

* 642 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that two citizens of our State were shot dead by the French Indian Police in the border area of Mahe during April 1954; and

(b) if so, whether the Government have made any enquiries into this incident and the results thereof?

* 643 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the French police opened fire on the Mahe border in Malabar on 26th April 1954, resulting in the death of two Indian nationals and injuries to several others; and

(b) if so, whether the Government have made any enquiry into the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) This Government are aware of the incident referred to by the hon. Member.

“ (b) The matter has been brought to the notice of the Government of India, Ministry of External Affairs, New Delhi. The Government of India have also addressed the Embassy of France in India, at New Delhi, expressing their grave concern about the death of and injuries caused to the Indian nationals at the hands of the French Police. They have called for immediate enquiries in the matter and have requested stringent action to be taken against the French Indian Police officers concerned. They have also stressed the need for the payment of compensation to the heirs of the deceased.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நமது இந்தியப் பிரஜைகளைச் சூட்ட போலீஸ்காரர்களையும், இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக் காரணமாக இருந்த மற்ற அதிகாரிகளையும், இந்திய சர்க்காரின் சட்டப்படி விசாரிப்பதற்கு பிரஞ்சு சர்க்கார் கேஸை டிரான்ஸ்பர் செய்வார்களா ? ”

7th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This incident took place within the French territory. I do not think we will be justified in asking for the transfer of those Police officers for the purpose of inquiry within our jurisdiction.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Are the Government aware that the French Police, after opening fire on the Indian citizens, escaped through Indian territory and will the Government take proper steps to prevent such illegal escape by the French Police at least hereafter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no question of any escape of the policemen in this case. They opened fire from within the French borders and there was no question of further escape from there.”

MR. SPEAKER :—“ What the hon. Member means is that they passed through our territory.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think it is stated that they escaped through the Indian territory to some other place. But we have now taken strict action to see that no French policeman crosses our border.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ How many times did the French Police enter the Indian territory? May I know whether it is a fact that the French Police and their volunteers entered the Indian territory many times and threatened the Indian citizens? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is a general question, but the main question is with reference to a particular incident which took place in a particular night. Apart from that, I have already given the assurance to the House that we have taken necessary precautions to see that no policeman crosses the Indian border.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஒரு இந்தியப் பிரஜை எந்த நாட்டில் சுப்பட்டாலும்கூட அதை விசாரிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறது சர்வதேச சட்டம். ஆகவே இவர்களைச் சட்ட பிரஞ்சு இந்தியப் பேரவையை இந்திய மண்ணில் விசாரிப்பதற்கு இந்திய சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, if it is an offence, the offence took place within the French territory. It is only the French law that can take cognizance of it. But as our nationals have been involved in it, we have made representations to the French Government for action to be taken.”

SRI KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“ May I know, Sir, whether reports that have been published in the newspapers to the effect that the French Police crossed the borders and entered Indian Union territory and made some mischief in our territory have come to the notice of the Government? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There have been some instances of French policemen crossing our territory but now we have taken stricter precautions to prevent that.”

[7th May 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Are the Government aware that consequent on this wicked killing of two Indian nationals by the French constables, the people of the area have liberated a small part of, what is called, Cherukallayi, and will the Government of Madras see that it is also ceded to the Madras State? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ What has happened and to which the hon. Member referred is a desirable thing, I suppose. But, even though it has been liberated in the sense that the people of the area have taken charge of the affairs of that area, it will not be possible for the Government of India to straightway take hold of that area. However, the hon. Member may be aware of the news which has been published in the newspapers to-day that on the 14th instant talks for the purpose of negotiating the future of these French Settlements will start. I hope then all the problems will be settled amicably and to the satisfaction of every party concerned.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that Cherukallayi and Naluthara in French territory are so situated that without entering the Indian territory, no French Police or anybody can go to these French Settlements, will the Government see that trespasses and atrocities committed by the French Imperialists are prevented by stationing more Police forces on the boundary lines? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Every necessary and possible action has been taken and in view of the developments taking place with regard to these French pockets, I think it is not necessary to go into further details on this matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The French policemen crossed the Indian border and reached the French territory after shooting with their Sten guns and rifles when there was a prohibitory order that no Frenchman should enter Indian territory, armed with weapons, without a visa. If the Government say that they are unaware of it, will they inquire into how it happened if it were a fact? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to this incident of shooting as a result of which two persons died and some other persons were injured, the actual incident of shooting took place within the French territory. Whether, after that incident, they crossed the Indian border or not is not quite relevant to the incident of shooting. But apart from these technicalities, representations have been made to the French Government and I am sure that they will be taking necessary action against the policemen concerned. We have also impressed upon the French Government the necessity for paying compensation to the heirs of the deceased. I hope this matter also will be amicably settled.”

7th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சிறுகல்லாய் என்ற ஊரைச் சுற்றி நான்கு பக்கத்திலும் இந்தியப் பிரதேசம்தான் இருக்கின்றது. இப்படி நான்கு பக்கத்திலுமுள்ள இந்தியப் பிரதேசத்தை பிரஞ்சு இந்தியப் போலீசார் கடந்துகொண்டு இதற்குள் வந்து துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துவிட்டு மறுபடியும் திரும்பிப்போயிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்திய அதிகாரிகள் ஒருவர்கூட பிரஞ்சு எல்லைக்குள் நுழைவது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எப்படி அவர்கள் இந்த இந்தியப் பிரதேசத்தைக் கடந்துகொண்டு உள்ளே வந்து சுட்டுவிட்டு மறுபடியும் திரும்ப இந்தியப் பிரதேசத்தைக் கடந்து தப்பியோட முடியுமென்று கேட்கிறேன். இந்த மாதிரி அநியாயமாக இந்திய மக்களின்மேல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்குக் காரணமாயிருந்த அதிகாரிகளையும், இந்திய மக்களின் பொருள்களுக்கு நஷ்டம் விளைவித்த அதிகாரிகளையும் விசாரிப்பதற்கு அவர்களை இந்திய சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்ற தொரு ஷரத்தை பிரஞ்சு இந்தியப் பிரதேசங்களை, இந்தியாவுடன் இணைக்கும் போதே அந்த ஒப்பந்தத்தில் சேர்க்குமாறு சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்ய விரும்புமா என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Indian Government are in possession of all the facts. I am sure they will take into consideration all the relevant facts in arriving at a settlement. If merger takes place as a result of the settlement, I am sure we ourselves will be inclined to forget all these past incidents and have a quiet and peaceful time after merger.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know what steps our Government have taken to prevent the recurrence of such incidents in future? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have strengthened the Police Force round the French Settlements.”

MR. SPEAKER :—“ I think I have allowed enough time for this question. I pass on to the next question.”

Closure of the Ayurvedic pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine, Kilpauk.

* 553 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to close down the Ayurvedic pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine, Kilpauk, Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The question of continuance or otherwise of the Pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine is under consideration of the Government.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In some newspaper in the Madras City, it was reported some months back that the Hon. the Minister for Public Health expressed the undesirability of continuing the Ayurvedic Pharmacy attached to the College of Indigenous Medicine. May I know from the Hon. Minister what made him make such remarks if he had made them and whether the Government are aware that without the Pharmacy in the proper sense of the word this College will be of no use? ”

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I made no such statement."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know whether the Government are taking a progressively stepmotherly attitude towards the pharmacy because of their bias against Ayurveda, a matter which is very painful to Malayalees particularly? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Very desirable reforms have been introduced in the College, in the curriculum of studies and its methods of work and the students are highly pleased with what has been done. I do not know what the basis is for the remarks made by the hon. Member."

SRI K. P. GOPALAN :—" Is it a fact that the Hon. the Minister for Health is a non-believer in the Ayurveda form of treatment? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" My personal opinion does not matter, Sir. It is the Government policy that is being followed."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is it a fact that the herbarium—the garden where medicinal plants are grown—that is attached to the College has been removed by the Government as a first step towards the closure of this pharmacy? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No aquarium is attached to the College. It belongs to the Fisheries Department, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Is it a fact that the massage department, i.e., the *navarakizhi* department was closed down and the herbarium was shifted to such a distant place that it has become useless for anybody? Does this not indicate that there is more allopathic training than Ayurvedic training which has resulted in its being neither fish, nor flesh nor red-herring? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I am not prepared to answer a general question about the College of Indigenous Medicine. If any supplementary question is put on the main question, I am prepared to answer."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Sir, hon. Members on the Opposition benches, especially the Communists, seem to have great faith in Ayurveda. If it is a fact, may I know why the hon. Deputy Leader of the Opposition went all the way to Moscow to get himself treated? "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Is it a question addressed to me? "

SRI B. K. NALLASWAMI :—" The University of Madras has recognized the B.I.M. course run by a private institution—I think the Venkatramana Ayurveda College or some such institution

7th May 1954]

—in the State. That being so, what is the point in the Government's abolishing a purely Ayurvedic course and dispensary in the College of Indigenous Medicine? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I am not able to understand the question put by the hon. Member. I may, however, state that the L.I.M. and G.C.I.M. diplomas are recognized by the Government. The University have not recognized these qualifications."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I am very glad that the hon. Member Sri Rajam Ramasamy is so much interested in my going to Moscow for treatment. For the information of the Hon. the Minister for Health, I may say that in the Soviet Union, the old systems which are very similar to our Ayurveda and Homoeopathy systems are approved systems of medical treatment. A number of medical experts and distinguished scientists whom I had the honour and privilege of meeting in Russia have expressed the view that the Indian Ayurvedic system has very great potentialities and that it has suffered a set-back due to the intervention of a foreign Government. May I know whether the present Government of Madras will take steps to conduct scientific researches and if necessary, will they be prepared to send a special delegation to the Soviet Union to study the old systems of medicine that are in existence there so that a combined Indian system suited to our country may be introduced in our country? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I don't think it is necessary to go to the Soviet Union to learn the Ayurveda system of treatment."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" In view of the existence of different schools of medicine, viz., Ayurveda, Siddha, Allopathy and so on, will the Government declare their policy in clear terms with reference to these different kinds of treatment and encourage at least one particular system? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government are encouraging both the modern system of medicine and the indigenous system of medicine. They have set up colleges for giving training in both these systems at different places."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Now that the Ayurveda content in the curriculum has been attenuated considerably, will the Hon. Minister agree to appoint a Commission consisting of Ayurveda experts to go into the question thoroughly so that the college may be remodelled and converted into a really efficient Ayurvedic institution? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A Committee was appointed about three or four years ago and in accordance with the recommendations of this Committee certain reforms have been introduced. There is no justification for making the remark that more time is now allotted for the teaching

[7th May 1954]

of modern medicine. Even before these reforms were introduced, more time was devoted to the teaching of the system of modern medicine in the L.I.M. course."

SRI S. RAMALINGAM :—" Is it a fact that the officer in charge of the institution is not a believer in Ayurvedic medicines and if so, will the Government transfer him and appoint in his place some other person who is a believer in Ayurvedic medicines? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Honorary Director of the College of Indigenous Medicine is Dr. Guruswamy Mudaliar, a very eminent physician of high qualifications. He is a great believer in the Ayurvedic system."

MR. SPEAKER :—" We have covered only four questions. I want to finish the rest of the questions quickly. I pass on to the next question. Question No. 554."

Medical treatment to the staff of the Government Press.

* 554 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of members of the staff of the Government Press, Madras, sent by the Superintendent, Government Press, Madras, to the various hospitals for treatment; and

(b) how many of them were diagnosed as suffering from Tuberculosis?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Six hundred and seventy-seven employees of the Government Press, Madras, were sent to the Liaison Medical Officer of the Press in the Stanley Hospital, Madras, during the year 1953 for examination and treatment; a few of them were treated as in-patients in the Tuberculosis Sanatorium, Tambaram.

" (b) Fifty out of the 677 employees were diagnosed as suffering from Tuberculosis."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it a fact that most of the workers who have been sent to the hospitals for treatment are suffering from lead poisoning as they have been subjected to overwork and made to work even during nights without the necessary sanitary amenities being provided to prevent lead poisoning? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is no information available with me now about lead poisoning or any such thing. I have already told the House that 677 persons have been sent to hospital for various kinds of affliction. But there is no special mention about any lead poisoning."

SRI K. ARANGANATHAN :—" A sum of Rs. 5 to 6 lakhs is being given as overtime wages to the workers of the Government Press. This has considerably attracted the labourers to voluntarily

7th May 1954]

work overtime and get the additional wages. As they have to deal with lead, they are often affected by lead poison and their hearts and lungs are also affected and they get Tuberculosis. They get a number of other diseases also. Will the Government consider the desirability of increasing the number of labourers and thus put an end to overtime work? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I am unable to follow the question of the hon. Member. I have already stated that only 50 persons out of 677 had an attack of Tuberculosis. I don't think anybody is forced to work."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member wants that additional labourers may be appointed so that the system of having overtime work may be dispensed with."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The question of abolishing overtime work will be considered, Sir."

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—" May I know whether the Government pay any compensation to the workers who die of Tuberculosis inasmuch as T.B. is a disease arising out of their occupation in the Press? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No case has been made out that any special affliction has come due to this kind of work. The hon. Member proceeds on the presumption that because of this kind of labour, the workers had those diseases. It is quite natural that workers in other departments as well get these diseases. If it is made out that overtime work has been responsible, I have already stated that the abolition of overtime work will be considered."

SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார், ஐம்பது தொழிலாளிகள் மிகக் கொடிய வியாதி யாகிய க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு இருப்பதாக மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலிருந்து தெரியவந்தது. அப்படிப்பட்டவர்களை ஆஸ்பத்திரிகளில் அனுமதித்துவிட்டால் டீட்டும் போதுமா? அப்படிப்பட்ட வேலை செய்துவந்த காரணத்தால் அவர்கள் இம்மாதிரி கொடிய வியாதினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அந்தத் தொழிலாளிகளுடைய குடும்பத்தாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, it is not so. Quite a large number of persons in the Secretariat also have been found to be having tuberculosis. Thus, it is not confined to Government Press workers alone and it is not correct to say that people in the Government Press alone get tuberculosis."

8-30
a.m.

DR. K. B. MENON :—" Lead poisoning is an occupational disease commonly found in presses. If the workers have not reported, it may be because of their ignorance. Is it not the duty of the Government to take care of the interests of the workers and will the Government institute an enquiry into the matter? "

[7th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I shall cause a medical examination to be made and a report to be called for on the subject to see whether lead poisoning has been the main cause of affliction in all these cases.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஸார், ஐம்பது தொழிலாளிகளுக்கு மேல் கஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுவருவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சம்பளத்துடன் லீவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, சம்பளம் இல்லாமல் லீவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have no information with me, Sir. If the hon. Member puts a separate question, I may be able to answer.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“ Will the Government consider the necessity of conducting research into such occupational diseases? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I shall take the suggestion of the hon. Member, Sir.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ Sir, is it not a fact that the overtime wages have been very popular with workers, as these overtime wages have been helping them in their life and is it not also a fact that the occupational disease attributed to them is more due to the conditions of the locality in which they live than to the occupation itself? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already informed the House that I shall have an examination made of the whole question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, consequent on the introduction of overtime work, the workers are tempted to undertake overtime work and thus subject themselves to these diseases which are under reference to-day. Will the Government give an assurance that the system of overtime work will be abolished, by employing extra labourers instead of engaging the existing workers on overtime basis, without at the same time impairing the efficiency of the Government Press? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Naturally, Sir, once we concede that overtime work should be abolished, it will become the responsibility of the Government to employ more workers. Otherwise, the work in the Press will be jeopardised.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, what were the ill-effects noticed on the workers on account of lead poisoning? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I have not conceded that the disease is a definite case of lead poisoning. I have already told the House that the whole question will be examined.”

7th May 1954]

• SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, cannot a shift system be introduced to prevent overtime work by the same workers? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ All that will follow in the wake of the examination that has to be made.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஸார், ஓவர் டைம் வேலை செய்யும் முறையை ரத்து செய்துவிட்டால் மட்டும் பரிகாரம் ஆகாது. அதிகமான தொழிலாளிகளை வேலைக்கு அமர்த்தி, ஏற்கெனவே உள்ளவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலையில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதும் பரிகாரம் ஆகாது. அதிகமான தொழிலாளிகளை வேலைக்கு வைப்பதால், இன்னும் அதிகமான பேர்கள் இந்த நோய்க்குப் பலியாக நேரிடும். ஆகவே, இதற்கு உண்மையான பரிகாரம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும். போதிய சம்பளம் கொடுத்தால்தான் தொழிலாளிகள் தினசரி தங்களுக்கு போஷாக்கு வசதிகளைச் செய்துகொண்டு, இந்நோய்வராமல் தடுத்துக்கொள்வதற்குமுடியும். ஆகவே, அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுத்து, இந்நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I do not think that any amount of increase in the wages of the workers will help them improve their health in any way. However, treatment is now given free in all such cases and a small extra salary is not going to help them much.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the labourers working in the Government Press are getting comparatively higher wages and if only the Deputy Leader of the Opposition will examine the wages paid to these Press workers, I am sure, he will be satisfied. Of course, even where a sufficiently high salary is paid, it is open to anybody to say that it is not sufficient. I know, comparatively it is a high wage in the Government Press.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the incidence of tuberculosis is more among the upper and middle classes than among the lower classes and thus income does not contribute to or is the cause of the disease? ”

MR. SPEAKER :—“ It is an answer to Sri Kalyanasundram.”

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ Has any investigation been made in other big presses to see whether tuberculosis is prevalent there also? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I shall take the suggestion of the hon. Member and make a reference to see whether such conditions prevail anywhere else.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஸார், குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களை ஷயரோகம் அதிகமாக பாதிப்பதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜம் ராமசாமி சொன்னார்கள்.”

[7th May 1954]

MR. SPEAKER—“ அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்று நினைக்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சர்க்காருக்குத் தெரியுமா என்று அவர் கேட்டார். பண வசதி அதிகமாக இருப்பவர்களை இந்த வியாதி அதிகமாக பாதிப்பது தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். அவர் சொல்வதுபோல் பணம் படைத்தவர்களுக்கு இந்த வியாதி அதிகமாக வருகிறதென்று சொன்னால், அவர்கள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் நல்லதாகப்போய்விடும். பணத்தால்தான் கூடியரோகம் வருவதாக இருந்தால், பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவது உசிதமான வழியாக இருக்கும்.

“ நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால், ஏழை மக்களாக இருப்பவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று, தங்களுக்கு என்ன வியாதி வந்திருக்கிறது என்று பரிசோதித்து தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதி இல்லாததால், வியாதிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் சிகிச்சை செய்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிறதென்பது அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No, Sir. They have all been given treatment free of cost, without mentioning any particular affliction. All the workers affected with diseases are being given free treatment in the Government Hospitals and the Sanatorium.”

Working of National Extension Scheme in South Arcot district.

* 555 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the progress of Development work under the “ National Extension Scheme ” in the South Arcot district and the amount spent so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The National Extension Service was launched in three blocks in the South Arcot district on 2nd October 1953. One hundred and sixteen works under Rural Water supply, 54 works under Village Communications and 49 other items were taken up. Some of them have been completed and others are in progress. A sum of Rs. 19,990 has been spent so far.”

SRI A. RATNAM :—“ ஸார், தென்னாற்காடு ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்ட வேலைகளினால் பொதுமக்கள் எவ்வளவு தூரம் நலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் எத்தனை பேர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am sorry I shall not be able to give any statistics about the number of persons who have benefited from these road works, water supply works and all that, nor am I in a position to furnish statistics about the number of men who have been engaged in these works.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ ஸார், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பின்னால் விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை செலவிடப்பட்டது என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

7th May 1954]

Honorary Presidency Magistrates in the City of Madras.

* 556 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the number of Honorary Presidency Magistrates in the City of Madras;

(b) the number of posts of Honorary Presidency Magistrates, if any reserved for the Harijans; and

(c) the period of the term of office of Honorary Presidency Magistrates;

the allowances, if any paid to them and the particulars thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) (i) Number of Honorary Presidency Magistrates sitting in Benches—115.

(ii) Number of Honorary Presidency Magistrates sitting singly—11.

“(b) No such reservation.

“(c) (i) Generally two years.

(ii) The Honorary Presidency Magistrates are not paid any allowance except the Special Honorary Presidency Magistrates attached to the Railway Courts at Central and Egmore stations who are paid conveyance allowances of Rs. 80 and Rs. 40 per mensem respectively.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த Hony. Presidency Magistrate-களை அமர்த்தும் திட்டத்தில், அமர்த்தப்படும் நபர்களுடைய பொருளாதாரம், கல்வி, அந்தஸ்து முதலியவைகள் கவனிக்கப்படுகின்றனவா? சென்னையில் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the question was about reservation for Harijans and therefore I said that there was no such reservation. If the hon. Member wants to know the number of Harijans, he may put a separate question.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Sir, in view of the difficult and onerous work that is turned out by these Special Honorary Magistrates in general, will the Government think of giving them conveyance allowances just as in the case of Magistrates of Railway Court, etc.?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the honorary nature of the job should not be impaired by giving them these allowances and we have not received any representations from these Honorary Magistrates. Let no suggestion go from this House that they are entitled to any such allowance.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“May I know whether any remuneration is paid to the Honorary Magistrates serving in the mufassal and if not, whether any proposal is under the consideration of the Government in this regard?”

8-40
a.m.

[7th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No such proposal is under consideration and it is not desirable that any allowance or honorarium should be paid to Honourary Magistrate.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ May I know the powers that have been given to the Special Honourary Magistrates and Honourary Magistrates? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Honourary Magistrates sit in Benches. I think Special Honourary Magistrates sit singly trying more important cases and first-class cases.”

MR. SPEAKER :—“ I have with me 350 questions ready with answers. I want that all these questions should be answered so that I may place more questions before the House for answer. Hon. Members seem to be inclined to put more supplementary questions and in these forty minutes only five or six questions have been gone through. So I shall pass on to the next question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I would like to bring to your notice, Sir, that there are questions and questions. Questions of the nature of the present one are of major importance and relate to the entire State. They should be given more time than particular questions which concern a particular district or a constituency about which information is sought.”

MR. SPEAKER :—“ If a particular Member is interested in a particular district or constituency, it does not mean that the question is an unimportant one. Every question is important to the Member who puts it. I shall pass on to the next question.”

Construction of an anicut across Tirur-Ponnani river.

* 557 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to construct an anicut across Tirur-Ponnani river, South Malabar and a bund for Canolithodu near Koothai; and

“ (b) The representation is under examination.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) A representation has been received on the subject.

“ (b) The representation is under examination.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ For want of a bund at Koothai, wet lands are destroyed by salt water. May I know whether the Government will take immediate steps to construct a bund near Koothai? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A representation had come to us and that was examined. It was found that the scheme would be uneconomical and this fact was communicated to Mr. Kunhan

7th May 1954]

with a suggestion that if any betterment contribution was forthcoming, the question would be considered again. Now, Mr. Kunhan has represented that people are willing to pay some contribution. Therefore, the matter is being looked into again."

Mobile medical vans for South Arcot district.

* 558 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government propose to purchase any mobile medical vans for the benefit of the rural parts of South Arcot district; and

(b) the cost of a mobile van and the number of villages that can be benefited by a van?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) The cost of a mobile medical unit is as follows :—

Recurring—Staff, maintenance and running charges of van, etc.—Rs. 19,400 per annum.

Non-recurring—Cost of van, equipment and furniture—Rs. 16,800.

The mobile medical unit can serve ten villages within a radius of 10 miles of its base visiting each village three days in a week.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Is the Hon. the Minister aware that the comparative advantage that may be derived by the use of mobile vans will be much greater than the expenditure incurred on the purchase of these mobile vans?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“That is why, Sir, we are trying in the first instance to work the scheme with five mobile medical units. This is an experimental scheme and on its success depends its extension to other districts.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“In this year's Budget, provision is made for the purchase of new mobile medical vans. How many such vans are proposed to be put into operation this year?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Five mobile medical units.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“In view of the large deficiency in the matter of hospitals in South Arcot district, may I ask whether the Government will try this experiment in the South Arcot district with one unit at least?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already stated that the suggestion will be considered in future.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“Has any request been made in this behalf either by the Collector of South Arcot or the District Medical Officer or by any other private individual?”

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There has been no such request.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know from the Leader of the House and the Leader of the Opposition whether we can ration supplementary questions—that is, one question for one Member.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think, Sir, you can exercise your discretion.”

MR. SPEAKER :—“ I am doing it. But would it not be better if a rule is made? ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ We can make it later, Sir, after consultations.”

Construction of an anicut across Varaganathi at Puthupalayam, Gingee taluk.

* 559 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to construct an anicut in the Varaganathi at Puthupalayam in Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no such proposal.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Will the Government give permission to the ryots to construct an anicut in Varaganathi with their own money and labour and will they give directions to the department concerned accordingly? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no such proposal at present. If the hon. Member wants to make any representation let him make it to me in writing.”

Recognition of the Homœopathic system of medicine.

* 560 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether this Government have considered the proposal of giving recognition to Homœopathic system of medicine in this State; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The Government have considered the question, and have decided not to recognize it as a working system of Medicine.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ May I know why? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government consider that we should content ourselves with practitioners in Modern Medicine and in Indigenous Medicine.”

7th May 1954]

• SRI M. PALANIYANDI :—“ While the Bombay Government have recognized Homœopathic Medicine, why not our Government also recognize it which is cheaper and has been practised in villages up till now? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Homœopathic medical practitioners should have proper medical training just like other Modern medical practitioners. This is what happens in England and other countries of Europe.”

SRI ANTHONY PETER :—“ Are not the Government aware of the fact that the Allopathic system is capable of killing more number of patients than the Homœopathic system which is more effective, less costly and absolutely harmless? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is the opinion of a Member, Sir. It is not the view of modern Medical Science.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ From the reply of the Hon. the Minister it is clear that the Government are worried about lack of training for Homœopathic practitioners. If that is so, will the Government introduce a course of training for these practitioners? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no such proposal.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Will the Government think of introducing such a course in future at least? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already stated what the opinion of the Government in the matter is.”

Representation from the workers of Buckingham and Carnatic Mills, Madras.

• 561 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the workers of Buckingham and Carnatic Mills, Madras, complaining that they have to work in the night shift from 8 p.m. to 1 a.m. continuously for more than 5 hours in contravention of the provisions of the Factories Act; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) Yes, Sir.

Due to staggering restrictions imposed on the supply of power to the Buckingham and Carnatic Mills in the evening hours, the workers had to work for more than 5 hours at a stretch in the second shift. The restrictions have since been relaxed and the working hours of the night shift workers have now been refixed in conformity with the provisions of section 55 of the Factories Act, 1948.”

[7th May 1954]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ What were the necessity and the reason for continuing the staggering period further between the hours of 6.45 and 8 p.m. in the B. & C. Mills? May I know when the restriction will be removed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There was a serious shortage of power on account of the low level of water in the hydro-electric system and also on account of the breakdown of the Basin Bridge power station which has been set right now. But still there has not been a sufficient supply of water available and, therefore, the restrictions continue.”

*Payment of compensation to one T. K. Narayanan,
a worker of the Coimbatore City Transport.*

* 562 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether one T. K. Narayanan, a worker of the Coimbatore City Transport, was actually paid a sum of Rs. 1,190 recommended by the Labour Officer as compensation for fourteen months according to the award published in G.O. No. 489, Development, dated 11th May 1953; and

(b) if not, the action proposed to be taken to implement the award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The Government have since ordered the Collector of Coimbatore to recover the amount from the Management as arrears of land revenue and disburse it to Sri T. K. Narayanan.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ 1953-ம் ஆண்டில் மே மாதம் ஆயிரம் சொச்சு ரூபாயும் நஷ்டயீடாக கொடுக்கவேண்டும் என்று ட்ரிப்யூனல் உத்தரவிட்டும் கலெக்டர் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு வருஷம் ஆனது என்றால் அந்த தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு பணம் சேருவதற்கு இன்னும் எத்தனை நாள் ஆகுமென்று கணம் மந்திரியார் அவர்கள் பதில் சொல்வாரா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I see, Sir, that they have also preferred an appeal to the Labour Appellate Tribunal and a month's time has been given to the Management to see if they obtain any orders. But if nothing transpires within a month, proceedings will be instituted for recovery of the amount and payment to Sri T. K. Narayanan.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Will the Government be pleased to state the reason why it has taken 12 months for the Government to take action in the matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, just to explain the background of the delay I would require notice.”

7th May 1954]

Reorganization of Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar.

* 563 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to reorganize the Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar in view of the present policy of decontrol, derationing and non-purchase of foodgrains and if so, how?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The answer is in the negative."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"May I know, Sir, whether the Government have received any representations from the P.C.C. Societies Federation of Malabar with regard to the strengthening of the institutions and what action have Government taken in the matter?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I am not aware of the representations made. If the hon. Member wants an answer he should give me notice for that."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, these P.C.C. Societies in Malabar have huge reserve funds, in certain cases even more than thrice the share money. Will the Government bring in some measure to utilize these huge reserves for some useful purpose?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, a separate question may be put to the Hon. Minister in charge of Co-operation."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"The backbone of the Co-operative movement in Malabar is these Producers-cum-Co-operative Societies. We have been celebrating the Jubilee also recently. Would the Government in tune with the spirit take up the question of re-organization of these Producers-cum-Co-operative Societies instead of allowing them progressively to die away, especially in view of derationing of food they are in a pretty mess?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Even though there has been derationing throughout the State, Malabar continues to be supplied through the fair price shops and these Producers-cum-Co-operative Societies are functioning and they still have good business in the distribution of rice."

Statistics about lands under cultivation in Martalli village in Kollegal taluk.

* 564 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHAYYA: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total extent of lands under cultivation by ryots of Martalli village in Kollegal taluk; and

(b) out of which what is the extent

(1) covered by the issue of regular pattas to them and

(2) treated as Sivoijama lands considered unobjectionable?

[7th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a). 3,479.88 acres.

“(b) (1) 1,072.78 acres.

“(2) 2,407.10 acres.”

SRI S. C. VIRUPAKSHAYYA :—“Sir, in view of the fact that lands covered by pattas are negligible when compared with the sivoijama lands enjoyed by the people, do the Government realize the hardship caused to the owners by the Government taxing the water that they utilize from the wells sunk by them at their cost and labour?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I shall take steps to remedy the state of affairs and hasten the process of issuing pattas.”

Opening of a bus route from Sankarapuram to Mungilturaippattu in South Arcot district.

* 565 Q.—SRI K. PARTHASARATHY : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any representations have been received by the Government from the public and the Vice-President of the District Board, South Arcot, since 1952 for opening a bus route in the road from Sankarapuram to Mungilturaippattu in South Arcot district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“A representation was received from the people of Mungilturaippattu in December 1953 to extend the bus route from Cuddalore to Sankarapuram via Tirukoyilur up to Mungilturaippattu.

“(b) It is reported that the road between Sankarapuram and Mungilturaippattu is not fit for bus traffic and that the repairs and improvements will be completed shortly. As soon as the report of the Divisional Engineer (Highways) regarding the fitness of the road for bus traffic is received, the question of the introduction of bus service on this route will be taken up.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Sir, now the road has been improved and made fit for motor transport. Will the Government expedite the opening of the road?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, we hope to receive the report from the Highways Engineer and as soon as the report's received we shall take up the question.”

Visit of Inspector-General of Police to Tanjore district.

* 566 Q.—SRI N. SIVARAJ : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Inspector-General of Police paid a visit to the Tanjore district during January 1954;

7th May 1954]

(b) whether any memorandum was submitted to him by the mirasdars of Tanjore district;

(c) if so, the contents of the memorandum; and

(d) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No, Sir.

“(c) & (d) Do not arise.”

Medical aid to the people of Agathi Island.

* 567 Q.—SRI A. APPU : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report that dysentery is prevalent in Agathi Island where there is no medical aid; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Medical Officer attached to the Government Dispensary, Kavarathy Island was immediately asked to proceed to Agathi Island. He was not able to do so as the wind was not favourable. However he reached Agathy Island on 24th March 1954 and camped there till 29th March 1954. Soon after an Assistant Surgeon who was specially sent to Agathy Island by a specially chartered ship with the necessary medical aid, landed on the Island on 4th April 1954 and undertook relief work.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“May I know how many casualties were there before the medical officer reached the Island?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“According to the Medical Officer who went there, he said there could not have been more than 20 genuine cases of dysentery at the time.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“May I know, Sir, whether there are any hospitals in the Island and if so how many and in which Islands they are situated?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There are about five doctors in the Laccadive and Amindivi Islands.”

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“May I know, Sir, whether the Hon. Minister for Public Health has ever visited the island?” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I had no occasion to visit the island. The Hon. Minister for Revenue was proposing to go there but he did not go.”

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Sir, is it a fact that a large number of deaths took place before the doctors arrived there and rendered help to the suffering people there?”

[7th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I am not aware of the number of deaths that took place there. I have already informed the House what the Doctor who went from Kavarthi to the Agathi Islands reported.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, since these islands are altogether helpless in the matter of medical aid, would the Hon. Minister make a visit to the Island with a team of doctors and settle them there and return himself? ” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I have already said that five doctors have been sent to the island by a specially chartered naval ship got from the Government of India.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, are there any dispensaries in the islands without doctors? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, there are doctors and dispensaries also.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ What is the population of the islands which are good many in number, Sir? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have no information. I must look into the census report.”

Absorption of the Prohibition staff in the Police Department.

* 568 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the number of Prohibition Inspectors and Deputy Superintendents in the City of Madras;

(b) whether they will be absorbed in the Police or any other department; and

(c) if they are absorbed in the Police Department whether they will be sent for training to the Police Training College, Vellore?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) The number of Inspectors of Excise and Prohibition employed in Madras City is six. There are no Deputy Superintendents in the Excise and Prohibition Department.

“ (b) & (c) These questions are at present under the consideration of the Government.”

SRI A. RATNAM :—“ ஏற்கனவே வேலூர் போலீஸ் டிரெயினிங் காலேஜிலிருந்து எத்தனை புரொகிபிஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பயிற்சி பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The question is under the consideration of the Government, Sir.”

7th May 1954]

Improved methods of fishing.

* 569 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have introduced any new methods of fishing?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The following new and improved methods of fishing have been introduced in this State:—

- (a) Fishing with the aid of mechanised boats designed by the Fisheries Department at a low cost; these boats are made available to fishermen thus enabling them to go farther into the sea and secure larger catches;
- (b) Use of improved types of hooks such as revolving chain hooks, for large-scale shark fishing;
- (c) Technique of bull-trawling with mechanised boats; and
- (d) Use of efficient fishing implements such as ‘Rangoon’ nets made of nylon, and Uduvalai or bottom bill nets in deep inland waters, such as in the Mettur reservoir and the Bhavanisagar.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“ஏற்கனவே ஜப்பான் கப்பல்களும், அமெரிக்க கப்பல்களும், நமது கடற்கரையோரத்தில் வந்து மீன்பிடிக்கும் தொழில் நடத்தியுள்ளதால், நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அதிகப்படியான டிராலெர்ஸ் (Trawlers) வேண்டுமென்று கேட்டதுண்டா?”

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு மற்றொரு விஷயத்தைப்பற்றி உப-கேள்வி போடுகிறீர்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிப்பதாயிருந்தால் எனக்கு ஒருவித ஆட்சேபனையும் இல்லை.

The main question is about the introduction of new methods of fishing. If the Hon. Minister is prepared to answer the supplementary question, I have no objection.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice, Sir.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR:—“Sir, has any new method been found for fishing in troubled waters?” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I do not know about that, Sir.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—“மீன் வளர்ப்பைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ருசியுள்ள மீன்களை வளர்ப்பதற்கு மீன்களின் ருசியையும் அவைகள் எந்த ஜரதி என்பதையும் பார்த்து, கனம் மந்திரி அவர்கள் சிபார்சு செய்வார்களா?” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“That is exactly the idea of the Fisheries department. Particular attention would be paid to rear such fish as are liked by the people.”

MR. SPEAKER:—“I will take five more minutes and finish the rest of the questions.”

[7th May 1954]

Appointment of foreign nationals as temple trustees in South Arcot district.

* 570 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state the number of foreign nationals appointed by the Hindu Religious Endowments Board as trustees of temples in South Arcot district now?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Three foreign nationals have been appointed as trustees of temples in South Arcot district by the Area Committee. ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, three foreign nationals have been appointed as trustees for the temples in South Arcot district. When the properties of these temples are entrusted to their management, if they commit offences like embezzlement, defalcation or misappropriation, is there any provision in our Constitution to punish them even though some of the properties belonging to these temples lie in the Pondicherry area? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ An appeal could be made to the Government who would go into the question. ”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, may I know the reasons or the necessity for the appointment of these foreign nationals in spite of the repeated representations made by the Area Committee? Will the Government consider the question of dismissing them and appointing persons from the Indian Union? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Government have recently received a representation from the public and that is being looked into. ”

Construction of the hospital building at Sendurai, Udaiyarpalayam taluk.

* 571 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the cost of construction of the hospital building at Sendurai, Udaiyarpalayam taluk;

(b) the kind and cost of tiles as proposed in the estimate; and

(c) the kind and cost of tiles actually used for its construction?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Rs. 27,204-10-0.

“ (b) Mangalore tiles of Basel Mission type, Rs. 19 per hundred.

“ (c) Mangalore tiles of the Little Flower Company, Malabar, Rs. 15 per hundred. ”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Sir, may I know the reason for the deviation from the original estimate? Is it the fault of the contractor or that of the officers concerned? ”

7th May 1954]

- THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the actual cost of construction is less than the estimated cost. The estimated cost was Rs. 31,000 while the cost of construction was Rs. 27,204-10-0.”

Pest attack on paddy crops in Tirunelveli district.

* 572 Q.—SRI S. T. ADITYAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether paddy crops have been attacked by insects in various places of Tirunelveli district;

(b) the extent of damage; and

(c) measures taken by the Government for combating the attack and for relieving the distress of the agriculturists affected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Director of Agriculture has reported that practically the entire crop has been saved.

“ (c) As soon as the Government came to know of the pest attack, the Director of Agriculture was asked to instruct the District Agricultural Officer to take necessary action in the matter. The Government understand that necessary steps have been taken by the District Agricultural Officer to arrest the pest attack. The District Agricultural Officer with the special staff visited the affected areas and distributed pesticides to the ryots. The latter were also educated in the use of pesticides by means of leaflets. The departmental staff will continue the pest control work as long as it is necessary.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, as there was not enough stock of the pesticides during the affected period, will the Government take care to see that sufficient stocks are always kept in store? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, as I have said, Tirunelveli is a district where this pest attack has been effectively controlled. During the first few days of the attack there was not sufficient stock but it had been augmented. The Agricultural departments got the vans of the Ramanathapuram and Madurai districts also, took them to Tirunelveli and all possible steps were taken.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ பூச்சி விழுந்ததன் காரணமாக விளைச்சல் குறைவாகக்கண்டது. இதன் நிமித்தமாக வாரம் கட்டுக் குத்தகை கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I would like to tell the hon. Member that the crops had not been damaged considerably on account of this pest attack. Regarding the troubles that arose between the tenants and the landlords, the question may be addressed to the concerned Minister.”

[7th May 1954]

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ Sir, may I know whether the pesticides purchased hitherto by the Government are from foreign countries or manufactured in India? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I would like to have notice.”

Supply of electricity to Chowghat, Ponnani taluk.

* 573 Q.—SRI N. GOPALA MENON : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal for the supply of electricity to Chowghat, in Ponnani taluk?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A proposal for extension of supply of electricity to Chowghat, Guruvayoor and other villages in Ponnani taluk, Malabar district, is under examination in the Electricity department.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, will the Government negotiate with the Travancore-Cochin Government for extending electricity to Chowghat and other neighbouring areas from that State because it will be easier and cheaper to do so than to extend electricity from Tirur? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, the matter is under consideration and when I finally take steps I will consider the question of making a representation to the Travancore-Cochin Government.”

Sale of seeds and manure by the Government Seed Depot, Mount Road, Madras.

* 574 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of seeds and manure purchased by the Department of Agriculture for sale in the City branch at Mount Road in the year 1952;

(b) the total amounts of sales in the year 1952 ;

(c) the annual establishment charges of the above branch; and

(d) why the prices of seeds, seedlings and manure are higher than those of similar articles sold by the private nurseries in Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The information required by the Member is as follows :—

	LB.
(1) Seeds	2,029
(2) Manures	9,992
(3) Insecticides	2,107

7th May 1954]

“(b) The sales during the year 1952-53 amounted to Rs. 11,960 roundly.

“(c) Rs. 22,150 per annum.

“(d) The materials sold in the Government Seed Depot, Mount Road, do not appear to be appreciably higher in cost when compared with the prices of materials sold by the private nurserymen. For example, the depot is selling all vegetable seedlings at a flat rate of 8 annas per 100, whereas private nurserymen charge different rates for different kinds of seedlings at prices varying from 12 annas to Rs. 1-8-0 per 100 seedlings.”

Purchase of new buses.

* 575 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Transport and Prohibition be pleased to state—

(a) the number of new buses purchased in the year 1953, the names of the suppliers and the total amount paid for them;

(b) whether these new buses were purchased after calling for tenders;

(c) the number of old buses not in use; and

(d) what the Government propose to do with these old buses?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Thirty-five New Comer light diesel chases were purchased in the year 1953 from the Automobile Products of India, Limited, Bombay. The total amount paid towards the cost of the chases is Rs. 7,97,731-12-0.

“(b) Yes, Sir.

“(c) None, except for vehicles undergoing scheduled overhauls and maintenance.

“(d) Does not arise.”

SRI S. T. ADITYAN :—“Sir, was there no Madras firm which would supply these chases?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, tenders were called for and the matter was gone into. It was found that these were the best under the circumstances.”

Improvement of the canal between Nagapattinam and Vedaranyam.

* 576 Q.—SRI N. SIVARAJ: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to improve the canal that runs between Nagapattinam and Vedaranyam in Tanjore district for navigation purposes; and if so, its present stage?

[7th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes. The proposed improvements to the Canal would provide a cheap means of transport of salt from Vedaranyam to Nagapattinam wherefrom salt could be shipped to deficit areas. As salt is a Central subject the Government of India have been addressed to give a full grant for the work. Their reply is awaited.”

Construction of a new building for the Government Training School, Namakkal.

* 577 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation, dated 14th July 1952, from Sri K. V. Ramaswamy, M.L.A., regarding the extension of the building of the Government Training School at Namakkal; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The proposal for the construction of a new building for the school was considered by the Government but it was deferred in view of the financial stringency.”

Opening of Mobile Medical Units.

* 578 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the places where the Government propose to open the mobile medical units mentioned at page 121 of the Budget Memorandum for 1954-55?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (1) Tellicherry in Malabar district.

(2) Tiruppur in Coimbatore district.

(3) Kasargod in South Kanara district.

(4) Sankarankoil in Tirunelveli district.

(5) A place in North Arcot district, probably Tiruvannamalai.”

Improvement of village communications in Tanjore district.

* 579 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the amount proposed to be allotted for Tanjore district from the grants to local bodies for the improvement of village communications as given in item 105 at page 123 of the Budget Memorandum for 1954-55?

7th May 1954]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The grant proposed to be allotted in 1954-55 to the local bodies in Tanjore district for improvement of village communications are roughly as follows :—

	RS.
(i) Tanjore District Board	6,000
(ii) Panchayats in Tanjore district	8,000 ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தஞ்சை ஜில்லாவிலே கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதினால் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் ரூ. 6,000 அல்லது ரூ. 8,000 போதாமலிருக்கிறது. ஆகையினால் அதிகப்படி பணம் ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் இதற்காக அதிகப்பணம் ஒதுக்குவது பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கும். ”

Supply of electricity to Badagara and Quilandy.

* 580 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to extend electric supply to Badagara and Quilandy (Malabar district) from the Cannanore sub-station and to open a sub-station in Kuthuparamba during the budget year, 1st April 1954 to 31st March 1955?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A major scheme for the extension of supply of electricity from Cannanore sub-station to Badagara and Quilandy (Malabar district) is under consideration. After sanction, it will have to await its turn for execution. There is no proposal now to open a sub-station at Kuthuparamba. ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know, Sir, whether the scheme has actually been sanctioned by now. ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, it has not been sanctioned. It is awaiting sanction of the Standing Finance Committee which has not met yet. ”

Expenditure incurred on the Parulekar Committee.

* 581 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred by the Government on the Parulekar Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The attentions of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 1185, on the floor of the Assembly on 20th March 1954. ”

MR. SPEAKER :—“ Questions over. ”

[7th May 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—HALF-HOUR DEBATE—*RE*

(1) HOMOEOPATHIC SYSTEM OF MEDICINE.

9-10 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On a point of order, Sir. The very important and vital question of homœopathic system of medicine was not answered properly at all. So I request the Hon. Speaker to allow a half-hour debate on that important question which concerns the entire State and particularly the poorer masses of this country.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. But according to the rules the request for a half-hour debate should have been **made** when that particular question was under discussion. Anyhow, I have no objection to allow a half-hour debate on it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We cannot be going on having a half-hour debate for each and every question, Sir.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The half-hour debate may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ All right. We will have the half-hour debate tomorrow.”

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following message, dated 30th April 1954, from the Governor of Madras. It reads as follows :—

‘ In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954.’ ”

II.—HALF-HOUR DEBATE *RE—cont.*

(2) MAHE BORDER INCIDENTS.

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, Sir, the question of Mahe border incident in which shooting had taken place is an important one. So I request that a half-hour debate may be allowed on this question as many hon. Members wish to offer their useful suggestions on it.”

MR. SPEAKER :—“ I think the Government of India have taken up that matter. I think talks between France and India will begin in Paris shortly. That is what the morning newspapers say. Anyhow I want to know the views of the Leader of the House in this matter.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In my view, it is absolutely unnecessary. Moreover I may not be able to give any more information than what I have already given. As far as the Communist Party is concerned, there could not be any doubt in their attitude so far as this subject is concerned, because the

7th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

dispute is not with a Communist country. No Communist country is involved. So, I think there is no necessity to have a half-hour debate."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இது விஷயமாக விவாதிக்க ஒரு மணி ஒதுக்கப்படுமென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் கேள்விநேரத்தில் அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் கேட்க வில்லை. சர்க்காருக்கும், எதிர்க்கட்சிக்கும் இவ்விஷயத்தில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறதா இல்லையாயென்பது அல்ல பிரச்சனை. இவ்விஷயத்தில் சீக்கிரமே ஒரு முடிவுகாண இந்திய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது பற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். அதைப்பற்றி பல விஷயங்கள் இங்கேயுள்ள அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அதையும் அவர்கள் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிக்கு அது ஊக்கமும், வலுவும் அளிப்பதோடு, நாம் இங்கு நடத்தும் விவாதம் அந்தப் பிராந்தியங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் நம்பிக்கை அதிகம் அளிப்பதாக இருக்குமென்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். நாம் இங்கு நடத்தும் விவாதம் மத்திய சர்க்காருக்கு எந்த வகையிலும் குந்தகமாக இருக்காது. அதற்கு மாறாக பலமும், உதவியும் அளிப்பதாகவே இருக்குமென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு அரை மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I want to mention another point also. The Government of India and the Government of France are going to have talks in Paris on the 14th of this month over the French Settlements in India. In view of that, I think, a discussion by this House over this question might be embarrassing to the parties. Moreover, when this question is discussed here, even though I know that the Deputy Leader of the Opposition may keep himself within bounds, we cannot have the same sort of assurance from other hon. Members participating in the discussion. Moreover, fifteen to twenty minutes have been spent when a starred question having a bearing on this subject was discussed here. Several supplementaries have been put and answered. In view of all these, I would appeal to the Deputy Leader of the Opposition not to press his request for a half-hour debate on this question."

MR. SPEAKER :—" I think, in view of what the Leader of the House had told us, the Deputy Leader of the Opposition will not press his request."

The request for a half-hour debate was not pressed.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(I) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) BILL, 1954.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" On a point of order, Sir. This Bill was circulated to us only yesterday. There was no time for us to study the Bill. The Bill was published only on the 4th of May in the Gazette. Rule 79 of the Madras Assembly Rules says :

" 79.—At any time after the expiry of six days from the publication of a Bill in the Gazette, the member-in-charge of the Bill may make one of the following motions in regard to his Bill, namely :—

(a) that it be taken into consideration by the Assembly either at once or some future day to be then specified ; or

[Sri S. Swayamprakasam] [7th May 1954]

(b) that it be referred to a Select Committee of the House or ;

(c) that it be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon. '

Therefore, only after six days from the publication of the Bill in the Gazette, that is only on the 10th of May in this case, can the Hon. the Minister for Land Revenue bring in a motion for the consideration of the Bill by the House. Moreover, the fifteen days' notice to Members had not been given. Therefore, I submit the consideration of this Bill by the House to-day is out of order."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் எழுப்பியுள்ள ஒழுங்குப் பிரச்சினையே நானும் ஆமோதிக்கிறேன். கெஜட்டில் பிரசுரமாகி 6 தினங்களுக்குப் பிறகே எந்த மசோதாவையும் இந்தச் சபையிலே பிரேரிப்பதற்கு முடியும். இருந்தாலும் கூட இந்த ஷரத்தில் கண்டுள்ள விதிகளையெல்லாம் பற்றி எதையும் சபையில் பிரேரிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கக்கூடிய அதிகாரம் தங்களுக்கு இருக்கிற தென்பதும் வாஸ்தவம். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. போதிய அவகாசம் கொடுக்காமல் திடீரென்று ஒரு மசோதாவைப் பிரேரித்து அதைச் சபை விவாதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அடிப்படைக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்குக் கூட அதிலுள்ள பல சிக்கல்களை நன்கு ஆராய்ந்து நீக்குவதற்கு முடியாமல் போய்விடும் என்பதும் வாஸ்தவம். இருந்தாலும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இம் மசோதாவை இன்றைக்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்கு ஏதாவது பிரத்யேகக் காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" As remarked by the Deputy Leader of the Opposition, the Chair has got the power to waive notice. The Deputy Leader of the Opposition has himself admitted it. Apart from that, the other House is meeting on the 10th instant. We must send some Bills for the Council on that date. That is another reason." (Laughter.)

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**" Ordinarily, I would not have pressed that this Bill be taken up for discussion to-day. But this Bill had been considered by this House before the separation of Andhra. It was referred to a Select Committee. We again discussed it. But we stopped further discussion because of the intervention of partition. The fact that this Bill would come up for discussion in the House had been indicated during the Budget debate itself. I agree that the Bill could have been published a little earlier. In view of the changes that took place in the Cabinet recently, we had again to circulate it to the Ministers, get their orders and then publish the Bill. These are the circumstances under which we have had to pass through. Therefore, I would request hon. Members, even though the Hon. Speaker has the power to waive the notice period of six days prescribed under rule 79 of the Assembly Rules, to waive the time limit in view of what I have stated. I would request hon. Members not to mind what has been done but proceed with the consideration of the Bill. Whatever difficulties hon. Members may find in the Bill, I think we will be able to solve them during the course of the day when the Bill would be under discussion."

* **DR. K. B. MENON :—**" I wish to submit that in the Bill as presented to the House, there are some alterations and that

7th May 1954]

[Dr. K. B. Menon]

it is different from the one originally presented. We have had no time to study the Bill and hand in amendments. If we take the other items that are left over, I think that would occupy the whole day and give us some time to study the Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I wish to inform hon. Members that the Council is meeting on the 10th instant. We have to send some Bills on that date for their consideration. They will not have any work if we do not send them this Bill for their consideration on the 10th instant. Therefore, I think hon. Members would co-operate with us and not allow us to incur extra expenditure by not giving any work to the Council on the 10th instant. I do hope that hon. Members would proceed with the consideration of the Bill to-day itself."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I wish to submit that it is wrong in principle that we should hustle through this Bill to give some work for the other House which is meeting on the 10th instant. Even though the Government have got the power to introduce Bills in the Council, that rule should not be used to curtail the powers of this House. Money Bills . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No Money Bills have been introduced in the Council, Sir."

MR. SPEAKER :—" Yes. To my knowledge, Government have not introduced any Money Bill in the Council first."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" They have introduced several new Bills first in the Council. Again on principle, it is wrong to curtail the powers of this House."

MR. SPEAKER :—" But the rules provide that Government could introduce Bills other than Money Bills in the other House."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Our object is to stop consideration of this Bill to-day. We have had no time to study the Bill. How can we participate usefully in the discussion? Moreover, we do not have the facilities that the Hon. Ministers have. The new Ministry was formed on April 13th. In spite of their having all the facilities, in spite of their having the whole command in their hands, they could not publish the Bill in the Gazette soon. It was published only on the 4th of May. To-day is 7th. The six days time-limit is not yet over. So I request that the Bill be not taken up for discussion to-day."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, this Bill, when passed, will have far-reaching consequences, especially in view of the recent statement of the Prime Minister of India that a maximum limit should be placed on the extent of land to be held by an individual. It is expected that we should go into the matter very deeply and intelligently and I submit that we cannot do it now especially when the Bill has been published only very recently. 9-20 a.m."

[Sri S. Deivasigamany]

[7th May 1954]

I therefore request you to give us some more time so that we can study the Bill and give our intelligent support to the other side."

MR. SPEAKER:—"The Leader of the House has already explained the circumstances under which the Bill has been placed before the House. In view of that, I do not think the hon. Member will press his suggestion."

SRI K. VINAYAKAM:—"Does the Hon. Leader of the House want this Bill to be hustled through this House? Let us be clear about our position."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not want to hustle this Bill through this House. Even if I want to hustle through, I do not think the Hon. Speaker will allow me to do it."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"As a gesture, will the Hon. Speaker be pleased to accept verbal amendments?"

MR. SPEAKER:—"Amendments will be received during the general discussion and also during the consideration of the Bill clause by clause."

DR. K. B. MENON:—"Some of us are not lawyers and we cannot understand the Bill thoroughly."

SRI S. T. ADITYAN:—"There is another aspect of the question which no Member has put forward. We can, no doubt, go through the Bill to-day. But we are not the only party concerned. The large body of people, who are affected by this Bill, are also concerned. The people should have time to represent their views to the Members and the Press also should have time to express its views."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற கட்சித்தலைவர்கள் சொல்லிய வாதங்களை நானும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"நீங்களே முன்பு 'எந்த மசோதாவையும் பிரேரிக்கும் லிஷ்யத்தில் நோட்டீஸ் நிபந்தனைகளிலிருந்து விலக்களிக்க சபைத்தலைவர் அனுமதி அளிக்க விதிகளில் இடம் இருக்கிறதென்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"உங்களுக்கு பிரத்யேக அதிகாரம் இருக்கிற தென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதேசமயத்தில் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் இந்த மசோதாவைப் படிப்பதற்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதன் காரணமாக நான் என்னுடைய யோசனை ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இன்றைக்கு நாம் இந்த மசோதாவின் பொது விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். நாளைக்கு ஷரத்துவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதம் நடத்தலாமென்பதே எனது அபிப்பிராயம்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Let us see the trend of discussion and if it is necessary to allow more time, we shall allow. I do not want to curtail discussion."

7th May 1954]

MR. SPEAKER :—" We shall have general discussion to-day and consideration clause by clause to-morrow."

SRI K. VINAYAKAM :—" Even for general discussion, Members must contribute to the discussion. They must talk some sense."

MR. SPEAKER :—" Yesterday I told the Leader of the House that it was not possible for me to waive notice. But he made a special request to me to waive notice and allow this Bill to be taken up to-day, as some work had to be provided for the Council. Only after his special request, I agreed to waive notice. At the same time, he told me that this Bill had come up before the House a number of times in some form or other. We shall have general discussion to-day and take up consideration clause by clause to-morrow."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, may I submit the view of some of the Members? If the Bill is taken up to-day, we will be at a very great disadvantage and many of us have decided not to participate in the discussion, and probably we may walk out."

MR. SPEAKER :—" I request the hon. Member not to do that. That is not a proper way of doing things."

SRI K. VINAYAKAM :—" There are other pending Bills. For instance, the Bill for amending the Madras City Municipal Act may be taken up."

MR. SPEAKER :—" In view of the special request of the Leader of the House, I hope the House will comply with it."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" We are submitting that we have not studied, and therefore we are not prepared to discuss, the Bill. It is not our intention to waste the time of the House. Instead of wasting time on general discussion to-day, I suggest as a compromise that we could take up and finish the general discussion as well as the discussion clause by clause to-morrow."

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not want to embarrass the hon. Members. As they say that they want time to bary, I am agreeable to taking up the Bill to-morrow. I move—

' That under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, the first item in item II in the list of business for 7th May 1954, namely, the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be postponed to to-morrow (8th May 1954). '

[7th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That, under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, the first item in item II in the list of business for 7th May 1954, namely, the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, be postponed to to-morrow (8th May 1954) .'

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The next item is the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954."

IV.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1954
(L.C. BILL NO. 7 OF 1954).

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—
Mr. Speaker, I move—

' That the Madras City Municipal (Amendment) Bill ^a, 1954
(L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be
taken into consideration.'

" Under the existing provisions of the Madras City Municipal Act, 1919, the maximum monthly salary of the Water Works Engineer of the Corporation of Madras has been limited to Rs. 800, while the maximum monthly salary of the other heads of departments like the Health Officer, the Engineer, the Electrical Engineer and the Revenue Officer has been fixed at Rs. 1,200. As the duties and responsibilities of the Water Works Engineer are no less important and onerous than those of the other heads of departments, the Corporation Council has recommended that the maximum salary of the Water Works Engineer should be raised to Rs. 1,200 so as to be on a par with the maximum salary of the Engineer or the Electrical Engineer. This is a reasonable recommendation and to give effect to it, it is proposed to amend clauses (b) and (c) of sub-section (1) of section 85 of the Madras City Municipal Act, 1919. Accordingly I have moved the motion."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration.' "

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

' That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954
(L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be
taken into consideration this day six months.' "

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" I second the amendment."

7th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration this day six months.’

“ The motion as well as the amendment are before the House for discussion.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, I wish to support the Bill moved by the Hon. Minister for Local Administration. This is a thing which ought to have been done several years ago. I have been a member of the Corporation of Madras once and I have also been a Deputy Mayor. I have known Mr. Muniswami, the Water Works Engineer, for a number of years and he has been doing very useful work for the City of Madras. Even though he is the senior most officer in the Corporation, he has not been given any increment in his salary because of certain limitations. This Bill only seeks to overcome the limitations and to give him what is his legitimate due. I, therefore, submit that this Bill may be passed without any discussion whatsoever, especially when other officers who are junior to him are drawing higher salaries. Further, when this proposal has emanated from the Commissioner as well as the Corporation of Madras, it is only meet that we should pass this Bill as requested by the Corporation Council.”

9-0
a.m.

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I have great pleasure in supporting the Bill that has been brought forward by the Government for the approval of this House. I will not indulge in mentioning the personalities or the incumbents who are going to be benefited by this measure. But considering the duties of the Water Works Engineer who does a very useful work in the City of Madras in the matter of water being catered to the residents of Madras, I may assure the House that the incumbent of the post has done yeomen service. It will not be out of place if I mention that there was a continuous period of drought for the past ten years and Madras City was affected most in respect of water-supply. During this period, the Water Works Engineer conceived of new schemes for water-supply and very great strain was put upon him. He investigated into new schemes like the Kuttralayar Scheme and he was mainly responsible for augmenting the supply of water from the Poondi Reservoir. I happen to have some experience of working of the City Corporation, representing as I do a division which is not provided with water facilities in the shape of water taps from the Poondi Reservoir. For instance, in Aminjikarai, Kodambakkam, Guindy, portions of Saidapet, and Adyar, there are no water taps through which water could be easily catered to the residents of the areas. The Water Works Engineer conceived of new plans like construction of overhead tanks and then devised a very efficient system of supplying water from the reservoir to the overhead tanks through a fleet of lorries. I have great pleasure in vouching for the efficiency of the incumbent

[Sri K. Vinayakam]

[7th May 1954]

of the post and it is nothing but proper and just that this Water Works Engineer should be placed on a par with other Heads of Departments.

" In this connexion, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister in charge of this portfolio that this kind of anomaly still exists in the City Corporation. For instance, there are various departments which are manned by efficient people, but they are not treated alike. The City Engineer, the Electrical Engineer and the Health Officer are treated alike. Now, the Water Works Engineer who has been drawing a lesser salary than others though an equally onerous duty has been cast upon him is also given the same status as others. But still there are other officers who have got to be properly treated. I would like to refer to the Head of the Department of Education, the Educational Officer of the Corporation of Madras, to whose care 46,000 children have been left for the purpose of imparting elementary education. The Corporation is running 289 elementary schools, two High schools and 75 Higher Elementary schools. Under the direct supervision of the Educational Officer there are not less than 2,875 teachers, both men and women. Such a wide range of supervision, a big field of work, has been entrusted to the Educational Officer. His responsibility is equally great just like that of the City Engineer, the Health Officer, the Electrical Engineer or the Water Works Engineer. But he is not treated in the same way as others are treated though he happens to be the head of a department. This kind of anomaly must be rectified. The present Bill now tries to rectify a defect by granting the same scale of pay to the Water Works Engineer as is granted to others. Then, there will be only one more officer who will be drawing lesser salary than the other heads of departments and he is the Educational Officer of the City Corporation. I request the Government to bring in another Bill to rectify this defect and I assure the Government that the City Council will be pleased to accept the recommendation of the Government of Madras.

" Sir, it will not be out of place to mention that amongst the various Heads of Departments, it is only the Head of the Education Department that is accorded a step-motherly treatment. Even amongst the Cabinet Ministers, I believe the Education Minister occupies a less influential position. But that defect has been rectified now because two or more portfolios have been dumped on one personality who wields an influence. But the general tendency in our country is to give a place of lesser importance to education. Even amongst the Directors of various departments, the Director of Public Instruction occupies a less important place than others. Amongst the District Officers also, the position is the same."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This is a simple Bill dealing with the Water Works Engineer. But the hon. Member is dragging in the Director of Public Instruction and

7th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

the District Educational Officers. Of course, a passing reference is all right, but to stress that point will be a little bit out of place and irrelevant."

* SRI K. VINAYAKAM :—" I do not need any lessons in parliamentary procedure as far as this House is concerned."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If this is the specimen of the parliamentary procedure he has learnt, . . ."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, the Bill just before the House relates to the revision of the salary of a Head of a Department in the City Corporation. So, it is nothing but proper and pertinent if I mention about the Educational Officer also. While welcoming the Bill under reference, I would suggest that the Government should come forward with another amendment to the same Act in order to rectify the defects as far as the other Heads of Departments are concerned."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Mr. Speaker, Sir, those who have spoken before me have mentioned most of the points that should be mentioned about this very small matter. What I would like to point out is this: The City of Madras is being administered under an antiquated Act. Three years ago, the Council took up the question of revising this entire Act. I believe it is more than a year since the compendious recommendations of the Council for the revision of the whole Act were forwarded to the Government. I am sorry that the Government, instead of taking up the revision of the entire Act, have only come forward with a very small measure for remedying and rectifying an anomaly. To the extent to which it rectifies that anomaly, I welcome this Bill. There is no necessity for us to state anything more on this welcome rectification.

" As the hon. Member Sri Vinayakam has pointed out, there are several other anomalies with regard to the pay and salaries of Heads of Departments. It has been universally held and it has been accepted by the Corporation of Madras that there should be uniform scales of pay for those performing onerous and responsible duties like the Heads of Departments. After all, the main functions of the City Corporation are to supply water to the residents, to look after the health of the people, to look after lighting arrangements, etc. It is, therefore, surprising that one of the chief amenities, water-supply, is looked after by a Head of a Department who is treated in a less favourable way than the other Heads of Departments. I only want to point out one important feature, viz., that the City of Madras is growing as an industrial city. The population of Madras has increased from seven lakhs to something like 14½ lakhs, in the past few years. During the past 2 or 3 years when there was a severe drought, some of the industries in the City would have been closed but for the efforts made by the City Water Works Engineer to keep up the supply of water to some of the textile industries. By

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [7th May 1954]

providing extra mains during peak hours to several industries, it was possible to keep up production and avoid unemployment to some extent. In this connection, I beg to urge that the recommendations made by the Council after very careful consideration for two years should be taken up for early consideration and action by the present Ministry."

9-40
a.m.

* **SRI C. KANDASAMY** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் பொழுது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதா சர்வ சாதாரணமானது தான். கனம் விநாயகம், ஆதித்தன் முதலியவர்கள் சென்னை நகரத்தில் இருக்கிறவர்கள். காப்பரேஷனைப்பற்றி இவர்களுக்கு என்னைவிட அதிகமாகத் தெரியும். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு சற்று விவரமாக விளக்கப்படவேண்டும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு இப் பொழுது என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்று புரியவில்லை. நிற்க, ஏன் காப்பரேஷனில் இருக்கக்கூடிய **Water-works Engineer**-க்கு ரூ. 800 லிருந்து ரூ. 1,200 ஆக அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த **Water-works Engineer** சம்பளத்தை மாத்திரம் உயர்த்துவதற்கு அப்படி என்ன நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஏன் இவரைப் போன்ற வேலை செய்யும் கல்வி அதிகாரியினுடைய சம்பளம் மாத்திரம் இன்னும் ரூ. 800 லேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? கல்வி அதிகாரியின் சம்பளத்தை ஏன் உயர்த்தக்கூடாது. இந்த **Engineer**-க்கு மட்டும் சம்பளத்தை உயர்த்துவது அவரது நிர்வாகத் திறமைக்காகவா அல்லது **technical skill**-க் காகவா என்பது இந்த மசோதாவில் விளக்கப்படவில்லை. அதைவிட்டு விட்டு தனி உத்தியோகஸ்தர் நல்லவர், கெட்டிக்காரர் என்று பேசுவது சரியல்ல. இவ்வாறு எல்லாம் அதிகப்படியாக சம்பளம் வாங்குவருக்கு இன்னும் மேற்கொண்டு சம்பளத்தை அதிகமாக்குகிறார்களே தவிர குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் கெஜட் பதிவு இல்லாத சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படுத்தினார்களா? இல்லை. என்னைக்கேட்டால் அதிகச்சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களைக் குறைத்து, குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களுக்குச் சிறிது அதிகமாக்கலாம் என்றுதான் சொல்லுவேன். இதுதான் ஜனநாயக முறை. அப்படியின்றி ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு மாத்திரம் சம்பளத்தை உயர்த்தி அதே நிலைமையில் இருக்கும் மற்றொரு உத்தியோகஸ்தருக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்காமல் இருப்பது முறையல்ல. காப்பரேஷனில் ஒரு தனிப்பட்ட இலாகா தலைவருக்காக சட்டத்தில் சம்பளம் குறிப்பிட்டு இருக்கும் போது, அந்த சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சட்ட சபை முன் விவாதத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்கிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணம் விளக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏன் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்."

SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய திருத்தத்தைக்கொண்டு வருவதைப்பற்றி விளக்கிக்கூற விரும்புகிறேன். இந்தக்காலத்தில் ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் என்ன வேலை செய்கின்றன? மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ராஜ்ய சர்க்கார் பணம் வாங்கி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கிறது. அந்தப்பணம் பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது.

"ஒரு தனிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தரின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்த மசோதா இந்த சட்டசபையில் விவாதத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பொதுமக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை பயக்குமா என்று கேட்டால், இதனால் ஒருவருக்கு நன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகத்தான் அவர்கள் நன்மை அடையமுடியும். குறிப்பாக சென்னைக் காப்பரேஷன் மூலமாகப் பொது ஜனங்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கி

7th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

றதா என்று கேட்கிறேன். இடவசதி, தண்ணீர்வசதி, காற்று வசதி, சுகாதார வசதி, விளக்கு வசதி ஏதாகிலும் அதிகமாகி இருக்கிறதா என்றால் ஒன்றும் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். தண்ணீர் வசதியும் அதே நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. சென்ற 20, 30 வருஷகாலமாக இந்த Engineer-ன் சம்பளம் உயர்த்தப்படாமல் இப்பொழுது மாத்திரம் எதற்காக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது திரு. முனுசாமி ஆச்சாரிதான் Engineer-ஆக இருக்கிறார். சென்னை நகரத்தைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத்தெரியும். சுகாதார டிபார்ட்மெண்டில் இதே மாதிரியான உத்தியோகத்தில் சம்பள உயர்வு சட்டசபைக்கு வராமலேயே செய்து விட்டார்கள். ஒரு ஆண்டிற்கு முன் Health Department, Conservancy Department தனித்தனியாக இருந்தன. பிறகு ஒன்று சேர்ந்தன. Health Department தனியாகப் போய் Conservancy Department, Mechanical Engineer-ன் மேற்பார்வையில் வந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணம் ஒரு ஐயரின் சம்பளம் தான். இப்போது சென்னையில் தொத்து நோய் உண்டாகியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் Conservancy Department, Mechanical Engineer கையில் இருப்பது தான். இந்த மாதிரியான நிலைமையில் தான் சென்னை நகரம் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் இன்ஜினியர் இன்னும் 1½ ஆண்டுகளுக்குள் retire ஆகப் போகிறார். இப்பொழுது சம்பளத்தை உயர்த்தினால் இதனால் இவருக்கு ஒன்றும் நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை. ஆனால் இவருக்குப் பின்னால் வரும் ஒரு மலையாளிக்குத்தான் நன்மை ஏற்படப்போகிறது. இந்த உத்தியோகஸ்தரின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது இவர் நன்மை அடைவதற்காகத்தான். ஆனால் அதேசமயத்தில் கார்ப்பரேஷனிலுள்ள கல்வி அதிகாரியின் சம்பளம் மாத்திரம் அதே ரூ. 800 ஆக இருக்கிறது. அவருடைய நலத்தை இந்த சர்க்கார் புறக்கணிக்கிறது.

“மக்கள் சுகமாக வாழவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் கருதவில்லை. எவ்வளவோ ஏழைகள் சென்னையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்ண உணவு இல்லை, உடுக்க உடையில்லை, இருக்கவீட்டில்லை, குடிக்கத்தண்ணீர் இல்லை. இவ்விதமாக அல்லலப்பட்டு அவதியுறுகிறார்கள். பொதுவாக ஆதித்திராவிட மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“சென்னையில் தண்ணீர் வசதி மிகமிக முக்கியம். ஆனால் அதைச் அளித்தார்களா? இல்லையே. சேரிகளிலும், குப்பங்களிலும் வாழும் ஏழை ஆதித்திராவிட மக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்துக் கொடுக்கப்பட்டதா? லக்ஷம் லக்ஷமாக ஏழைகள் வாழும் சேரிகளில் ஒரு குழாய் கூட இல்லை. ஆனால் ஒரு பங்களாவில் இரண்டு பேர் வாழும் பணக்காரர்களுக்கு 15, 20 குழாய்கள் வைக்கிறார்கள். இது நியாயமா, முறையா, என்று கேட்கிறேன். இவ்விதமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் செய்யாமலே ஒரு தனிப்பட்டவரின் நன்மைக்காக, சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று சட்டசபையில் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். எனக்கு உடல் நலம் சரியாக இல்லாததினால் அதிகமாகப் பேச முடியவில்லை.

“கனம் ராமசாமிப் படையாச்சி, பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர். உழைப்பாளிகளுக்காகவும், பிற்பட்ட சமூகத்தினர்களுக்காகவும், ஆதித்திராவிட மக்களுக்காகவும் பாடுபடுகிறவர். அவர்களின் நலனைக் கண்ணும் கருத்துமாய் அவர் கவனிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“Mr. Speaker, I shall bear all the suggestions made by the hon. Members in mind when we take up the question of amending the Act. This is a simple Bill brought forward for upgrading the salary of an officer of the Corporation of Madras. The Corporation Council

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [7th May 1954]

has passed a resolution recommending this. To meet the extra cost involved in upgrading the salary of this Officer of the Corporation, this Bill has been brought forward. I commend that the Bill may be passed."

The amendment of the hon. Member Sri A. Ratnam was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration.' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" I shall now take up the clauses. I think there are no amendments to the clauses. So I am putting them to the vote of the House."

Clauses 2 and 1 and the Preamble were then separately put to the vote of the House and carried.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Sir, I now move—

' That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be passed into law.' "

SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, I wish to congratulate the Hon. the Minister for Local Administration on his piloting his first Bill after assuming charge as Minister of this State.

" Many hon. Members who have intimate connection with the Madras Corporation have given suggestions for carrying out certain amendments in the Act. I wish to submit to the House that the City Municipal Act was passed 30 years ago when there was no responsible Government. Then, it was thought fit to provide restrictions on the powers of local bodies in carrying out their normal duties. I wish to suggest that there is no necessity of imposing so many restrictions on the deliberations and decisions of local bodies. Local bodies must be left free to administer their own affairs."

MR. SPEAKER :—" I must tell the hon. Member that we are in the third reading stage, and not in the first reading stage. If he wants to say anything about the clauses, he may do so instead of talking in general terms."

7th May 1954]

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ I only wish to emphasise that some of the restrictions that are placed on local bodies at the present time should be removed. A further comprehensive Bill may be brought forward to remove all these restrictions placed on the exercise of powers by the local bodies. Even in section 85, I wish to suggest that it would have been better if the proviso (a) was retained and the other provisions were repealed. We expect to have in the near future a comprehensive amending Bill removing all the restrictions placed on the exercise of the functions of local bodies. I once again congratulate the Hon. Minister for Local Administration on his having successfully piloted his first Bill.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—
‘ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 7 of 1954), as passed by the Council be passed into law.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ Now, let us take up the next Bill on the agenda, viz., The Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954.”

(3) THE HINDU NON-CONFORMING MARRIAGES (REGISTRATION)
BILL, 1954^a (L.C. BILL NO. 5 OF 1954).

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of order, Sir. Marriage and divorce are included as item 5 in the Concurrent List which implies that any legislation undertaken by the Central Government will have priority. If the Central Government were not seized of the matter, of course, this House can deal with it. But, now the question of marriage and divorce is under the active consideration of the Parliament and as a matter of fact, a Bill in this regard is before the Parliament. I submit that it is likely that the provisions made here may even be in conflict with the provisions of that Bill.”

MR. SPEAKER :—“ The Bill that is before the House is quite different from the one that is before the Parliament. As this subject is in the Concurrent List, this House as well as the Parliament can legislate.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I submit that as this subject is in the Concurrent List, the provisions contained in the Bill that is before the Parliament will have priority.”

MR. SPEAKER :—“ They have not yet passed that Bill. If they have already passed that Bill, then it is a different matter. I think this aspect of the marriage is not included in that Bill.”

[7th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Even if an amendment for validating certain marriages is necessary, it will be better if it is moved in the Parliament, Sir.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I shall deal with that aspect of the matter referred to by the hon. Member Sri Narayana Kurup if necessary after moving the Bill and making my speech. I move—

‘ That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954) as passed by the Council be taken into consideration.’

“ In this State, a number of marriages were celebrated in the past in a form which was not one prescribed by Hindu religion or sanctioned by custom or usage or authorised by statute. In a recent case, the Madras High Court had to consider the validity of such a marriage. The High Court held that such a marriage was not a valid marriage and that the issues of such a union were illegitimate. The parties to the marriage believed in good faith that their marriage was valid in law and their issues would be legitimate. Since the High Court has refused to recognise such a marriage as valid, it has become necessary for the Government to undertake legislation for validating these marriages. The most easy form of procedure, namely, registration is provided in this Bill. The intention of the Government is not to create a new form of marriage in addition to the forms prescribed by religion or custom or statute but only to secure legal recognition for marriages already performed, among the parties, who had lived together as husband and wife and also to prevent their offspring being regarded as illegitimate.

“ In regard to the question of the registration of such marriages which may be celebrated in future, the Government are of the opinion that the matter should be dealt with on an All-India basis and this has been included in the Special Marriage Bill, now being considered by Parliament. Moreover, a Hindu marriage can be registered under the Special Marriage Act, 1872 (Central Act III of 1872). The State Government, therefore, do not desire to undertake any parallel or overlapping legislation. The present Bill is only a validating measure restricted in its scope and designed for a particular purpose. I, therefore, move that this Bill, as passed by the Council, be taken into consideration.

10.00
a.m.

“ With reference to the points raised by the hon. Member Sri Narayana Kurup, I have already made it quite clear that it is not the intention of the Government to have any parallel or overlapping legislation in respect of future marriages. This is only a validating measure and there is no question of any such measure being under the consideration of the Central Government. Even if it be so, we will be within our rights to legislate, the only condition being that if there is a conflict, the Central Act will have precedence.”

7th May 1954]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council, be taken into consideration.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தத்தைப் பிரேரிக் கின்றேன்—

' That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council, be referred to a Select Committee.' "

SRI S. VADIVELU :—" I second the amendment, Sir. "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council, be referred to a select Committee.'

" The motion and the amendment are before the House for discussion. I allot ten minutes for each speaker."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" On a point of information, Sir. I wish to know whether in the marriages mentioned there are any cases of marriages between minors."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no information, Sir. I think it is not likely because these were marriages celebrated contrary to usual custom and usage and most of them should have been between majors. I do not think there were any cases of minors being involved in such marriage."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Speaker, Sir, as the Leader of the House has said, after the High Court pronounced its judgment declaring such marriages invalid, such a piece of legislation is absolutely necessary to validate thousands of marriages performed in the non-conforming manner. But I wish to point out that this is only a half-hearted measure to validate marriages that have already taken place.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

" Such non-conforming marriages have become popular and hundreds of marriages are being performed even after the pronouncement of the High Court judgment referred to by the Leader of the House. Therefore, I submit that this measure being one validating only marriages that have already taken place, does not touch upon the marriages that may be performed in future; the object of the Bill is to recognise such marriages as valid by registration. So if the intention of the parties concerned is to bring into being a marriage, they could do so in future in the non-conforming manner in the hope of registering and getting it recognised as valid. That is one serious defect in the Bill.

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [7th May 1954]

"That next defect is this. This Bill seeks to validate marriages which have taken place between a Hindu man and a Hindu woman. There is no provision to recognise marriages which have taken place between people belonging to different religious and in such cases, this law will not be applicable. So, this restriction of the application of the Act to cases where the parties belong to the Hindu religion only should also be removed.

"Apart from that, I am not able to understand the necessity of the registration at all. The High Court judgment says that a Hindu marriage cannot be valid in the absence of certain ceremonies. I do not understand how the defect, namely, the absence of ceremonies, can be rectified by registration. If registration is intended only as evidence of a marriage, I think that no Hindu marriage requires such evidence, as all Hindu marriages, both conforming and non-conforming marriages, take place in the presence of a large number of relations and friends. If any special evidence is necessary, it is necessary both in the case of orthodox and unorthodox marriages. So, this requirement of registration in the case of non-conforming marriages alone is discriminating and therefore, I submit that if registration is necessary at all, it must be made necessary for both the orthodox and unorthodox marriages.

"Clause 4 of the Bill states that the parties to the marriage should apply to the Tahsildar of the Taluk concerned and that the Tahsildar shall issue a notice to the parties to appear before him in the Taluk Office. The Tahsildar is a touring officer and therefore, it will be very inconvenient for the parties to appear before him in his office. He can issue notices to the parties to appear before him in their villages when he would be camping there, instead of asking the parties to appear before him in his office. This alteration should be made to help the parties.

"I request that the Bill may be suitably amended so that such non-conforming marriages taking place in future also may be recognised. The spirit of the Bill seems to be, 'after all the parties have committed a mistake for the first time; they are excused and hereafter they should not commit such a mistake'. I wish that the Bill should be amended suitably to make the future non-conforming marriages also recognized under law. I thank you, Mr. Deputy Speaker."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the Government are faced with this problem: how far the marriages celebrated among certain classes of persons could be validated under law. The title of the Bill is not happily worded and in Tamil it is called "சர்திருத்த மண ஒழுங்கு படுத்தும் மசோதா". So, it comes to this that certain marriages are regular or legal and certain other marriages are not in conformity with standard forms, etc.

"Before 1872, in this country, especially in this part of the country, the only form of marriage recognised under law, was the

*7th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

one celebrated under the Hindu Law, that is, marriages performed according to the Hindu Sastras. In 1872, another form of marriage was sanctioned and that is that marriages could be celebrated under the Special Marriages Act of 1872. So, till 1872, the standard form recognized and prevalent among Hindus was the one celebrated according to Hindu Sastras and after 1872, one more form was added by the Statute. Now in the past 25 years or so, another form of marriage has come into vogue in our State and this is coming more and more prevalent among a certain class of people calling themselves or styling themselves as self-respectors or members of the Dravidian Federation or the Dravidian Progressive Federation. This form of marriage has acquired the special name of Swayamariyathai or 'Anti-priest marriage.' In fact, in the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill, it has been stated clearly. Originally when the Bill was circulated in this House, it was stated that the Madras High Court had rejected the validity of the marriages celebrated under what is described as the Swayamariyathai principles or under the auspices of the 'Purohita Maruppu Sangam' or the Anti-Priest Association. That is, certain marriages or a large number of marriages had been celebrated in this part of the country among a class of the Hindus without any religious rites or ceremonies, either sanctioned under the Scriptures or authorised by the Statute, and the question before the Government is to consider how far these marriages could be validated. That is the only question for consideration of the Government. But unfortunately, the Government are making an attempt to introduce a measure of far-reaching consequences. There is an attempt in this Bill to prescribe one more mode of marriage and that is that some marriages should be registered. As the hon. Member, Sri Mudaliar pointed out, registration cannot be a legal or valid substitute for the absence of religious ceremonies or religious rites in the Swayamariyathai marriages.

"The only question now is to validate Swayamariyathai marriages and the immediate purpose and object should be to validate such marriages and if the Government are so pleased, to validate even future marriages also. I wish to submit to the House that even though this Bill is passed without any obligation on the part of the persons who marry to register the marriages—I do not find any compulsory provision here to register such marriages—and even though another Bill is introduced to make it obligatory to register marriages that do not conform to the standard forms of marriage already recognized, people are going to celebrate marriages without having them registered. This fact must be taken note of. People are wilfully going to celebrate marriages without registering them so long as there is a difference between marriages celebrated with religious rites and those without religious rites in the matter of registration. If the Government are pleased to introduce a measure making it obligatory on the part of all Hindus to register the marriages whether marriages are celebrated with rites or without them—then, there may not be

10-10
a.m.

[Sri P. Rangaswami Reddiar]   [7th May 1954]

much agitation or opposition. But if the Government are going to discriminate between these two types of marriages people will celebrate marriages without rites and without registration too. Whether we call them non-conforming marriages or the off-springs as legitimate or illegitimate celebration of such marriages will continue. In this connexion, I wish to draw the attention of the Government to one fact. This is not the first occasion when such a situation has arisen in the State. In fact, in the year 1909, a situation arose similar to the present one, but on an All-India basis. That is, a section of the people known as Sikhs celebrated marriages without any religious rites and they did not get them registered under the Special Marriages Act either. Then the question arose before the Central Government as to how to validate such marriages, though they did not conform to Hindu marriage rites prescribed in the Hindu scriptures or in the Hindu law, and they were validated by enacting a simple Act called the Anand Marriages Act (VII of 1909) which contains only four or five sections. That Act purports to validate marriages celebrated by Sikhs without observing religious rites, but in keeping with the peculiar notions and peculiar customs prevailing among them. Then, there was another Act passed in the year 1937 called the Arya Marriage Validation Act (Central Act XIX of 1937) to validate marriages performed by a certain section of Hindus in a peculiar fashion. That is, they did not observe religious rites or ceremonies. They did not employ priests or purohits as we understand them. They celebrated marriages in their own way and these were validated by the Central Act, I have mentioned already. I must also refer to another Act called the Bangalore Marriages Validating Act (Central Act XVI of 1936) which sought to validate certain marriages performed in the Bangalore Cantonment. There are ever so many other Acts passed in the State from the year 1928 onwards. Under the Madras Christian Marriages Validation Act of 1928, licences were issued to certain individuals—Reverend Fathers—to solemnise marriages. Even after licences were cancelled, the Fathers continued to solemnise marriages and the Government were obliged to bring in legislation to validate such marriages. This Government have periodically passed several Acts to validate Christian marriages performed by persons after the licence lapsed. It so happened that in one case the Government were obliged to undertake legislation to validate one single marriage, that is, between one Mr. R. Devadas and Miss M. Grace Pushpa solemnised by Rev. James Ponnurangam. This Act was passed in the year 1952. There is also the Hindu Marriages Validity Act of 1949 in which the word 'Hindu' is defined as including Sikhs and Jains also. So, Sir, so many Central and State Acts have been passed so far to validate non-conforming marriages. So, the present Bill should also aim at validating marriages celebrated in the State in the last 25 years. The only distinction between the two types of marriages performed by the Hindus in this part of the country is that in the case of one rites are observed and purohits are present whereas in the other

7th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

case purohīts are absent. I want the Government to realise this fact and I wish to impress on them that marriages will continue to be celebrated in the so-called non-conforming way and that they will never be registered. As it is, I do not find any provision in the Bill to make registration obligatory. When that is so, it is quite unnecessary to have such a lengthy Bill with nine or ten clauses. It could be a simple one with one or two clauses to say that all such marriages shall be or shall be even deemed to have been valid. But, if on the other hand, the Government are zealous to have a register of these marriages in order to create valid evidence in cases of dispute, I ask, what are they going to do if disputes arise between persons who have married under the Hindu law. There is no register kept for such marriages. The only evidence is the congregation of people and chanting of some mantras. There is nothing more than mere oral evidence. Therefore, there should be registration of both types of marriages. Incidentally the Government will derive—I do not say that the Government are bent upon deriving income in any manner—some revenue also if they prescribe a rule making it obligatory on the part of all those who marry, to register their marriages. Then there will not be this unhealthy distinction between certain groups of people and others. I submit, Sir, that these facts may be taken serious notice of and if necessary, this Bill may be even withdrawn and another Bill introduced with the amendments suggested by certain Communist and other Members embodied in it. I would request the Government to look into the matter thoroughly and recast the Bill in the light of the suggestions I have made."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support this measure. I congratulate the Government on having been very alert in the matter of setting right the wrong pointed out by the High Court. Hindu marriages are valid if they are performed in accordance with the sacramental form with certain ceremonies and rituals. But people who do not believe in certain ceremonies and rites go to the Special Marriages Act and their marriages are solemnised by registration under that Act. The difficulty that arose with reference to contractual marriages contemplated by the Special Marriages Act is perhaps due to the fact that Members of the Hindu community, who want to have their marriages registered, should, as a condition precedent to such registration, disown their religion. This is a very serious handicap. The Hindu society consists of all sorts of people—believers in God and non-believers, conformists and non-conformists. Atheists are also recognized by the Hindu fold. If non-believers find it difficult to go through the ceremonies and rites prescribed in the Hindu texts, then they resort to the Special Marriage provisions. But then there is the difficulty that arises because these people have to disown their religion. For non-believers it does not matter. But for believers who want still to continue to be members of the Hindu

[Sri S. Panchaksharam]

[7th May 1954]

fold, it is rather difficult to disown the religion and have the marriage treated as a contract and enter into a marriage relationship under the provisions of that Act. On the other hand people who really want to marry under the Special Marriages Act, are confronted with the difficulty because they don't want to disown the religion. They want to continue to be in the Hindu fold. Once they enter into a contractual obligation under the special provisions of the Act succession to property is not governed by the Hindu Law but by provisions of the Indian Succession Act. They are cut off from the Hindu society. Therefore they labour under that handicap. The High Court which was responsible for invalidating the marriage celebrated under the 'Swayamariyathai' form or whatever it is, said that the marriage was invalid because it was not gone through under the sacramental forms recognized by the Hindu law and it was not also a marriage which could be recognized under the provisions of the Special Marriages Act. As the marriages did not conform to any of the two methods, it was invalidated. That is the only short ground on which the High Court invalidated the marriage.

"Now, Sir, the Government which was alert in the matter wanted to set at rest other problems that arose or might arise in the future with reference to the law of succession, inheritance, survivorship, or whatever it may be. The Government therefore deserve to be congratulated because they have come forward with a measure to see that even non-conforming marriages are at once validated. They have come forward with a measure within a few months of the decision of the High Court and a machinery has been set up by which the parties who have entered into such kinds of marriages may have their marriages validated. It is well and good so far as marriages which have already taken place are concerned. But the problem is with regard to the registration of such marriages that might be performed in future. For that the Parliament at Delhi is enacting a separate piece of legislation by which all believers and non-believers whoever it might be, can have their marriages celebrated in their own way. Until such a measure is passed we have got to do something in the state of affairs prevailing in this part of the country. Therefore, I feel Government have done it very wisely and in supporting this measure, I wish to make only one suggestion.

"The legislation that is sought to be enacted now may create a difficulty in respect of parties who are not living. The Act enjoins that all parties who are living may go before a Tahsildar and declare themselves before him by filling up certain forms that they have been married in a form which has not been recognized either by the Hindu Law or the Special Marriages Act. The marriage becomes valid once the parties concerned go before the Tahsildar, fill up the forms and have the marriage registered. But as an hon. Member from the opposite side said, these marriages have been going on for the last twenty-five years. That being so, much water should have flowed under the bridge and several parties

7th May 1954]

[Sri S. Panchaksharam]

would have died. In those cases, there is the difficulty of the minor children coming forward or the guardians of those children taking interest in them and coming forward to have those marriages registered. Therefore in the case of minor children I would suggest that an alternative method should be devised by which the minor children going before the Tahsildar for the registration of the marriages of their parents may be avoided. Some other suitable or easy method should be devised so that these minors also may get the benefit under the measure without any difficulty whatsoever. With this suggestion I would like to support this measure."

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை வர வேற்பதுடன் அதில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். 10-25 a.m.

“சீர்திருத்த முறையில் திருமணங்கள் செய்து கொண்டிருந்தால், இப்பொழுதிருக்கக் கூடிய சட்டப்பிரகாரம் அவை செல்லத்தக்கதல்ல என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பளித்திருப்பதால், அந்தத் திருமணங்கள் செல்லத்தக்கவை என்று செய்வதற்கு இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் சில முக்கியமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஹிந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் திருமணம் செய்து கொண்டு, அவர்கள் தாசில்தார் ஆபீஸில் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொண்டால் தான், அந்தத்திருமணம் இந்த சட்டப் பிரகாரம் செல்லுபடியாகும். ஆனால் சென்ற பல ஆண்டுகளாக இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாதிரி இம்மாதிரி சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் செய்து கொள்ளுவதாகச் சொல்லமுடியாது. இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பையனைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறாள். அப்படி அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டது தவறல்ல. அதை நாம் ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். அவைகள் சட்டபூர்வமாக செல்லத்தக்கவை என்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால் சீர்திருத்த முறையில் திருமணங்கள் செய்து கொண்டவர்களுக்குத் தீங்கிடைத்தவர்களாவோம். ஆகையால், சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“இந்த மசோதாவில் மற்றொரு முக்கியமான குறைபாடு இருக்கிறது. சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகள் இருவரும் உயிரோடிருந்தால், அவர்கள் தாசில்தார் ஆபீஸில் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இதில் கண்டிருக்கிறது. இருவரில் ஒருவர் இறந்து, யாராவது ஒருவர் இருந்தால், அவர் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இரண்டு பேர்களும் இறந்து விட்டால், அவர்களுடைய குழந்தைகள் மேஜர் ஆனபிறகு தாசில்தார் ஆபீசுக்கு வந்து ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகள் இன்றைக்கும் உயிரோடிருக்கின்றார்கள், துரதிருஷ்டவசமாக ஒருவருக் கொருவர் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு, இரண்டு பேரும் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அது அவர்கள் குற்றமில்லை. பலகாரணங்கள் இருக்கலாம். அப்படிப் பிரிந்திருக்கும் தம்பதிகளின் திருமணங்களையும் சட்ட பூர்வமாக செல்லுபடியாகச் செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அது விஷயத்தில் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது. மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு பிரிந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய உரிமைகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு குழந்தைகள் பிறந்திருந்தால், அப்படிப்பட்ட குழந்தைகள், இதரதிருமணத்தினால்

[Sri S. Ramalingam]

[7th May 1954]

ஏற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் உண்டோ, மற்றக் குழந்தைகளுக்கு சட்டபூர்வமாக என்னென்ன சலுகைகள் கிடைக்குமோ, அந்தச் சலுகைகள் சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்து கொண்டு, ஆனால் பிரிந்து வாழக்கூடிய, தம்பதிகளுடைய குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய முறையிலே இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த மசோதாவின் 4-வது விதியின் முதற் பகுதியின் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது :—

‘On receiving an application under section 3, the Tahsildar shall send notice to the applicants or the applicant to appear on a specified date at the taluk office with two respectable witnesses who may either be persons, who were present at the time the non-conforming marriage referred to in the application was solemnized or persons who, on personal knowledge extending to not less than ten years, could declare that the parties to such marriage were living, and were regarded as husband and wife . . . .’

அதாவது, தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போய் பதிவு செய்து கொள்ளும் போது இரண்டு சாட்சியங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சாட்சிகள், திருமணங்கள் நடந்த சமயத்தில் பிரசன்னமாக இருந்தவர்களாகவோ, அல்லது மனுச் செய்து கொண்டவரை, பத்து வருஷங்களுக்கு தெரிந்தவராகவோ இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட இரு சாட்சியங்களை மனுதார அழைத்துக் கொண்டு வந்தால்தான் அந்தத்திருமணம் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படும் என்று இந்த மசோதாவின் நான்காவது விதியில் கூறியிருக்கிறது. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்து தெரிந்த சாட்சியத்தைத் தேடுவது முடியாத காரியம். சென்ற வருஷம் என்னுடைய சகோதரிக்கு சீர்திருத்த முறையில் திருமணம் செய்திருக்கிறோம். பத்து வருஷம் தெரிந்த சாட்சியங்களைத் தேடவேண்டும் என்று சொல்வதால் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

“இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்த தம்பதிகளும், சாட்சியங்களும் தாசில்தார் ஆபீசுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இத்தனைபேரும் தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போவதற்குப்பதிலாக, தாசில்தாருக்குப் போக்குவரவுக்கான படிச் செலவுகளைக் கொடுத்து தம்பதிகள் இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு வந்து கௌரவமான முறையில் பதிவு செய்து கொள்ளச் செய்தால் அழகாக இருக்கும்.

“இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது விதியிலே ‘may apply to the Tahsildar of the taluk’ என்று இருக்கிறது. அதாவது கல்யாணம் ஆன இடத்தைச் சேர்ந்த தாசில்தாரிடம் இந்தமனு போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. கல்யாணம் ஆனது ஒரு கிராமத்தில் இருக்கும். ஆனால், அந்த கிராமத்தில் கல்யாணம் செய்து கொண்ட ஒருவன் உத்யோகம் காரணமாக சென்னைக்கு வந்திருக்கலாம். சென்னையில் இருக்கும் தம்பதிகள் தங்களுக்குக் கல்யாணம் ஆன இடத்தைச் சேர்ந்த தாசில்தாரிடம் சாட்சியங்களுடன் போகவேண்டியநிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும் பணச் செலவும் ஏற்படுகின்றது. இப்படிச் செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சீர்திருத்தத் திருமணத்தின் முக்கிய காரணமே கல்யாணத்திற்கான செலவுகளைக்குறைக்க வேண்டும் என்பது தான். அதுவும், குறிப்பாக புரோகிதர், வைதிக்சபங்கு முதலியவை களுக்காகும் செலவுகளைக்குறைத்து, சிக்கன முறையைக் கையாள வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் திருமணங்களின் முக்கிய நோக்கமாகும். அதனால் தான் பல ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் இந்த முறையில் நடந்து கொண்டுவந்திருக்கின்றன. சிக்கனத்திற்காக இந்த முறையில் திருமணங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கும் போது சென்னையிலிருக்கும் ஒருவரை திருநெல்வேலிக்குப் போர்ப்பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், மேலும், திருநெல்வேலிக்குச் சென்று, குறிப்பிட்ட தாலுகா

7th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

விற்குச் சென்று அங்குள்ள தாசில்தாரிடம் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு எவ்வளவு பொருட்செலவுவதென்பதும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடக்கின்றனவோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறு முடியாத நிலையில் இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்துகள் இருக்கின்றன. செலவு செய்வதற்குப்பயந்து கொண்டு திருமணங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளாமலிருக்க வேண்டிய நிலைமை தான் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படும், என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே, திருமணம் நடந்த இடத்தைச் சேர்ந்த தாலுகாவிற்குச் சென்று ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் எந்த இடத்தில் வசிக்கிறார்களோ, அந்த இடத்தைச் சேர்ந்த தாசில்தாரிடமோ, அல்லது குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளிடமோ, பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும்.

“மனுதார் இருக்கக் கூடிய இடத்திலேயே பதிவு செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தம்பதிகள் இரண்டு பேரும் உயிருடனிருந்தாலும் இரண்டுபேரும் தாசில்தாரிடம் போய்ப் பதிவு செய்துகொள்வதற்குப்பதிலாக, யாராவது ஒருவர் மனுச் செய்து கொண்டால் போதும், அந்த மனுவின் மீது, சாட்சியங்களின் நம்பிக்கையை கொண்டு, அந்தத் திருமணங்களை அங்கீகாரம் செய்யக்கூடிய முறையில் பதிவு செய்வதற்கு இந்த மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும். இது போன்ற பல குறைபாடுகள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன, ஆகவே தான் இதை அவசரம் அவசரமாக நிறைவேற்றாமல், பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கோருகிறோம். இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், இது சபை அங்கத்தினர்களை மட்டும் பொறுத்த விஷயம் அல்ல. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பலதரப்பட்ட சமூகத்தினரும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் அபிப்பிராயம் கோரப்படவேண்டும். ஆகவே, மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் தெரிந்துகொள்வதற்கு சபைக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் கழித்து நிறைவேற்றுவதற்குள் பெரிய ஆபத்து ஒன்றும் நேர்ந்து விடப்போவதில்லை. சர்க்கார் இதை ஒத்துக் கொள்வார்களென்று நம்புகின்றேன்.”

10-35
a.m.

SRI A. RATNAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா மிகவும் முக்கியமானது. திருமணங்களைப்பற்றி மன்தியசர்க்கார் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருந்தபோதிலும்கூட, சுயமரியாதைத்திருமணங்கள் செல்லாது என்று நமது ஹைகோர்ட்டார் தீர்ப்புக் கூறியதன்பேரில்தான், சென்னை சர்க்கார் இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த சீர்திருத்த திருமணங்கள், திராவிடத் திருமணங்கள், தமிழர் திருமணங்கள், புரோகிதரில்லாத திருமணங்கள், என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் திருமணங்கள் நமது தமிழ் நாட்டிலே பல ஆண்டுகளாக, குறிப்பாகச் சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தத்திருமணங்கள் ஹிந்து நடைமுறைகளை மீறிச் செய்யப் படுவதாலும், ஹிந்து சட்டம் இதற்கு விதி விலக்கு அளிக்காததாலும், இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுவதாகக் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மசோதாவை நோக்குங்கால், இனிமேல் இம்மாதிரியான சீர்திருத்தத் திருமணம், அறிவுத்திருமணம், அன்புத்திருமணம், தமிழர் திருமணம், திராவிடர் திருமணம், செய்து கொள்ளக்கூடாது என்ற உள்கருத்தைத்தான் கொடுக்கக் கூடியதாகயிருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால், இந்த மசோதா இதற்குமுன்பு செய்து கொண்ட திருமணங்கள் செல்லுபடியாவதற்குத் தான் இடம் கொடுக்கிறதேதவிர, இனிமேல் செய்து கொள்ளக்கூடிய திருமணங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் இம்மாதிரி திருமணங்களை இம்மசோதா மறைமுகமாகத்தடுக்கிறது.

[Sri A. Ratnam]

[7th May 1954]

“ ஹிந்து திருமணங்களிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஏனென்றால், ஹிந்து திருமணம் வைதிகப் புரோகிதரை வைத்து, அக்னியை வளர்த்து, மந்திரத்தைச் சொல்லி, கற்பூரத்தைக் கொளுத்தி, அம்மி மிதித்து, குத்துவிளக்கு, பாணை, சட்டிகள் இன்னும் மற்றவைகளெல்லாம் வைத்து செய்யக்கூடிய சடங்குகளைக் கொண்ட ஒரு திருமணம்; அல்லது, கோவிலில் யக்ஞத்தை வளர்த்து மந்திரத்தைச் சொல்லி நடத்தக்கூடிய ஒரு திருமணமாகும். ஆனால் சுயமரியாதைத் திருமணமோ, ஹிந்துக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட திருமணம். ஆரியத் திருமணமல்ல. வைதிகத்திருமணமும் அல்ல. அது ஆரியப் பண்புக்கும் ஆரியக் கலாசாரத்துக்கும், ஆரியக் கலைக்கும் ஆரிய நாகரீகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. திராவிடப் பண்பையும் திராவிடக் கலாசாரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனக்கு 10 நிமிடங்களே கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் clause by clause discussion-ல் அவ்வப்போது விஷயங்களை விரிவாகப்பேசுகிறேன்.

“ நானும் ஒரு சுயமரியாதைத்திருமணத்தை செய்து கொண்டவன். (சிரிப்பு.). நான் நூற்றுக்கணக்கான சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறேன். உதவி சபா நாயகரவர்களும் பல திருமணங்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பவர் கூட இதிலே அதிகமான பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று பெரியார் மூலமும், மற்றவர்கள் மூலமும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, இதை அவசரப்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

“ நமது மாகாண ஜனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆதித்திராவிடர்கள். அவர்கள் ஹிந்து தர்மத்துக்கும், ஹிந்து சாஸ்திரத்துக்கும், ஹிந்து மதத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள். பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற நான்கு வர்ணத்தினரும் பிறம்மாவின்னுடைய முகத்திலிருந்தும், புஜத்திலிருந்தும், தொடையிலிருந்தும், பாதத்திலிருந்தும் பிறந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பஞ்சஜாதியினருக்கு இந்த மதத்திலே, சாஸ்திரத்திலே, புராணத்திலே நம்பிக்கை கிடையாது. இந்த நிலையில், ஆதித்திராவிட மக்கள் தமிழகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். ஒரே தலைவரின் தலைமையின் கீழ் பல திருமணங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திருமணங்களை நடத்துவதன் நோக்கமென்னவென்றால், ‘ஆரிய மதம் ஜாதித் துவேஷத்தை வளர்க்கிறது: திராவிடக்கலையைக் குலைக்கிறது: திராவிடர்களை அழிக்கிறது. ஆதலால் ஆரியத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையிலலை. புரோகிதத்தில் நம்பிக்கையிலலை. மந்திரத்தில் நம்பிக்கையிலலை. பாணை சட்டிகளிலே நம்பிக்கையிலலை.’ இந்த மசோதா கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற திருமணங்களைச் செல்லுபடி ஆக்குகிறது. ஆனால் அத்திருமணங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. இன்மேல் நடக்கும் இந்த மாதிரித் திருமணங்களுக்கு இந்த மசோதா இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, ‘ஹிந்து மதத்தில் மூழ்கியிருங்கள். ஹிந்து மதம்தான் உங்கள் சொந்த மதம். வைதிகத்தை வளர்க்கவேண்டும். புராணத்தை வளர்க்கவேண்டும்’ என்று சொல்லப்படுகிறது.

“ தற்காலத்தில் முகம்மதியர்கள் மொட்டையை நீக்கி கிராப் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். கோஷாவை நீக்கி நாகரிகமாக உலாவுகிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவு விசாலம் அடைந்து வருகிறது. அவர்கள் இன்று பாகிஸ்தானை ஆளும் மக்களாகவும், இன்னும் பல ராஜ்யங்களை ஆளும் மக்களாகவும் திருந்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாப்பிரகாரம், தலைமை மொட்டை அடித்துக் கொண்டு, ‘சுன்னத்’ செய்து கொண்டு, அறிவையும் மொட்டை அடித்துக் கொண்டு, ஆக மூன்று விதத்தில் மொட்டை யாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மசோதா ஹிந்து மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, குடிவாழ் மக்களை பாதிக்கிறது. ஆகையால் நான் இந்த மசோதாவை எதிரிக்கிறேன். தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் இந்த மசோதாவை பொருக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

7th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

“மத்திய சர்க்கார் திருமண மசோதா வந்தாலும்கூட, இந்தச் சய மரியாதைத் திருமணங்கள் தமிழகத்தில், தமிழ்ப்பெரியார் திரு ஈ. வே. ரா. மூலமும், திராவிடக் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் Federation மூலமும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. நமது நாட்டில் ஹிந்துக்கள் திருமணம் மட்டும் நடைபெறவில்லை. முகம்மதியர்கள், கிருஸ்த வர்கள், பௌத்தர்கள் திருமணங்களும் நடைபெறுகின்றன. அவர்களுடைய கழகங்களும் தலைவர்களும் அவர்களுடைய திருமணங்களை ஒரு ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இது சட்டப்படி செல்லுபடியாகிறது. அதே முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் Federation தலைவர்களும் கழகங்களும் ஒரு ரிஜிஸ்டர் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய திருமணங்களைப் பதிவுசெய்து கொள்ளுகிறார்கள். இத்திருமணங்களையும் ஏன் சட்டப்படி செல்லுபடி யாக்கக்கூடாது? தினம் தினம் இம்மாதிரி நூற்றுக்கணக்கான திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. சொத்து உரிமை பறிபோகாமலிருப்பதற்காக பதிவுத் திருமணம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். எப்படி முகம்மதியர்களும் கிருஸ்தவர்களும் பௌத்தர்களும் அவர்களுடைய தலைவர்கள் வைத்திருந் தும் பதிவுப் புஸ்தகங்களில் திருமணங்களைப் பதிவுசெய்து கொள்ளுவதினால் அவர்களுடைய சொத்து உரிமைகள் பறிபோகாமல் இருக்கின்றனவோ அதேமாதிரி இந்த சயமரியாதைத் திருமணம், அன்புத்திருமணம், பகுத் தறிவுத்திருமணம், திராவிடர் திருமணம், புரோகிதாற்ற திருமணம், மந்திரமற்ற திருமணம், விஷயத்திலும் சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும். அம்மி மிதிப்பது, அருந்திப் பார்ப்பது, அதற்காக பல கதைகளையும் காரணங்களையும் சிருஷ்டிப்பது மிகவும் மோசமானது. ஆரியர்கள், ஹிந்துக் கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு நமது நாட்டிலே புகுந்து, பிறகு நம்மை அடிமைகளாக்கி, நம்மை சின்னப்பின்னமாக்கி, மதத்தைப் புகுத்தி, கடவு னையும் சூபங்களையும் காட்டி ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயங் களை விளக்க இது நேரமல்ல. இப்பொழுது நான் பேச்சை முடிக்கவேண்டிய கட்டத்திலிருப்பதால் தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத் தத்தை ஆமோதித்து இம்மசோதாவை, பல விஷயங்களைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருப்பதால், பொருக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-46
a.m.

* SRI P. SELVARAJ :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I commend the action of the Government in having brought forward this Bill. The scope of the Bill is to validate certain marriages that have already taken place. Hon. Members of the House are aware of the marriages that have been conducted according to the Swayamariyathai method. The High Court recently declared that such of those marriages as did not conform to the statutes or prescribed rules or customs and usages of the Hindu law were null and void. The Government have come forward with this Bill as early as possible to validate such marriages. As this is the limited scope of the Bill, I do not think any useful purpose will be served by sending it to a Select Committee. Besides, the Central Government are also going to bring forward a measure which will amply fulfil the requirements for regularizing all marriages, under a Special Marriage Bill.

“In the measure that has been brought forward before this House, a convenient procedure is prescribed for the parties to such marriages to have their marriages regularized. This procedure has been criticized on the floor of this House as being too cumbersome and giving much trouble to the parties. There is the Tahsildar to whom the parties should go with two witnesses and report the fact of their marriage. If this procedure is to be made very easy and

[Sri P. Selvaraj]

[7th May 1954]

if only the parties are to go and declare before the Tahsildar that they have been married on such and such a date and that they are husband and wife, there will be a lot of difficulty. We can see that at times even concubinage may be sought to be legitimized. In order to obviate such difficulties a certain procedure has been laid down in the Bill. Registration is a very sane and safe means for the heirs which may be born of such marriages. Otherwise, a lot of difficulty will arise in the future when property questions and the right to inheritance are to be decided."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, I want to know from the hon. Member whether he has said that concubinage has been made a legitimate affair."

SRI K. VINAYAKAM :—" The point which the hon. Member Sri P. Selvaraj was driving at is that concubinage is being legitimized by this Bill."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" If the hon. Member has said so, it cannot be correct. It is not the object of the Bill to legitimize what has been illegitimate from the very beginning."

* SRI P. SELVARAJ :—" Sir, what I meant was that if the correct procedure was not followed and if the witnesses with personal knowledge extending to ten years were not required, sometimes it might so happen that even people who had not been legitimately married would seek to establish that they were husband and wife. So, in order to avoid it, witnesses with personal knowledge extending to ten years have been introduced in the Bill. Sir, I support the Bill and, as the scope of the Bill is only to validate certain marriages, no useful purpose will be served by sending it to a Select Committee. Thank you, Sir."

SRI S. T. ADITYAN :—" Sir, I rise to generally support the principles underlying this Bill. In doing so, I would like to remove certain misconceptions which have been expressed by some of the hon. Members. They suggested that the Hindu form of marriage was over-ridden by the purohits. It is not so. Again, it has been suggested that the Hindu form of marriage is over-ridden by religious ceremonies. I again deny it. It has been again suggested that the Hindu form of marriage is Aryan. I again deny it. If ever there is a very simple form of marriage in the whole world it is the Hindu form of marriage that has been prevalent in this country. Can one imagine anything simpler in form than a Hindu marriage where before a lamp, the husband and wife, their hands locked together, walk seven steps and this is all that is required in the Hindu form of marriage that has been prevalent in our country. This is the form of marriage that has been attacked as being over-ridden by purohits, over-ridden by religious ceremonies and over-ridden by Aryanism.

" Sir, I would like to ask a simple question. What is the alternative that has been suggested? The alternative that is suggested is what is commonly called a marriage with two garlands and a

7th May 1954]

[Sri S. T. Adityan]

speech. Is it simpler than the form of marriage that has been prevalent among the Hindus? Be it said to the eternal credit of Hindu Society and its adaptability that it has invented the simplest form of marriage the world has known. But, what do we find now? With the zeal of reformists, people have come forward to say 'This has been introduced by the Aryans, it is non-Dravidian and, therefore, we want to reform it.' Let them reform it and I have no objection to it provided it is real reform. What can be simpler than the prospective husband and wife walking seven steps hand in hand in public with the intention of getting married? Can registration be simpler than this? No. It can never be. I myself would have accepted the Swayamariyathai marriage with all the zeal of a reformist, provided the matter ended there. But the High Court has held that it is not a valid marriage and would not secure rights of property and inheritance to the heirs. We are, therefore, not considering it now in the spirit of reformists. Hindu society is prepared to accept and has accepted for a very long time the form of marriage called the 'Gandharva marriage' where unknown to the parents of both the boy and the girl and unknown to the whole world, they say to each other 'We shall be husband and wife.' If Hinduism has gone to the extent of accepting the Gandharva form of marriage, we will only be too pleased to accept this new kind of Gandharva marriage before a certain priest now called the 'lecturer.' We are prepared to accept it as one of the forms of Hindu marriage and I have no hesitation in saying that every orthodox Hindu will also accept what is called the Swayamariyathai marriage as one of the forms of Hindu marriage. No other religion will accept it. The Christians would require putting up the bans thrice and the Muhamadans would require it to be entered in the *Daphitar* but the Hindu with his cosmopolitan outlook, I would submit, is prepared to accept the Swayamariyathai marriage as one of the forms of Hindu marriage.

"But, the question is whether we should accept it in the future also. If a line of distinction between marriage on the one hand and concubinage on the other hand is to be drawn, it has to be drawn somewhere and that is why it has been prescribed that there must be some kind of a declaration. If it can be achieved by laying down certain rules, it is well and good; if it can be achieved by ordinary publication, well and good and if it be by the observance of religious ceremonies, it is again well and good. But, we cannot admit a state where a man and a woman or a man alone can come and say 'Well, I am married to this woman.' Or, it may be that even a woman alone can come and say 'I have been married to such and such a person and have got three children by him.' We require some kind of evidence because the right to property is involved. We would have allowed it and the Hindu religion also would have permitted it but for this right to property. The only question that arose before the High Court was this right to property. The High Court never questioned the intention of the parties to marry each other but only said that the ordinary forms required to be observed to secure the

[Sri S. T. Adityan]

[7th May 1954]

right of inheritance were not in evidence in the particular case. We are, therefore, now providing a mechanism by which the people who have entered into this kind of marriage can provide the evidence which is necessary before a Court of Law. This, I think, is the restricted purpose of this Bill and beyond this it cannot go and it may not be necessary to do so because the existing form of marriage ceremony that we have got is so simple.

“There is only one other matter which I would like to mention and I would finish my speech with it. One of my hon. and learned Friends here raised the point whether it would not be necessary to provide for marriages in which a Hindu married a person of another religious persuasion. I understand, Sir, that all these questions will be dealt with ably when the Bill which has been drafted for this purpose comes before the Parliament. Let us await it. Till then, let us go on with the present Bill before us and let us pass it into law. With these few words, Sir, I have finished the purpose for which I rose.”

11
a.m.

SRI K. PARTHASARATHY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையில் பிரேரித்ததற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகின்றேன். இந்து திருமணங்களிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்களைப்பற்றி மிகவும் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். இந்து என்னும் மதம் வைதிக இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமன்றி அதிலிருந்து மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களையும் குறிப்பதாக நமது நாட்டில் சட்டமும் நியாயஸ்தலங்களும் கொண்டிருப்பதாக எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கூட சட்டத்தில், சீக்கியர்கள், ஜெயினர்கள் எல்லோரும் இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். சீக்கியர்கள் இந்து மதத்திலிருந்து பிரிந்து சென்றவர்கள். இந்தச் சபையிலே இப்போது புரோகித மறுப்பும், சடங்குக்கு எதிர்ப்பும் சமீபத்தில் ஏற்பட்டது என்ற முறையில் சிலரால் பேசப்பட்டது. ஆனால் இந்து மதம் ஏற்பட்ட காலம்தொட்டு புரோகித மறுப்பும், சடங்குகளுக்கு எதிர்ப்பும் இருந்து கொண்டு வந்தது. இம்மாதிரியாக புரோகித மறுப்பும், சடங்குகளுக்கு எதிர்ப்பும் நெடுநாட்களாக இருந்து வந்தம்கூட இந்துமதமானது இன்னும் இந்த நாட்டிலே இருந்துகொண்டுவருகிறது. சட்டத்திலே நியாயஸ்தலங்களில் பெரும்பாலான மக்களை அது ஆட்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இம்மாதிரியாக இந்து மதத்தினுடைய எல்லாக் கொள்கைகளையும் பின்பற்றாதவர்களையும் இந்து என்பதால் ஏதாவது கஷ்டம் நேருமோ என்ற சந்தேகம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் நமது நாட்டில் இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இந்து சாஸ்திரங்களை பின்பற்றினாலும்கூட, நியாயஸ்தலங்களில் அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு அவர்களுடைய காரியங்களை நிர்ணயிக்கும்படி கோர்ட் தீர்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்கள் அவரவர்களுடைய வேறுவேறான பழக்கவழக்கங்களைக் கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நியாயஸ்தலங்களை நோக்கும் போது, ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் பழக்கவழக்கங்களையும், அவர்கள் வாழும் இடங்களிலுள்ள பழக்கவழக்கங்களையும், சமூகத்திலே கையாண்டு வருபவையையும் பார்த்து, நீண்டகாலத்தாயும் யாவரும் கடைப்பிடிப்பனவாயும் இருத்தல் இருந்த சட்டத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு உண்டோ அவ்வளவு மதிப்புக் கொடுத்து அந்த மக்களை அந்த பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு அவர்களுடைய விவகாரங்களை தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும்.

• 7th May 1954]

[Sri K. Parthasarathy]

“ நடுநீட்டுத் தாலி என்று ஒருமுறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இது இந்து சாஸ்திரப்படிக்கான முறையல்ல. இருந்தாலும் இந்த முறை அங்கீகரிக்கப்பட்டு அந்த முறையில் பல திருமணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அவைகள் செல்லத்தக்கவை என்று நியாயஸ்தலங்கள் தீர்ப்புசெய்திருக்கின்றன. இன்னும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ருசிகரமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மலையாளிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு வகுப்பினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் சட்டப்படி இந்துக்கள்தான். அவர்களுடைய திருமணத்திலே ஒரு புதிய முறை கையாளப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு கட்டில் போடப்படுகின்றது. அந்தக் கட்டிலிலே ஆணையும், பெண்ணையும் ஒன்றாக உட்கார வைக்கப்படுகின்றது. பின்னர் வேறு ஒருவர் ஒரு துப்பாக்கியால் சுருகிற்ருர். சுட்ட உடனே தாலி கட்டப்படுகிறது. இது ஒருவகையான திருமணம். இதுவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. இதை மக்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரி பழக்கவழக்கங்களையும் அங்காங்கே குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் கடைப்பிடிக்கும் முறைகளையும் நியாயஸ்தலம் அங்கீகரித்து மக்களுக்கு எந்தவிதமான தீங்கும் வராத முறையில் இதுவரையிலும் நடந்துவந்திருக்கிறது. அப்படியானால் இப்போது இந்தமாதிரியான சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டியதன் காரணம் என்ன என்று ஒரு சந்தேகம் எழலாம். தங்கள் சமூகத்திலே இதுவரையிலும் கையாளப்படாத முறைகளை சில சமூகத்தினர், சில குறிப்பிட்ட மக்கள், கையாண்ட காரணத்தினால் இந்தத் திருமணங்கள் செல்லுபடி ஆகுமோ ஆகாதோ என்ற ஐயப்பாடு எழுந்தது. அந்த ஐயப்பாட்டிற்கு சென்னை உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கூறும்போது செல்லத் தக்கதல்ல என்று தீர்ப்பளித்தது. எனினாலும் இந்த முறையானது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சமூகத்தின் பழக்கமாகவோ பிரதேசத்தின் பழக்கமாகவோ அதற்கு முன்பு இருந்ததிலே என்பதுதான். கனம் அங்கத்தினர் ஆதித்தன் அவர்கள் ஹோமம் அதாவது திருவிளக்கு வைத்து திருமணம் நடப்பது வழக்கமென்று கூறினார்கள். அதோடு சப்த விதி அதாவது 7 அடிதூரம் கைப்பிடித்து நடப்பது போன்ற திருமண வழக்கத்தைச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான எளிய சடங்குகூட இல்லாத திருமணமே செல்லுபடியாகாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இப்போது இம்மாதிரியாக பலவிதமானத் திருமணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் இதற்கு எல்லாம் முக்கியமான இரண்டு காரணங்கள் உண்டு என்று கூறலாம். கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் இதற்கு முக்கிய காரணம் பெருளாதார குறைபாடுதான் என்றார்கள். பெரும்பாலும் இம்மாதிரியாக நடைபெறுவதற்கு முக்கிய காரணம் பெருளாதாரக் குறைபாடுதான் என்பது என்னுடைய கருத்துமாகும். இம்மாதிரியான திருமணங்கள்கூட பெரும்பாலும் இந்த சாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களே கையாண்டு வருகிறார்கள். பூராவும் புரோகித மறுப்புத் திருமணமென்றோ, திராவிடக்கழகத் திருமணம் என்றோ, திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் திருமணமென்றோ சொல்லி விட முடியாது. இந்தக் கழகத்தைச் சாராத பலர் இம்மாதிரியானத் திருமணங்களை பெருளாதார குறைவால் செய்துக்கொள்ளுகின்றனர். இம்மாதிரியாக பல திருமணங்கள் நடப்பது எனக்குத் தெரியும். இந்து சாஸ்திரத்தை ஒத்துக்கொண்டு மதிப்பவர்கள் அநேகர் அந்த முறையிலே ஒரு கோயிலுக்குப் போய் அங்கே தெய்வத்தின் முன்பாக மாலையாற்றிக் கொண்டு திருமணங்கள் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே புரோகிதத்தை எதிர்க்கும் சமூகத்தினர்தான் அல்லது தெய்வத்தினுடைய சடங்குகளையெல்லாம் எதிர்ப்பவர்கள்தான் இந்தத் திருமணங்களைச் செய்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகவும் தவறானது. நம்முடைய நாட்டிலே அதுவும் குறிப்பாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே திருமணத்திற்காக மக்கள் செலவு செய்ததான் கடன் பளுவை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அதிலும் கிராமங்களிலே உள்ள ஹரிஜன மக்களும், இதர சாதாரண மக்களும் திருமணம் செய்வதற்காக 100, 200 ரூபாய்கள் கடன் வாங்கி பின்னர் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாமல் அடிமைகளைப் போல வேலைசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள். சிலர் இம்மாதிரியான கடன் வாங்குவதற்கு பயந்து, ஊரிலே கலியாணம் செய்துகொண்டால் அவ்வுரிலே

[Sri K. Parthasarathy]

[7th May 1954]

உள்ள நண்பர்களையும், சுற்றத்தார்களையும் கூப்பிட வேண்டும், அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடவேண்டும், அதனால் அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்று தங்கள் ஊருக்கு 4 அல்லது 5 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள கோயில்களுக்குச் சென்று அங்கு தெய்வத்தின் முன்பாக திருமணம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக பல திருமணங்கள் நடக்கின்றன. ஆகையினாலே இப்போது சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடக்கின்ற திருமணங்கள் எல்லாம் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்தான் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. பொருளாதாரக் காரணத்திற்காகத் தான் இவ்வாறு அதிகப்படியாக நடந்துவருகின்றன. எனவே இப்போது ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கும் திருமணங்கள் செல்லுபடியாக வேண்டுமென்பதற்காக இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவது மிகவும் பொருத்தமானதும், சரியானதுமாகும். இனிமேலும் இம்மாதிரியான திருமணங்கள் நிச்சயமாக நடக்கப் போகின்றன. அதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகையாலே அம்மாதிரித் திருமணங்கள் எப்படி செல்லுபடியாக்கப்பட வேண்டுமென்று கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இப்போது பார்லிமென்ட்டில் ஒரு மசோதா யோசனையில் இருந்து வருகிறது. அந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள்படி ஏற்கெனவே நடந்த திருமணங்கள் எல்லாம் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படலாமென்று சொல்லலாம். அந்த பில்லில் சேப்டர் 3-ல் அம்மாதிரி ஏற்கனவே நடைபெற்ற திருமணங்களுக்கூட பதிவு செய்யப்பட்டு செல்லுபடியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15-வது கிளாசிலே எல்லாவிதத் திருமணங்களையும், ஏற்கனவேயுள்ள 1872-வது வருஷத்திய சட்டப்படி செய்தவை தவிர மற்ற எல்லாவிதத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு ஒரு சட்டம் ஆலோசிக்கப்படுகிறது. இதிலே ஒரு சின்ன கஷ்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்து கொள்ளுகின்ற திருமணங்கள் பதிவு செய்த தேதியிலிருந்துதான் செல்லுபடியாகத் தக்கவை. ஆனால் அந்த திருமணம் புரிந்து கொண்டவர்களுக்கு பிறந்த குழந்தைகள் சட்டப்படி பிறந்தவை legitimate என்று இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது அவர்களுடைய ஏக குடும்பத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கு வாரிசு முறை கொண்டாடுவதில் Indian Succession Act விதிகளைக் கையாள வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. அம்மாதிரி புதியதாக சொல்லப்படுகின்ற Indian Succession Act படி சொத்துக்களில் பெண்கள் உரிமையுடைய விரும்ப மாட்டார்கள். மேலும் தங்களுடைய ஏக குடும்பத்திலிருந்து பிரிந்துக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.”

(At this state Mr. Speaker resumed the Chair.)

11-10 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise only to express a lurking apprehension in my mind which I hope is unfounded. The point which I want to place before this House is this. Suppose X, a man and Y and Z, two women are all dead. Suppose the children of Y with X come to a Tahsildar together with some respectable witnesses and say that they were begotten by X and Y and that they are the legitimate children of X and Y. Similarly it would not be very difficult to get respectable witnesses for the children born of X and Z. They may also claim that they are the legitimate children of X and Z. That contingency is not inconceivable because we have known famous cases like the Bhowal Sanyasi case. As has been repeatedly expressed, there is ample scope for false registration. But all the same it should be remembered that by such registration, we confer a valuable status on false claimants. Therefore, it is a serious matter which is likely to happen when the death has occurred long ago. In this Bill, there

7th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

is no provision to meet such contingencies or such happenings. Even for this status to be allowed, I would submit that all processes which have to be gone through before the status could be conferred upon the concerned persons, should be gone through. Proper enquiry should be made. Suppose I go to a court and claim ownership of a certain individual's property by succession. Then I have to apply to the court. Then the contents of my application are published. If anybody objects to it, any heir or individual, then he is given the opportunity to speak in court and the court records his objection. This can be done very understandably. Two persons may go with two witnesses and keep the real heir out of the picture. These false heirs may claim the property by getting the past marriage registered. That is the real apprehension that is lurking in my mind. Where there are such disputed cases or where the marriage is questioned, there is no provision in this Bill to decide such cases. I believe the lacuna or omission to provide some form of procedure for such cases is a very serious omission and is likely to end in trouble in future disputes."

* SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sri I wel come the spirit in which the Bill has been brought before the House. At the same time, I would like to submit that there are very serious defects in the drafting of the Bill. Clause 2 defines what a non-conforming marriage means. Under the cover of non-conforming marriages, I would submit certain marriages which would be otherwise illegal could be easily legalized. For example, under the present law when a first wife is alive, if a man takes a second wife the marriage would be illegal and void. But under the present Bill, such a marriage also is likely to become a non-conforming marriage because the definition is so worded. So the second marriage is legalized by the present clause 2. Such non-conforming marriages could be registered under clause 4 of the present Bill. It practically amounts to this. A marriage which is otherwise illegal, which is not recognized by law, is now made legal once it is registered. Therefore, I would request the Government to make it clear that marriages which are otherwise illegal would not be legalised by the present Bill. It can be easily done by inserting some words like ‘competent to contract a valid marriage’ immediately after the words ‘at which a Hindu man and a Hindu woman’ and before the words ‘went through a form of marriage’ occurring in line of clause 2 of the present Bill.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to point out the hon. Member that, because of what is stated in line 8 of clause 2, viz.,

‘ by which the parties concerned intended to become lawfully wedded husband and wife with the rights and obligations . . . ’

there could not be any doubt that a man's marriage with a second wife when the first wife is alive could be made lawful by the present Bill.”

[7th May 1954]

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—“ I would therefore submit that a suitable provision should be made in the present Bill itself by which it could be clearly laid down that a marriage which is otherwise illegal could not be legalized by the present Bill.

“ Clause 4 prescribes the procedure for registration of non-conforming marriages. Under clause 4, if an individual appears before a Tahsildar with an application that his mother was living with another individual as wife and husband, and if he produces two respectable witnesses to testify to that effect, the Tahsildar has no other go but to register that marriage. Therefore, there is room for the parties committing fraud. It is not very difficult to get witnesses. The only remedy left is for the parties affected by such registration to go to court and file a suit and prove that that marriage was not a valid marriage at all. Therefore, my submission to the Government is that as soon as such applications are received by the Tahsildar, he must be directed to give due publicity to it either by publishing it in the Local Gazette or Central Gazette. He must send printed copies of such an application to all the relatives of the deceased person. The Tahsildar should be directed to hear the views of the relatives concerned to arrive at the truth whether the concerned parties were competent to contract a marriage and were living as husband and wife. Only after such an enquiry and only if he is satisfied that the concerned parties were living as husband and wife should be authorise to register such a marriage. A similar provision is found in the Indian Succession Act. It could be safely applied in the case of these marriages also. Immediately after a marriage has been registered, publicity should be given to it. A list of such marriages should be published in the gazette. Copies of it should be sent to the relatives of the deceased.

“ I submit to Government to consider these points and make suitable alterations in the present Bill. I also thank you, Mr. Speaker, for having given me an opportunity to speak on this Bill.

11-20
a.m.

* SRI T. SHANMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சுயமரியாதைத் திருமணம் எப்படி ஏற்பட்டதென்றால், ஹிந்துக்கள் திருமணங்களில், நெருப்பைக் கொளுத்தி, மக்கள் சாப்பிடக்கூடிய நெய்யை அந்த நெருப்பில் ஊற்றி, பகலிலே அருந்தித் தெரிகிறது என்று புரிகி, இன்னும் பலவிதமான அனுவசியச் சடங்குகளைச் செய்துவருவதால், அச்சடங்குகளை நீக்கி திருமணம் செய்துகொள்ள தமிழர்கள் முன்வந்துள்ளார்கள். ‘ஹிந்துச் சட்டம்,’ ‘ஹிந்துச் சட்டம்’ என்று சொல்லுவதினாலேயே, திராவிடர்கள் தாங்கள் ஹிந்துக்களல்ல என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். ‘ஹிந்து’ என்று ஒருவர் ஒப்புக்கொண்டால், பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற பாகுபாட்டையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். பிராமணர் உயர்ந்தவர், அதற்கு அடுத்தபடியாக கூத்திரியர், அதற்கு அடுத்தபடியாக வைசியர், கடைசியாக சூத்திரர் என்பதை சட்டத்தில் இருக்கிறபடி ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இதையெல்லாம் பார்த்தபிறகு தான், சுயமரியாதைக்காரர்கள் (Self-respectors)—சுயமரியாதை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இருக்கவேண்டும், அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும்கூட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும்கூட, திராவிடக்கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும்கூட—இம்மாதிரி அனுவசியச் சடங்குகளெல்லாம் கூடாது, ஒருவன் ஒருத்தியை மணப்பதற்கு இச்சடங்குகள் தேவையில்லை, பணச்செலவு இல்லாமல் சுருக்கமாக செய்துகொள்ளலாம்

7th May 1954]

[Sri T. Shanmugam]

என்ற அடிப்படையில் இத்திருமணங்களை நடத்திவருகிறார்கள். ஆனால் இத்திருமணங்களெல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்று யாரோ ஒரு High Court Judge தீர்ப்பளித்துவிட்டாராம்.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு களைப் பற்றி criticise செய்யக்கூடாது.”

*SRI T. SHANMUGAM :—“ஒரு ஜட்ஜ் சொன்ன அபிப்பிராயத்தை மற்றொரு ஜட்ஜ் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஒரு ஜட்ஜ் இந்தத் திருமணங்களெல்லாம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லிவிட்டதன் காரணமாக எல்லாத் திருமணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதை நான் எதிர்க்கிறேன். சுயமரியாதைத் திருமணம் எப்படி வந்ததென்றால், சுயம்வரத் திருமணத்தைத் திருமணம் எப்படி என்று நினைக்கிறேன். சுயம்வரத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாமல் போயிற்று? சீதை ராமனை மணந்தது எப்படி? சும்மா ஒரு மாலையைப்போட்டுத்தான். அதை புராணத்தில் சிறப்பாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் தமயந்தியை மணந்தது எவ்வாறு? துஷ்யந்தன் சகுந்தலை திருமணம் நடந்தது எப்படி? எல்லாம் மாலையைப்போட்டுத்தான். இத்திருமணங்கள் எல்லாம் செல்லுபடியாகும்பொழுது சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்மட்டும் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லப் படுகிறது ஏனே!”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“On a point of order, Sir, ‘மாலை, மாலை’ என்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னாரே, அத்திருமணங்களுக்கு தலைமை வகித்தவர்கள் யார் யார் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

*SRI T. SHANMUGAM :—“தலைமை வகித்தவர்கள் அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்கள். அப்படித்தான் இப்பொழுதும் நடக்கிறது. தாய் தந்தையர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே இத்திருமணங்களெல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்றும் அவைகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது தகாது. அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லாத் திருமணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சட்டம் கொண்டுவருவதை நாம் ஆட்சேபிக்கவேண்டியதில்லை. ஒரு அய்யர் வந்து, சமஸ்கிருத பாஷையில் மந்திரத்தைச் சொல்லி, நெருப்பில் நெய்யை ஊற்றி, புளுகையெல்லாம் சொல்லி செய்யும் திருமணம்தான் செல்லுபடியாகுமா? (சிரிப்பு.) இதுதான் நமது சர்க்கார் செய்க்கூடிய காரியம்? ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். இந்தச் சர்க்காராவது இந்தக் காரியத்தைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும். எல்லாத் திருமணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று இரண்டு சாட்சிகள் கோர்ட்டில் சொல்லிவிட்டால் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லட்டும், தாசில்தார் முன்னிலையில் இரண்டு சாட்சிகள் சுயமரியாதைத் திருமணம் நடந்தது என்று சொல்லிவிட்டால் அதைத் தாசில்தார் ஒப்புக்கொள்ளலாம்—என்று மசோதா கூறுகிறது. அப்படியிருக்க அதே இரண்டு சாட்சிகள் சொல்லுவதை கோர்ட்டு ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது? சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொன்ன மாதிரத்திலேயே கோர்ட்டார் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டம் வரவேண்டும்.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேசும்பொழுது, கோவிலுக்குப்போய், சுவாமி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு உருவத்தின் முன்னிலையில் மாலை மாற்றிக்கொண்டு திருமணம் செய்துகொண்டால் அது செல்லுபடியாகுமென்று சொன்னார். வேறு ஒரு சடங்குகளுமில்லாமல் சுவாமி இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய கோயிலில் மாலைகளை மாற்றி அல்லது ஒரு கயிறறைக்கட்டிக்கொள்ளும் திருமணம் செல்லுபடி

[Sri T. Shanmugam]

[7th May 1954]

யாகும்பொழுது, 'சுயமரியாதைத் திருமணம்' என்று சொல்லுவது இலேயே, அந்தத் திருமணம் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

"இப்பொழுது ஒரு கேஸ் நடக்கிறது. சேத்தூர் ஜமீன்தார் . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The matter is sub-judice."

* SRI T. SHANMUGAM :—"அப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களெல்லாம் செல்லுபடியாகும்பொழுது சுயமரியாதைத் திருமணம் மட்டும் ஏன் செல்லுபடியாகாது? இதைச் சர்க்கார் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். சட்டம் எப்படி ஏற்படுகிறது? நமது பழக்கவழக்கங்களை முன்னிட்டுத்தான் சட்டம் ஏற்படவேண்டும்? சட்டத்தை முன்னிட்டு பழக்கவழக்கங்களால். இந்த வழக்கம் 30 வருஷங்களாக இருக்கிறது. Limitation சட்டப்படி கூட 12 வருஷங்கள் தான் காலவரை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 30 வருஷகாலமாக நடைபெறும் இத்திருமணங்களை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு மாறாக ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டால்தான் செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லுவது சுயமரியாதைக்காரர்களை புண்படுத்துவதாகும். எதிர்ப்புக்கத்தில் இருப்பவர்கள்கூட இம்மாதிரி திருமணங்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதை நான் நிரூபிக்கமுடியும். ஆகவே கோர்ட்டில் இரண்டு சாட்சிகள் சாட்சியம் சொன்னாலேயே, இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகுமென்று சட்டம் நிறைவேற்ற மாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"Mr. Speaker, Sir, I wish to point out that it will be risky if this Bill is referred to a Select Committee. You know, Sir, this form of marriage has been prevalent in Tamil Nad for the last twenty years and innumerable families will be affected by the decision of the High Court. This Bill seeks only to validate those marriages that have taken place during these few years and any delay in passing this measure may cause hardship to the off-springs arising out of such marriages. Now, if somebody dies, his property will naturally descend to his heirs under the law which is prevalent at the time of his death and it will be very difficult to take away that right from the persons in whom this right is already vested. So, it is absolutely necessary that this Bill should be passed into law as early as possible."

"In this connexion, certain fears were expressed by non-Members while discussing the provisions of the Bill. The hon. Member Sri Narayana Kurup has stated that an elaborate enquiry has to be provided for in this Bill because the enquiry is in respect of property which may be vast and as such, people will be interested in adducing evidence or rather false evidence, and disputes may arise in respect of such matters. Sir, it is known to all lawyers that there is always a right to declare that a property belongs to such and such persons and that there is a right to declare that a marriage between such and such persons is a valid marriage. This right is vested with the Civil Court irrespective of such legislation. So, no apprehension need be had in respect of that."

"It was also pointed out that these formalities were not necessary since they would entail difficulties for the parties concerned. On the other side, it was also expressed that more rigorous formalities of registration had to be resorted to. A *via media* is absolutely

7th May 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

necessary. More formalities will result in a costly procedure for individuals and it will also be impossible for them to exercise all the rights in different forms or formalities. A less costly procedure has to be adopted and that is why minimum things are contemplated in this Bill.

“ There was also a fear expressed that a marriage which otherwise was not valid might be construed as a valid marriage under the provisions of this Bill. Nothing of that sort can happen because this is only a validating legislation which validates marriages that have taken place during these twenty years, which are known as *Swayamariyathai marriages*. So, it can never validate an illegal act or an illegal marriage. I wish to submit that the Bill as it is conforms to all the necessary things that are expedient under the present circumstances and delay in passing it will cause more harm than good. So, I would press that this may be taken up immediately so that the least harm may be done in the mean time.

“ I have to thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :— “ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் முறைப்படியில்லாத விவாகத்தை செல்லுபடியாக்கும் பதிவு செய்யும் மசோதாவின் தலைப்பைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாகவே இருக்கிறது. இந்து மதப்பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடுகளுடன் இந்த சர்க்கார் இயங்குகின்றது. சடங்குப்படி நடக்கும் திருமணம் சுயமரியாதைக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் மாறுபட்டு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற கனம் மந்திரியவர்களைக் கேட்கிறேன். நமது சர்க்கார் மதசார்பற்ற சர்க்கார். பின்மதத்தை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மதச் சடங்குப்படி திருமணம் செய்தால்தான் முறை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இந்த வித்தியாச நிலைமை ஏன்? இதைத்தான் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார். சாஸ்திரங்களைப் பார்க்காமல் எப்படி திருமணம் செய்வது என்பது தடையாய் இருக்கிறது. திருமணம் என்பது அக்கினி வளர்ப்பதும், அரசாணிகால் சுற்றுவதும், அம்மி மிதிப்பதும் போன்ற சடங்குகள் செய்தால்தான் திருமணம் என்று புரோகிதர்கள் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட திருமணம்தான் கோர்ட்டில் செல்லுபடியாகும். இந்த திருமணத்திற்கு முப்பது முக்கோடி தேவர்களும், 48,000 ரிஷிகளும் சாட்சியாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கணவனுக்கு கைவிடப்பட்ட பெண் கோர்ட்டில் நிற்கும்போது திருமணத்திற்கு சாட்சியாக வைக்கப்பட்ட அந்த முப்பது முக்கோடி தேவர்களும் ரிஷிகளும் அக்கினி பகவானும் எங்கே போகிறார்களோ தெரியவில்லை. கருத்திருமணம் அவர்கள் திருமணங்களுக்கு யார் தலைமை தாங்குவது என்று கேட்பார்கள். ஏன் அவரோ கூட தலைமை தாங்கி நடத்தலாம். தவறு ஒன்றுமில்லை. கனம் மந்திரி சப்ரமணியம் அவர்களே தலைமை தாங்கி பல திருமணங்களை நடத்தி வைத்திருக்கிறார். யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். பெற்றோர்களும் உறவினர்களும் செய்யலாம். தலைமை தாங்கித்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமும்மில்லை. அதை விட்டு விட்டு புரோகிதத் திருமணத்திற்கு ஆக்கம் தேடுகின்ற முறையிலே இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் திருமண முறை சரியல்ல. தவிர முப்பது வருஷ காலமாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு ஆங்காங்கு சுயமரியாதைத் திருமணம் நடத்தி வந்ததின் காரணமாகத்தான் இது இவ்வளவு தூரம் செல்வாக்கடைந்து பரவிற்று. ஏதோ கோர்ட்டில் இந்த திருமணம் செல்லுபடியாகவில்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த மசோதா இங்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் செய்து கொள்ளுகின்ற திருமண முறை வேறு. சுயமரியாதை

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [7th May 1954]

முறையில் திருமணம் செய்துகொள்ளுகின்ற முறை வேறு. இதைப்போய் தவறு என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். சுப்ரமணியம் எப்படித் திருமணம் புரிந்துகொண்டார்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ எந்த சுப்ரமணியம் ? மந்திரி, சுப்ரமணியமா ? ” (சிரிப்பு.)

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ மந்திரி சுப்ரமணியத்தைச் சொல்லவில்லை. திணைப்புனத்திலே ஆலோலம் பாடிக் கொண்டிருந்த வள்ளியை மணந்த சுப்ரமணியத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன். தன்னுடைய அண்ணனாகிய விநாயகரை யானையாக வரவழைத்து வள்ளியைப் பயமுறுத்தி மணந்தாரே. அந்த சுப்ரமணியத்தைச் சொல்லுகிறேன். பலவந்த முறையிலே இந்த திருமணம் நடந்தது. அந்த மாதிரி நடத்தவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களா ? தோழர் ஷண்முகம் அவர்கள் பேசும்போது சகுந்தலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அந்த சகுந்தலையானவள் யார் ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ ஒரு அங்கத்தினர் தனக்குக் கடவுள் மீதும் மதத்தின் மீதும் நம்பிக்கை மில்லை என்ற காரணத்திற்காக இதர அங்கத்தினர்களைப் பாதிக்கும் வகையில் பேசலாமா ? ”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு திடீரென்று கடவுள் பக்தி புதிதாக வந்திருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். (சிரிப்பு.) அவர் புதிய பக்தியுடன் கோவிலுக்குச் செல்லுவதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். புதிதான மந்திரியானவர்கள் கோவிலுக்குப் போய் வருவது சகஜமாய் இருக்கிறது. இதற்கு ராமசாமிப் பண்டயாச்சி விதி விலக்கல்ல. இது நிற்க.

“ சகுந்தலையானவள் யார் ? தேவலோக மாதான மேனகை பூலோக ரிஷியான விசுவாமித்திரரை காதல் புரிந்து அவர்களுக்குப் பிறந்தவள் சகுந்தலை. அந்த சகுந்தலை துஷ்யந்தன் என்னும் அரசனைக் காதலித்தாள். துஷ்யந்தனுக்கும் சகுந்தலைக்கும் பரதன் என்ற பிள்ளை பிறந்தான். அப்படிப் பிறந்த அந்த பரதன் பேரிலேதான் இந்தியாவுக்கும் ‘பரத கண்டம்’ என்று பெயர் வந்தது. இந்த விதமாக அநியாய முறைகளும் அசம்பாவிதமான செயல்களும் சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான திருமண முறை செல்லுமா ? அவர்கள் எல்லாம் அந்தக் காலத்திலே பதிவு செய்துக் கொண்டார்களா ? தர்ரை வார்த்துக்கொடுத்தல் என்ற தவறான ஒரு முறை நம் நாட்டில் இருக்கிறது. மணப் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருவருக்கொருவர் சம்மத மில்லாது பல திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. பெண்களைச் சந்தையில் மாட்டை விற்பதுபோல விற்கிறார்கள். பெண்ணையும் பணத்தையும் தண்ணீர் ஊற்றி தாரை வார்த்து தத்தம் செய்து கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் பெண்ணுக்கு உரிமையில்லாது போகிறது. அதனால் இந்த புரோகிதத் திருமணம் ஒழியவேண்டும். அறிவுக்குப் போருத்தமான சுயமரியாதைத் திருமணத்தைத் செய்கிறோம். இதைச் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்வது ஏன் ?

“ வருஷா வருஷம் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் எல்லாக் கடவுள்களுக்கும் திருமணம் செய்யப்படுகின்றன. பின்னர் பள்ளியறையில் கொண்டோய் விடப்படுகிறது. எதற்காக இந்த திருமணம் என்றுதான் புகுத்தறிவாளர்களாகிய நாங்கள் கேட்கிறோம்.

“ இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம். எவ்வளவோ திருமணங்கள் புரோகிதர் இல்லாமல் பல சீர்திருத்தக்காரர்களின் தலைமையில் நடைபெறுகின்றன. இந்த திருமணத்திற்கு தாசில்தாரிடம் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவருக்கும் புரோகிதருக்கும் என்ன வித்தி

7th May 1954] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

யாசம்? தாசில்தார் படித்திருக்கிறார். பட்டம் பெற்றிருக்கிறார். புரோகிதர் படிக்கவில்லை. இதுதான் இவர்களுக்குள்ள தகுதியும் திறமையும். ஆதித் திராவிட மக்களும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களும் “காதல் புரிந்து கருத்தொருமித்து இருந்தால்” அவர்கள் முறைப்படி திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். முக்கியமாகத் தாசில்தாரிடம் போகவேண்டிய அவசியமே யில்லை. சாதாரணமாக மணியக்காரரிடம் போய் பதிவு செய்துகொண்டால் போதும் என்று இருக்கவேண்டும். அதாவது ஜனன, மரணம் பதிவு செய்வது போல அந்த முறையிலே எழுதிவைத்தால் போதும் என்று இருக்க வேண்டும். ஆனால் சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்துக்கொள்பவர்கள் மட்டும் பதிவு செய்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று சொல்லுவது ஏன்? ஆகவேதான் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம், இந்த சர்க்கார் புரோகிதத் திற்கு ஆக்கம் தருகிறதென்று. கணம் குட்டிக்கிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் கூட இம்மாதிரியான புரோகிதத் திருமணங்கள் அவர்களிடையே நடப்ப தில்லை என்று கூறினார். கலப்பு மணம் எந்தக் கட்சியிலும் காட்சி யளிக்கிறது. இவ்விதமான திருமணங்களை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நிதி மந்திரி அவர்களே கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டுள்ளார்கள். அதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

“இந்த சட்டத்தில் ஜாதி, மதம் முதலிய பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது. 11-40
சாஸ்திரங்கள் சம்பிரதாயங்கள் அனுசரித்து இந்த ராஜ்யத்தில் திருமணம்
a.m.
நடைபெறக் கூடாது. சாஸ்திரப்படி சடங்குகள் இல்லாமல் நடைபெற வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் கணவனுடைய வீரத்தைக் காட்டுவதற்காக இரண்டு புலிப்பற்கள் கொண்டுவந்து தாலியில் கட்டப்பட்டன. ஆனால் இந்தக் காலத்திலே அதற்கு மாறாக தங்கத்திலேயே செய்து தாலி கட்டப் படுகிறது. இது அறிவுக்குப் பொருந்துமா? இந்த மாதிரியான மூடப் பழக்க வழக்கங்களைப் போதிக்கும் புராணங்களைக் கொளுத்தவேண்டும். இந்த மாதிரியான மூட பழக்கவழக்கங்கள் ஒழியவேண்டும். Hindu Law-வில் இவ்வாறான பல மூட பழக்கவழக்கங்கள் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற Hindu Law நமக்கு எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இதை உடனடியாகக் கொளுத்தவேண்டும். ஒரு பிராமணன் ஒரு பிராமணரல்லாதவர் பெண்ணை மணந்து கொள்ளலாம். அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு சொத்துரிமை இல்லை. ஆனால் ஒரு பிராமணரல்லாதவர் ஒரு பிராமணைப் பெண்ணை மணந்துகொண்டால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குச் சொத்துரிமை உண்டு என்று இந்த Hindu Law-வில் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதமாக பாரபட்சம் காட்டும் ஜாதி அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்ட இச்சட்டம் நமக்கு எதற்காக இருக்க வேண்டும்.

“ஆடம்பரமான செலவுகளோடு அறிவுக்குப் புறம்பான சடங்குகளோடு புரோகிதனால் செய்யப்படும் திருமணம் இனி இருக்கக்கூடாது. சென்ற முப்பது வருஷ காலமாக ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் பெரியார் ஈ.வே. ரா. வாலும், அறிஞர் அண்ணாவாலும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. இம்மாதிரியாக நல்ல முறையில் நடத்தப்படும் திருமணத்திற்கு யாரோ ஒருவன் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடுத்ததாகப் புதிய சட்டங்களை இயற்றுகிறார்கள். இனி இந்த மாதிரியான திருமணங்கள் நடைபெறாவண்ணம் தடுப்பதற்காக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது சரியில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அறிவுக்குப் பொருந்தாத சாட்சிகளைக் கூப்பிடுவது மிகத் தவறு. அக்கினி பகவானை சாட்சிக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவனுடைய சரித்திரத்தைப் புராணத்திலே படித்தால் மிகவும் சேஷ்டையுள்ளவனாகவே காணப்படுகிறான். மற்றும் அருந்ததி, அகலிகை போன்ற சாட்சிகளை யெல்லாம் கூப்பிடுவது, கண்ணிக் போன்றும் விளங்கும் கற்பகரசிகளை துரோபதைகளாக ஆக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும் இந்த வழி. இது தவறி பல தான தருமங்களில் ஒன்றாக கன்னிகாதானம் கருதப்படுகிறது. இது முற்றிலும் அறிவுக்குப் பொருந்தாது. நல்ல முறையில் தலைமை தாங்கி இருக்கும் விரும்பிச் செய்து கொள்ளும் திருமணம் செல்லாது.

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [7th May 1954]

அவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளத்தான் வேண்டுமென்றும் சாஸ்திரத்திலே இன்னும் பல மாதிரியாகக் கூறப்பட்டுள்ளதை மனதிலே கொண்டு கடவுளை மக்களுக்குக் காட்டி ஒருவரையொருவர் விரும்பாத திருமணங்களைச் செய்யக்கூடிய கருத்தோடு சப்ரமணியம் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்.”

SRI A. SAMBASIVAM:—“மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருமணப்பதிவுச் சட்டத்தைப்பற்றி இப்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய சட்ட பூர்வமான விளக்கங்களையும் சமூக அமைப்பிலே இருந்த குறைபாடுகள், நிறைவுகள் முதலியவற்றையும் தெளிவாக எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இந்து மதம் என்பது வட நாட்டு மதம் என்றும், வேதங்கள், ஆகமங்கள் ஒதுகின்றவர்களுக்கு மட்டும் உரியன என்றும் ஒரு தவறான கருத்து மக்களிடத்திலே பரப்பப்பட்டு வருகிறது. உண்மையிலேயே, இந்து மதம் என்பது சங்கராச்சாரியார் அவர்களாலோ, கீதையினுடைய ஆசிரியராக இருக்கும் கண்ணபிரானாலோ, அல்லது வேறு ஒரு தலைவராலோ ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு மதம் அல்ல.

“மற்றப்படி கோயில் சடங்குகளை எடுத்துக்கொண்டால், வட நாட்டுக் கோயில்களில் நடக்கும் பூசனை முறைகளுக்கும் தென்னாட்டில் உள்ள கோயில் வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் பெருத்த வேறுபாடுகள் உண்டு. தென்னாட்டில் அனுஷ்டிக்கப்படும் கோயில் வழிபாடு முறைகளையெல்லாம் ஆரிய முறை என்றோ, வடநாடு முறை என்றோ நாம் தன்விடம் முடியாது. தென்னாட்டில் இப்பொழுது வழங்கப்படும்படியான முறைகளில் வேண்டுமானால் காலப்போக்கிலே சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, வடமொழியிலே கோயில்களில் அர்ச்சனைகள் நடைபெறுவதைக்கொண்டு, அது ஆரியர்களுக்கு உரிய முறை; ஆகவே, நமக்குப் பொருந்தாது என்ற கருத்து மிகவும் தவறானது. அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன்: நண்பர் திரு. ரதனம் அவர்கள், ‘ஆதித்திராவிடர்கள் இந்து மதத்திற்குப் புறம்பானவர்கள்’ என்று கூறினார்கள். இந்து மதம் என்று சொல்லும்போது, மற்ற மதங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது போல ஒரு புத்தகம், ஒரு கொள்கை, ஒரு குரு என்ற ஒரு கோட்பாடு இல்லை. யார் யார் கடவுளை வணங்குகிறார்களோ, யார் யார் கடவுள் பெயரைச் சொல்லுகிறார்களோ, கடவுள் பெயராலும், அறிவின் பெயராலும் சமூக ஒற்றுமைக்கும் நலத்திற்கும் யார் பாடுபடுகின்றார்களோ அவர்களத்தனை பேரையும் கொண்டதுதான் இந்து மதம் என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொண்டேமானால், பிறகு இந்த மாறுபட்ட கருத்திற்கு இடமில்லை. இருந்தாலும், இடைக்காலத்தில் நேர்ந்த சில திருமணங்கள் செல்லுபடியாகா என்ற ஒரு குறைபாடு நேர்ந்ததினால்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரும்படியான ஒரு இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுயமரியாதைத் திருமணங்களை செல்லுபடியானதென்று ஆக்குவதைத் தவிர, புரோகிதர் இல்லாமலோ, வைதிக சடங்குகள் இல்லாமலோ நடைபெறும் எல்லாத் திருமணங்களையும் செல்லுபடியாக்கக்கூடிய முறையிலே இன்னும் விரிவான முறையிலே இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதோ, அல்லது தனிச் சட்டம் செய்வதோ மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

“இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் நண்பர்கள் பேசும்போது, பழக்க வழக்கங்கள் மூலமாக நடைபெற்று வருகின்ற திருமணங்கள் இதுவரையிலுங்கூட செல்லாத தக்கவனாகத்தான் இருந்துவருகின்றன. இருந்தாலும், சில இடங்களிலே ஏதோ இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன் நெல்லூரில் யாரோ ஒருவர் வேறொரு ஜாதியைச் சேர்ந்த பெண்ணை மணந்தகொண்டதனால், அந்த மணம் செல்லுபடியாகாது என்று இருந்த படியினால், அந்தக் குறைபாட்டை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கவேண்டும். ஒருவன் எந்த ஜாதிப் பெண்ணை மணந்துகொண்டு, கூடி வாழ்ந்திருந்தாலும், ஜாதியின் காரணமாகவோ, பழைய இந்து மதச் சடங்குகள் இல்லை என்ற காரணத்தினாலோ, அந்தப் பெண், அவனுக்குப் பிறகு, அவனுக்குரிய சொத்து, இன்பம் முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் இழந்து

7th May 1954]

[Sri A. Sambasivam]

விடுவது என்பது முறையற்ற கொள்கையாக இருக்கிறது. அதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே ஏதாவது இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் இந்த அவையிலே இருக்கிறவர்களாகிய நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

“பண்டைக்காலத்திலே ஒரு ஆணும் பெண்ணும் தங்களுக்குள்ளே மனம் ஒன்றியவுடனே அவர்கள் கணவன் மனைவியாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள். அதுதான் வாழ்க்கை முறையாக அமைந்திருந்தது. பின்னால் ஏற்பட்ட கோளாறுகளின் காரணமாகத்தான் அந்தந்த ஊரிலுள்ள பெரியவர்கள் இப்படித் திருமணச் சடங்கு என்று ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தத் திருமணச் சடங்கு என்று சொல்லும்போது நம்முடைய இந்து மத சட்டத்திலே இருக்கிறபடி இப்படி அப்படி என்று கிடையாது. ஓரளவுக்குப் பார்க்கப்போனால் வேதங்களில் திருமணக்கிரமங்கள் எப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படித்தான் தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் இந்த நாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள் எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஐயர் என்று சொல்லுகிறபோது அந்தக் காலத்தில் ஒரு தனி ஜாதிப் பெயராக இருக்கவில்லை. ஐயர் என்ற சொல் சமூகத்திலே இருந்த பெரியவரைத்தான் குறித்து வந்தது. அந்தந்த ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதரைத்தான் குறித்து வந்தது. ஊர்க் கவுண்டர், நாட்டாண்மைக்காரர் என்று சொல்லப்படுபவர்களெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் ஐயர் என்ற பெயரால் குறிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். அந்தந்த ஊரிலுள்ள தலைவர்கள் கூடி, இப்படி ஆணும் பெண்ணும் உறவினர் முன்னிலையில் மணந்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை உறுதிப் பாட்டுத் தொடங்கவேண்டும், பிற்கால வாழ்க்கையில் தங்களுக்குள்ளே ஒரு வழக்கு நேராதபடி இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தச் சடங்கு தொடங்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சடங்கு இருந்தால்தான் திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்ற முறை இல்லாதபடியாக அந்தந்த நாட்டு பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்றபடி எப்படியானாலும் அந்த ஊர் பெரிய மனிதர்கள் முன்னே செய்துகொள்ளப்படுகிற திருமணங்கள் வைதிகச் சடங்குகள் இல்லாமல் செய்துகொண்டாலும், அந்தத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகும் என்ற ஒரு நிலைமை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக உண்டாக்கப் படுவதுதான் எல்லோருக்கும் நியாயமாக இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது, பொதுவாக ஏதோ இந்து மதத்தில்தான் இந்தக் குறைபாடுகள் வந்துவிட்டன என்ற கருத்திலே இந்த முறையைத் தவறானது என்று கருதினால் அது பொருத்தம் அல்ல என்று நான் சொல்லுகின்றேன். காலப் போக்கில் சிறிசில குறைபாடுகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளைத் திருத்துவதற்குத்தான் சட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறோம். அப்படிக் கொண்டுவரும்போது எல்லாக் குறைகளையும் நீக்குவதற்கு ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியோடு, சிறிது நிதானத்தோடு கொண்டுவந்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க முறை என்று சொல்லி, அப்படி மற்றவர்கள் செய்து கொண்டால் சுயமரியாதை முறையில் இல்லாமல், சடங்குகள் இல்லாத எல்லாத் திருமணங்களையும் செல்லத்தக்கனவாகச் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்தத் திருமணம் எப்படியிருக்கவேண்டும், பழக்க வழக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமா, ஊர்ப் பெரியவர்களைக் கொண்டு நடத்தப்படவேண்டுமா, பெற்றோர்கள் ஒப்புதலும் பெற்றிருக்க வேண்டுமா என்று புதிய கருத்துக்களைக் கொண்ட சட்டத்தை உண்டு பண்ணுவதுதான் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கேற்ற வகையில், இந்தச் சட்டம் செய்தால் எந்தெந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் தவறாகாது. சேர்க்கவேண்டிய வற்றைச் சேர்த்து, பழக்கவழக்கங்கள் செல்லுபடியாகாது என்ற தவறுகள் இருந்தால் அவைகளை அகற்றி, புதியவற்றைச் சேர்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

11-50
a.m.

*SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடந்த 25, 30 ஆண்டுகளாக நடந்த திருமணங்கள் எல்லாம்

[Sri M. Palaniyandi]

[7th May 1954]

செல்லுபடி ஆக்கப்பட்டது என்ற பெயரளவில் பதிவு செய்யும்படி உத்தரவிட்டு இனிமேல் அவ்வாறானத் திருமணங்கள் நடைபெறக்கூடாது தடுப்பதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செய்ய வேண்டுமானால் பதிவு செய்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. திரு. ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஆரிய சமாஜ திருமணத்தைச் செல்லுபடியாக்குவதற்காக ஒரே செக்ஷனில் இந்திய சர்க்காரால் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு இதற்கு செய்யாமல் இருப்பதால், இனிமேல் அவ்வாறானத் திருமணங்கள் நடைபெறுதவாறு தடுப்பதற்கும், தகராறுகள் பெருகுவதற்குமே இது தூண்டுதலாகப் காணப்படுகிறது. ஆகவே இதைக்கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, அதேபோல் ஒரே செக்ஷனில் சட்டம் கொண்டு வந்தாலே போதுமானது.

“இந்த சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பலர் இம்மாதிரியான திருமணங்கள் செய்துகொண்டுமிருக்கிறார்கள்; பலர் தலைமை வகித்து நடத்தியுமிருக்கிறார்கள். ஏன் என்னுடைய திருமணத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இப்போது முதல் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. காமராஜர் அவர்களே தலைமை வகித்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது நீங்கள் எல்லோரும் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அது எப்படி முடியும்? அதிலும் சட்டத்திலே சொல்லுகின்றபடி திருமணமாகி பத்து ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கவேண்டும். அவர்கள்தான் தக்க சாட்சிகளோடு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட முடியுமாம். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? புரோகிதர் வந்து நடத்துவதுதான் திருமணமாகுமா? அவர் வந்து நடத்தும் திருமணத்திற்கு மட்டும் பதிவு செய்யவேண்டிய அவசியமில்லையா? புரோகிதர் ஒரு பெரிய மனிதரா? என்று கேட்கிறேன். அவர் அம்மியை மிதிக்க வேண்டுமென்பார்; அருந்ததியைப் பார்க்கச் சொல்வார்; புரியாத மொழியில் சில மந்திரங்களைச் சொல்வார். அவர் பெரிய மனிதரா? அல்லது கல்வியில் தேர்ந்த, பண்பாடுடைய பெரியவர்கள் வந்திருந்து, அவருடைய தலைமையில் திருமணம் நடைபெற்று, புரியும் மொழியில் ‘நீயும் உன் மனைவியாரும் மன மகிழ்ச்சியோடு நெடுங்காலம் வாழ வேண்டு’ மென்று வாழ்த்தும் மனிதர் உயர்ந்தவரா? அப்படிச் செய்யும் திருமணம் உயர்ந்ததா? புரோகிதர் செய்யும் திருமணம் உயர்ந்ததா? இதைப்போய் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்வது ஏன்? அப்படி இந்தத் திருமணங்களை எல்லாம் செல்லுபடியாக்க வேண்டுமென்றால், ஆரிய சமாஜத்திற்கு ஏற்படுத்தியதுபோல் ஒரே ஒரு செக்ஷனில் தீர்மானம் செய்யலாம். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் என்ற முறையே கூடாது. ஆகையால் செலக்ட் கமிட்டி முன் வைத்து அவர்கள் சொல்லுகின்றபடி தீர்மானம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதுவே நமக்குப் பொருத்தமானது.

“ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் பெருவாரியாக இருக்கும் ஏழை மக்கள் யாரும் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். யாருக்கு அந்த எண்ணம் உண்டாகும்? பணம் படைத்தவர்களுக்கும் சொத்துடையவர்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படுமே தவிர, சாதாரண ஏழை எளியவர்களுக்கோ, ஆதிதிராவிட மக்களுக்கோ, நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ இது முடியாத காரியமாகவும் மேலும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும்தான் இருக்கும். இதனால் வீணாகப் பணச் செலவும் ஏற்படும். ஆகவே இம்மாதிரியான திருமணங்களை செல்லுபடியாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் அம்மட்டுமில்லாமல் இனிமேல் நடக்கப்போகின்ற அம்மாதிரியானத் திருமணங்களையும் செல்லுபடியாக்க **Hindu Law** மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து மேலும் மேலும் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்காது நிச்சயமான ஒரு சட்டம் அமைத்து, அதன் மூலம் சென்றகாலத் திருமணங்களையும், வரப்போகின்ற திருமணங்களையும் செல்லுபடியாக்கச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.

7th May 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

“கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பெரிய பெரிய தலைவர்கள் தலைமையில் இம்மாதிரியான திருமணங்கள் இதுவரையில் ஒருவித தடைய மில்லாமல் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இப்பொழுது மட்டும் பதிவு செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறப்படுவது ஏன் என்றுதான் கேட்கிறோம். அதிலும் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி எப்படிப் பதிவு செய்துகொள்ளமுடியும் என்றுதான் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு கல்யாணத்தின்போது வந்திருந்தவர்கள் இருவர் சாட்சியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் பழிவாங்கப்படவேண்டுமென்பதற்காகவே இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இந்த மாதிரித் திருமணங்கள் செல்லத்தக்கவை அல்ல. ஆனால் புரோகிதத் திருமணங்கள் செல்லத்தக்கதாகும். இது எப்படிப் பொருந்தும்? இதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியும். Hindu Lawவில் பல ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அதிலே சொத்துள்ளவர்களுக்கே தனி மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்படி பதிவு செய்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது தவறாகும். அதையெல்லாம் தகர்த்தெறிய வண்டும். ஆகையால் நான் சொல்லுகிறேன். இந்த மாதிரித் திருமணங்களையும், வரப்போகும் திருமணங்களையும் ஆதரித்து செல்லும் படியாகச் செய்ய ஒரே செக்ஷனில் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமே தவிர, பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடாது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன். யார் போய் பதிவு செய்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். சொத்துரிமைக் கொண்டாடுவதற்காக பணம் படைத்தவர்கள் மட்டும் பதிவு செய்துகொள்வார்களே தவிர, பெருவாரியாக உள்ள ஏழை மக்களும், நடுத்தர மக்களும் பதிவு செய்துகொள்ளவே மாட்டார்கள். எனவேதான் தயவு செய்து அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, சட்டமாக்குவதற்கு இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்காகவாவது வைத்து, எல்லாத் திருமணங்களும் செல்லத்தக்கவையாகும்படி ஒரே ஒரு செக்ஷனில் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசாங்கமும், இந்த அரசாங்கமும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri C. KANDASAMY :—“சபா நாயகர் அவர்களே, ஹிந்து பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாறாக நடைபெற்ற கல்யாணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்வது சம்பந்தமான மசோதாவைப்பற்றி இன்று இந்தச் சபையிலே பலவித அபிப்பிராயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த மசோதா, ‘ஆஸ்திகம், நாஸ்திகம்; ஆரியன், திராவிடன்’ என்ற பல அடிப்படையான பிரச்சனைகளைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இந்தக் கல்யாணங்கள் ஹிந்து முறைப்படி நடக்காததால், அவைகள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதல்ல என்று சமீபத்தில் ஹைகோர்ட் தீர்ப்பளித்த தினிசுபேரில், ஆயிரக்கணக்கான இம்மாதிரித் திருமணங்களின் தலைவதியை நிர்ணயிப்பதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

“இன்றையதினம், அரசாங்கம், பிறப்பவர்கள், இறப்பவர்களைப்பற்றி கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. நமது நாட்டில்மட்டுமல்ல, உலகிலே இருக்கக்கூடிய ஆண், பெண், இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்கான ஒரு புதிய கட்டம் ஒவ்வொரு மனிதன் வாழ்க்கையிலும், ஒவ்வொரு பெண்ணின் வாழ்க்கையிலும் ஏற்படுகிறது என்ற முறையிலே எல்லாக் கல்யாணங்களையும் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டுமென்பதையாரும் ஆட்சேபிக்கமுடியாது.

“நமது நாட்டை வெள்ளைக்காரர் ஆண்டவந்த காலத்திலே, ஹிந்து மதம் மேலோங்கி நின்று இருக்கலாம்; கிருஸ்தவ மதம் அல்லது முகம்மதிய மதம் மேலோங்கி நின்று இருக்கலாம். மதத்திலே நம் பிக்கையுள்ள ஒரு சமுதாய அமைப்பு அப்பொழுது நிலவி வந்தது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்யாண சம்பந்தமான சட்ட

[7th May 1954

“ஹிந்து மத முறைப்படி அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து செய்யும் கலியாணங்களுக்குப் பிறகும் கூட புருஷன் மனைவியை அடித்து விரட்டுகிறான். ஹிந்து மத சமுதாயத்தில் இதைத் தடுக்க வழியில்லை. கோர்ட்டுக்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. கலியாணக் கடிதத்தைக் கோர்ட்

7th May 1954]

[Sri C. Kandasamy]

டிஹ் காட்டி சாட்சிகள் மூலம் கலியாணத்தை நிறுபிக்கவேண்டும். அதை ஜட்ஜம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வளவெல்லாம் செய்தால்தான் மாதம் 10 அல்லது 15 ரூபாயாவது மனைவிக் ஜீவனம்சம் கிடைக்கும். **Hindu Law**-ல் வேறு எந்தவிதமான பாதுகாப்புமில்லை. இதற்குக் காரணம் பெண்களை அடிமைப் படுத்தக்கூடிய முறையில் ஆண்கள் கை கொல்லுகியிருக்கும் முறையில் ஹிந்து சமுதாயம் அமைந்திருப்பதுதான். ஆகவேதான் இப்பொழுது பார்லிமெண்டிலிருக்கும் ஹிந்து மசோதாவில் பெண்களுக்கு சொத்து உரிமை அளிப்பது, மற்றும் அவர்களுக்கு ஆண்களுக்குச் சரிசமமான உரிமைகள் வழங்குவதுபோன்ற முற்போக்கான அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள், ஒரு குறிப்பிட்ட கண்ணோட்டத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், சுயமரியாதைக் கலியாணங்கள் அனுஷ்டானத்தில் வராமல் இருப்பதற்கான சூழ்ச்சி என்று ஒரு சந்தேகம் கிளப்பப்படுகிறது. இந்த துர்ப்பாக்கிய நிலையில் இந்த மசோதாவை அவசரமாகக் கொண்டு வர அவசியமில்லை. எல்லாக் கலியாணங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஹிந்து மதம் எதிர்ப்புப்போவது கிடையாது. கிராமப் பட்டாமணியார் கணக்குப்பிள்ளை அவர்கள் முன்னிலையில் எல்லாக் கலியாணங்களையும் பதிவு செய்யலாம். ஆகவே விஷயங்களைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள இந்த மசோதாவை ஒரு பொருளுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“ Mr. Speaker, Sir, while welcoming the principle underlying the Bill, I want to suggest some improvements to be made in the Bill. That is exactly why I want to support the amendment to refer the Bill to a Select Committee. This Bill may be said to be a non-controversial one. It has been supported by all the people in the House, but the only grievance is that it does not go sufficiently far to meet their wishes. The form of marriage that has been set up is very simple. That system of marriage has been going on for the last 25 years and more in Tamil Nad and there is evidence in ancient Tamil classics to show that such forms of marriage were prevalent in those days too. That has been pointed out by an hon. Member on the other side of the House also. In the Roman Law also instances of such forms of marriage are available. That shows that throughout the world the simplest form of marriage was prevalent. In course of time, for some reason or other, marriage has become a cumbersome process. We need not go into that question now. The point is that marriages in a simple form have been celebrated by the people and they must be validated. The High Court has pointed out that certain marriages that have been celebrated cannot be recognized under the existing law, practice or custom. So, the Government have come forward with this Bill to validate them. In bringing forward this Bill at least, the Government have acted in a democratic way. A democratic Government is one which passes an Act for the people. A Government may be of the people or by the people but may not be for the people. At least in respect of this Bill, the Government have shown that they are for the people. So many people have celebrated marriages in the simplest form which are called *Swaya-mariyathai* marriages. But why are the Government prescribing a roundabout way of asking the people to go to the taluk office and register their marriages? Why do they not prescribe a simple

[Sri S. Swayamprakasam]

[7th May 1954]

form of recognizing those marriages? Various hon. Members have pointed out that under the Hindu Law, if certain people celebrate a marriage, they only issue invitations. Immediately, there is no record to show that a particular boy has married a particular girl. But the whole world recognizes and the public recognizes that those two persons are husband and wife. Only in respect of this form of marriages, the Government have prescribed that the parties should go to the taluk office and register the marriage. When the parties have resorted to this sort of simple marriage, there is no point in asking them go to a taluk office and get their marriage registered. Therefore it is, I say that the whole Bill must be thoroughly examined. Nowadays it has become a fashion to attend such marriages. When a marriage is celebrated according to the old custom and usage, many people do not attend it. But when a marriage is celebrated in a simple and reformed way, like the Swayamariyathai form, a number of people attend it. This clearly shows that the people like such marriages and the old customs are fading. It also shows the popularity of such forms or marriages among the people. It is the duty of the Government to help the people who resort to such simple forms of marriage. Why cannot the Government recognize such marriages which may be celebrated in future also? The Government may say that a comprehensive Bill on the subject is before the Parliament and that it is going through that Bill. Even then, why not we incorporate certain provisions in this Bill itself so that it may cover all marriages including those that may be celebrated in future? If this is done, no harm will be done to anybody, and it will not be in conflict with the Bill that may be passed by the Parliament also. When the Government recognize the principle and when they respect the feelings of the people and when they want to recognize the importance and necessity of such marriages, it is but proper to include some provisions to recognize future marriages also. That is why I say that the Bill may be referred to a Select Committee so that it could consider this aspect of the question. If, however, the Government are willing to include future marriages also within the scope of the Bill, I have no objection to the passing of this Bill.

12 10
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I am sorry I am unable to accept the amendment moved by Mr. Ramalingam to refer this Bill to a Select Committee. The last speaker, Mr. Swayamprakasam said that in the Select Committee, provision should be made for the purpose of covering future marriages also. That would mean completely changing the scope of the Bill. As I explained in my introductory speech, it is not the intention of this measure to create any new form of marriage. Unfortunately—I do not know whether it is quite proper for me to use that word—the High Court of Madras has held that except where a certain recognized form of marriage has been gone through, other marriages cannot be recognized in law as valid marriages . . . (Interruption) It is not for property rights alone. It is for conjugal rights also. Therefore, it has become necessary to bring forward this

7th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

measurc. In view of the wide prevalence of such forms of marriage, it has become necessary to take stock of the situation and the Government have come to the conclusion that it is necessary to protect at least the children born out of these marriages and to protect them from becoming illegitimate and that a validating measure should be brought forward. So, it has nothing to do with either the Purohit movement or the anti-Purohit movement. Hon. Members should be aware of the fact that it is not necessary to have a Purohit at all to go through a valid form of marriage. But in view of the importance and the nature of the ceremony that a person was undergoing, it was necessary to bring home to him that he was entering into such an important arrangement in his life. It is with this view and intention only that it was prescribed that a certain form should be gone through. In Hindu Law and according to the Hindu conception, marriage is not merely for carnal pleasure; it is not merely for begetting children. On the other hand, it is a social obligation. By marriage, the parties are undertaking certain social obligations and they should be prepared to meet all those obligations and to perform all the duties attached to them. When a person undertook or underwent such a form of marriage, it was necessary that he must realize that he was undertaking such a great responsibility. It is proper to remind him of the great responsibilities he was undertaking and the duties that he would owe to society as such. After all, if we analyse the various forms of marriage and the so-called *mantras* that are used in certain forms of marriage, it will be seen that they are intended for no other purpose than to make him aware and remind him of the great obligations that he was undertaking by his marriage. Of course, these obligations and duties have been changing from time to time. The forms of marriage performed in different sections of society are changing. According to this, the so-called *mantras* have also changed. All these are undergoing a change. But still, considering the importance of the occasion and considering the importance of the change in the status which he was undergoing, it was necessary to have a certain form so that society may recognize that he has undergone that change. The man himself should realise that there has been a change in his status and the woman in turn should also realize that there has been a change in her status. It is only in this light various forms of marriage have been prescribed. Even though some of these forms of marriages have become meaningless in view of the growth of society and in view of the developments which have taken place in society, for the purpose of reminding the parties concerned and for the purpose of making them aware of the change of status which they have undergone, all these things have been prescribed. It should not, therefore, be light-heartedly said that all these formalities prescribed by our ancestors are all 'மூட பழக்க வழக்கங்கள்'. It is after realising the necessity to remind the parties of the importance of the duties and obligations, that these formalities have been prescribed and it is better we stick to them. Marriage is not merely an affair concerning the individual man and woman. They will

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1954]

have to perform certain duties and have certain obligations towards society as such. Therefore, Sri Shanmugam and Sri Govindaswamy may now realize why all these forms are necessary to remind the parties concerned about their duties, obligations and responsibilities. It may perhaps be that as we have become more civilised people, we may not feel the necessity of being reminded by somebody about our duties and responsibilities, as we are well aware of them. All the same, it was thought necessary to make the parties realise their duties and responsibilities on these occasions. For the purpose of recognizing the change in status, these forms are necessary. Take the case of a contract. Even in respect of ordinary secular contracts, do we not have forms? For the purpose of recognising any contract as a valid contract, the parties concerned are required to affix their signature in the forms prescribed. When such forms are prescribed in respect of these contracts, can anyone say that these are false faiths and false beliefs and they should not be asked to adopt these forms of contract? For the purpose of enforcing the terms of the contract, it is necessary to have certain forms. In order to make them realize their duties and contractual obligations, they are asked to undergo certain formalities and asked to sign certain forms so that they can realise their liabilities. It is for the same purpose certain forms and formalities are prescribed in respect of marriages so that the man and woman may realize their duties and responsibilities. It may be with reference to the woman as far as the man is concerned and it may be with reference to the man as far as the woman is concerned and it may also be with reference to society as such. It may also be with reference to the children who may be born out of the wedlock. Therefore, it has become necessary to prescribe certain forms, whether it is the Swayamariyathai form or any other, in respect of the marriages. The Hindu community as a whole has recognized various forms under which this change of status can take place and give rise to various complex duties, rights and responsibilities.

12-20
p. m.

“ Therefore, if we look at it from this point of view though it may look meaningless to some of us, it will be seen that forms are necessary under any law to have a valid form of marriage. After the advent of the British, it became crystallized in the judgments of the various Courts that unless these forms were there, the marriages were invalid. The Courts refused to recognise any change in respect of marriage, in respect of divorce and in respect of other property rights. The Courts were not prepared to accept any change in Hindu Law or in the Society without the intervention of the Legislature. It was a historical development for which we are not responsible, but on that account we cannot burk or shirk that issue and we cannot refuse to face that fact. Therefore, when the validity of a certain marriage was questioned in a Court of Law, we had to do something to rectify the defect. The Court did not take cognisance of the marriage voluntarily; the parties themselves went to the Court disputing the validity of the marriage. The Court had to give a decision

7th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

not with reference to the beliefs, faiths and all those things, but with reference to the law as it existed. They held the marriage invalid for want of form. Whatever be the form, it should be there—it may be the simple exchange of garlands which is a recognized form in certain sections of the people; it may be the simple gift of cloth—Mundu Kodukkal—as in Malabar. There should be some form observed to make the marriage valid under the Hindu Law. Unfortunately in the particular case referred to the Court, no such evidence was forthcoming, there was no evidence of any form having been observed, any recognized form having been gone through, whether it be a form recognized by the society or a form observed by the self-respectors themselves. So, in the absence of any recognized form having been gone through, the Court had to hold the marriage invalid. It was an extraordinary case and it has given rise to great difficulties. It is likely to give rise to greater problems and difficulties in respect of those who have undergone this form of marriage where none of the recognised forms has been observed. If people are prepared to come and say, 'No, no; we underwent a regular form of marriage', that is a different matter altogether. But in this case where it was proved admittedly that no form was gone through—it was not insisted that any particular form should have been observed—the Court could not hold that marriage valid and they held it invalid. We thought from this case that marriage which had taken place already are likely to be held invalid and therefore, we should rectify that defect. That is why this simple measure has been brought forward.

“ In criticizing the measure, a point was made that the provisions in the Bill referred to Hindu marriages only, that is, a Hindu marrying a Hindu and it was asked why provision is not made to recognise marriages between a Hindu and a Christian, a Hindu and a Muslim and so on. Hon. Members should be aware that even though such marriages do not conform to any of the forms recognised under the Hindu Law, by this legislation we are making only Hindu marriages valid with reference to the obligations and rights of the parties under the Hindu Law. When I say rights, I refer to very valuable rights regarding property, maintenance, etc. A father-in-law who has property may not have any hand in the marriage of his son at all, yet the daughter-in-law can sue the father-in-law. Therefore, it is not as if the parties alone, their sweet will and pleasure alone are concerned; their sweet will and pleasure gives rise to various other obligations. When they themselves are not willing to undertake any of the obligations, can we say by a mere writ here that the other obligations could be enforced on others? When the fathers-in-law are not willing to the marriage, when the mothers-in-law are not willing to the marriage, when the grandfathers and distant relations are not willing, can we say that the children of the married parties are entitled to the properties of these people under

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1954]

the Hindu Law? So, by this legislation, we are recognising not only the rights of a particular man and particular woman, but the rights of their children with reference to others. If any man by himself wants to remain aloof without claiming other man's properties, he may do so as he likes. But we cannot force the other man not to fulfil his obligations when the married parties do not conform to the obligations in the Hindu Society. So, as, against the wishes of the other people can we confer on these people all those rights and privileges? Certainly the House will not agree to such a position. The other people have got their own freedom of belief and freedom of faith and personal law. Therefore, we cannot do anything to affect the freedoms of the other people by conferring special rights and privileges on these people, unless it becomes absolutely necessary for the maintenance of society and for the peace of the society. And can we say that a marriage of this sort is absolutely necessary for the maintenance of society or for the peace of the society? That is why we are recognising the Hindu marriages. Can we go further and say, even though one be a Christian or a Muslim, one shall be taken to the Hindu fold and one's children shall have all the rights and privileges under the Hindu Law? It would be going too far. If we understand the scope of the Bill, we will know that by this legislation we are making a valid Hindu marriage, giving the parties all the rights under the Hindu Law. Therefore, Government are unable to go farther than that and bring all marriages within the purview of this Bill. If only hon. Members realise that this measure confers on the parties the rights of a Hindu marriage and all the rights under the Hindu law, then they will agree with us in our conclusion and our decision and they will realise that it is unwise and undesirable to give them all the rights and privileges under the Hindu Law as against the wishes of the other people. That is why we have not included non-Hindu marriages in this legislation.

"Another point was raised and I can answer it straightaway. It was stated that an amendment was necessary to this Bill. The hon. Member Sri Mounaguruswami Naidu said that under the definition of 'non-conforming marriage' as it stands in the Bill, even an illegal marriage could be legalised under this law. It is not so. We have taken care to see that an illegal marriage does not become a legal, lawful and valid marriage under this Bill . . . (Interruption.) He wants to know what an unlawful marriage is and asks how can there be an unlawful marriage. Of course for people who do not believe in any marriage, there can be nothing as unlawful.

"In 1949 we passed a law that when one wife is living, a man should not marry another woman. Several marriages have taken place after 1949. Can any one of them be legalised under the provisions of this Bill? That is why it is stated here: 'But by which the parties concerned intended to become lawfully

7th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

wedded husband and wife, etc.' After 1949, by entering into an arrangement of any sort, they can never contemplate to become lawfully wedded wife and husband, when there is a wife in existence. It is unlawful and it cannot be legalised.

" Mr. Kurup made a very good point when he said that if some party registered and if some others did not, the provision requiring registration would be ineffective. I would invite his attention to clause 5 of the Bill which says that registration alone is not conclusive proof of marriage or the legitimacy of children." 12-30 p.m.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Minister may take fifteen minutes more and finish his reply.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not need even fifteen minutes. Questions like whether a party did enter into a marriage contract and whether they did live as husband and wife will be decided by courts of law in the ordinary way and not by the tahsildar. The tahsildar cannot decide these issues. The omission of form only is cured by registration. Other questions if they are disputed will have to be decided in Courts of law. Suppose one of the parties to the marriages says that it was no marriage but only a concubinage and that they had never intended to live as husband and wife. Such questions are left open and are not covered here. Therefore, hon. Members can have peace of mind, especially my lawyer Friends. No suits are barred by this. (Sri S. Swayamprakasam : ‘ Try to satisfy others and not your lawyer Friends.’) Unfortunately, whenever any new legislation is introduced lawyers take advantage of it and they must do it and we should not grudge. I am now speaking as a lawyer. (Laughter.) Registration as such does not confer any conclusive proof that the marriage has already taken place with or without form and that the contracting parties have lived as husband and wife.

“ Then, Sir the hon. Member, Mr. Ramalingam made a point which deserves careful consideration and I shall consider that point. But, for that reason, the Bill need not go to a Select Committee. The point that he made was this: There are persons who have married according to the Swayamariathai form of marriage and there are also others who have married according to forms which do not conform to those laid down in the Hindu law. Suppose they later on separate because of some misunderstanding. Now clause 3 says that both the parties should make the application for registration. Here the man may not be interested in registering his marriage; even though in a spirit of reform he had earlier courted the marriage in order to give equal status to the woman, he might have driven her out later. It may be the other way about also. The woman may not be willing to live with the man, although in her zeal for reform she courted the union earlier. Mr. Ramalingam asks what will happen in such

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1954]

cases. Sir, in the ordinary form of marriage, society is responsible, the family is responsible to see that the marriage bonds sustain. There is the sanction of the society and the family. But you go outside all that and say that this is reform and marriage by sweet will and pleasure of parties. There is no social pressure on the parties to continue to remain as married people. In the other type of marriage, the family, the parents and society come into the picture. It is not merely for the purpose of enforcing something on certain persons that certain things are prescribed in a marriage but for the purpose of ensuring that the contract does not easily break. Let us not think that our ancestors thought that they should force their own sweet will and pleasure on their sons and daughters against their wishes. If they thought so, then every marriage would be an unhappy one. They wanted these forms only to make the institution of marriage sacred so that there might not be union at will and separation at will. But here is a class of cases where people have gone out of the system and there union is at will, so also separation at will. What is to happen to the children born to such parties? That is the point raised here and it is a matter, as I said, for careful consideration. I am prepared to consider it and to bring in suitable amendments, if necessary, at the proper time. I have already spoken to the Law Secretary about this and when we take up the Bill clause by clause, I shall try to propose suitable amendments to provide for such types of cases.

“ Apart from this, Sir, we will consider the Bill in all its aspects. What Mr. Ramalingam pointed out is but one instance. There might be separation for various other reasons. Some people would like to get out of the contract taking advantage of the judgment recently pronounced. I have spoken to the Law Secretary and I am sure he will supply us with suitable amendments. Therefore, I submit that it is not necessary to refer the Bill to a Select Committee. With regard to future marriages, as I have already said, a Bill is under consideration in the Council of States now and it will go to the House of the People shortly. The first reading of the Bill is over and it is now being taken up clause by clause. Representations from Government and by private organizations have already reached the Parliament. Even now we can make representations to the House of the People. Do not consider the Member of Parliament as strangers. They are our representatives. The Parliament is not an alien body with which we have no connection. It is our own. Our own representatives are there. So, from that point of view, it is not necessary to have a parallel and overlapping legislation. However, if the new Central legislation is inconsistent with our legislation, then that prevails and not ours. That will have the force of law. Suppose we undertake another legislation which is the same as the one under consideration in the Parliament now,

7th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

then ours becomes redundant. So, let us wait in regard to provision for future marriages. Even now, Sir, it is not obligatory on the part of Government to bring in this measure. But still we have brought in one because children born out of these marriages are involved in this. This Bill is intended for the benefit of the children born to parents who have married in the Swayamariathai style. A mistake has been pointed out by the High Court and we should rectify it. In spite of this, Members belonging to certain parties cast aspersions on us and doubt our *bona fides*. It is political considerations that come in the way of their appreciating this measure. But I have absolutely no doubt that persons who are affected will welcome this measure. I hope at least the affected children will thank us for protecting their rights."

MR. SPEAKER :—" Does Mr. Ramalingam withdraw his amendment? "

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எழுப்பிய எல்லா முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பற்றி கவனம் செலுத்துவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் தெரிவித்ததை முன்னிட்டு நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை. திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்."

The amendment was by leave withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தேனே . . . அதைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிட வில்லையே."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தீர்கள். அது Out of order. ஏனென்றால் இந்த மசோதா முதலில் கவுன்ஸிலில் பிரேரிக்கப்பட்டு பாஸ் செய்யப்பட்டுவிட்டது. கீழ் சபையாக இருந்தாலும், மேல் சபையாக இருந்தாலும் எந்த சபையில் முதலில் மசோதா பிரேரிக்கப்படுகிறதோ அங்கேதான் இந்த மசோதாவை பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தைப் பிரேரிக்கமுடியும். ஒரு சபையில் பாஸ் ஆனபிறகு பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற திருத்தம் Out of order என்று நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேனே. அதன்படி உங்களுக்கு பதில் வரவில்லையா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I may tell the hon. Member that I am myself aware of this rule only just now. We do not want to take advantage of that provision in the rules."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் சொல்வதைக்கேட்டால் இனிமேல் எந்த மசோதாவையும் இந்தச் சபையில் தான் முதலில் பிரேரிக்கவேண்டும். கவுன்ஸிலிற்கு முதலில் அனுப்பக்கூடாது என்ற முடிவுக்குத்தான் நாங்கள் எல்லோரும் வரும்படியாகச் செய்துவிடுமோ என்று எண்ணுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்த மாதிரியான ஆபத்து எல்லாவற்றிற்கும் வந்துவிடும் போலிருக்கிறது." (சிறிப்பு.)

MR. SPEAKER :—" கவுன்ஸில் ஒரு மசோதா பாஸ் செய்யப்பட்ட பிறகு அதனை மறுபடியும் பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது. பார்லிமெண்டில்கூட இதேமாதிரியாக இரண்டொரு சந்தர்ப்பங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அப்பொழுதும் இதேமாதிரியாகத்தான் ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

[Mr. Speaker]

7th May 1954

“ Now, I shall put the main Motion to vote. The question is—

‘ That the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 5 of 1954), as passed by the Council be taken into consideration at once.’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ I now adjourn the House to meet again at 8 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

VI—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

^a 1. *Amendment to the Madras Motor Vehicles Rules [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)]—*

(a) *Notification issued with G.O. Ms. No. 3513, Home, dated 24th November 1953.*

(b) *Notification issued with G.O. Ms. No. 3743, Home, dated 12th December 1953.*

(c) *Notification issued with G.O. Ms. No. 225, Home, dated 29th January 1954.*

(d) *Notification issued with G.O. Ms. No. 743, Home, dated 22nd March 1954.*

(e) *Notification issued with G.O. Ms. No. 819, Home, dated 27th March 1954.*

(f) *Notification issued with G.O. Ms. No. 847, Home, dated 30th March 1954.*

^a 2. *Amendment to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931]—*

Notification No. 233, issued with G.O. Ms. No. 846, Home, dated the 30th March 1954.

3. *G.O. Ms. No. 499, Public (Services), dated the 8th April 1954, regarding the exclusion of the post of Inspector-General of Registration in the Madras Registration Service from the purview of the Madras Public Service Commission [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India].*

4. *Supplementary Statement showing the resolutions passed by the House Committee of the First Legislative Assembly under the Constitution of India from July 1952 to March 1954 and the action taken thereon.*

^a Laid on the table on the 6th May 1954.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 535 asked by Sri P. Rangaswami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th May 1954, page 199 supra.]

List of accountants involved in the C Register short remittance and punishment awarded to them.

			RS. A. P.			
Branches—						
1	Abhiramapuram	54	4	5	P. Ramachandran	Retired—No punishment.
					P. Narasimhan	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
2	Ayyanavaram	181	0	10	N. Balakrishnan	Resigned—No action.
					P. Pachai Pillai	Increment stopped for two months and warned.
					S. Narasimhan	Do.
					D. Kabali Chetty	Do.
3	Brodies Road	100	13	0	P. S. Venkataraman	Resigned—No action.
4	Car Street Branch	34	3	7	V. K. Ramaswamy	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
5	Egmore I	164	1	4	G. Ranganathan	Warned and increment stopped for one month.
					S. Mahadeva Iyer	Increment stopped for one year.
6	Georgetown I	57	4	6	J. S. R. Srinivasan	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
					T. D. Krishnamurthy	Increment stopped for one month.
7	Kilpauk	92	9	3	V. S. Venkatarajan	Increment stopped for two months and warned.
8	Lakshmiapuram	144	2	10	T. C. Narasimham	Do.
					S. P. Doraikannu	Increment stopped for one year.
9	Madhavapuram	78	9	4	G. P. Narasimhan	Increment stopped for six months and warned.
					M. R. Tangavelu	Increment stopped for two months and warned.
					T. Rajagopalan	Do.
10	Mambalam I	29	11	6	V. Kesavalu	Increment stopped for one month.
11	Mylapore II	106	13	2	K. V. Ranganathan	Increment stopped for one year.
12	Nungambakkam	99	3	0	T. N. Sundararaman	Increment stopped for one year and warned.
					K. Thiruvengadam	Increment stopped for two months and warned.

List of accountants involved in the C Register short remittance and punishment awarded to them—cont.

				Rs.	A.	P.		
Branches—cont.								
13	Purasawalkam	..	..	213	11	6	V. Sambamurthy	Increment stopped for one year and warned.
							K. E. Perumal Naicker	Do.
							D. Sundaresun	Increment stopped for two months.
							S. Narasimhan	Punishment— <i>Vide Ayyanavaram</i> .
14	Rayapuram I	..	..	153	0	0	T. E. Rangaswamy	Increment for one year stopped and suspended.
15	Saidapet I	..	..	104	7	8	P. Kannappan	Increment for two months stopped and warned.
							T. N. T. Arasu	Increment for one year stopped.
							O. Ramiah	Retired—No action.
							P. Panduranga Rao	Increment for one year stopped and warned.
							P. V. Radhakrishnan	Resigned—No action.
							K. V. Thathachari	Increment stopped for two months and warned.
16	Saidapet II	..	..	72	7	11	T. N. Sundararaman	<i>Vide Nungambakkam</i> .
							M. Krishnaswamy	No action taken.
17	Tambaram	..	..	127	2	5	S. P. Doraikannu	<i>Vide Lakshimpuram</i> .
							N. Jayaraman	Increment for two months stopped and warned.
							G. S. Vaidyanathan	Do.
							G. Rajaraman	Dismissed in a separate case.
18	T. Nagar II	..	..	58	0	9	K. V. Nynachari	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
							V. D. S. Ragavan	Increment stopped for six months.
							G. S. Vaidyanathan	<i>Vide Tambaram branch</i> .
19	T. Nagar III	..	..	22	10	10	S. D. Srinivasachari	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
							V. S. Venkatarayan	<i>Vide Kilpauk branch</i> .
20	Triplicane	..	..	54	15	7	P. Rajagopalan	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
							L. R. Ananthakrishnan	Increment stopped for 2 months and warned.
							G. Ranganathan	<i>Vide Car Street branch</i> .
21	Venkataramanapuram	..	..	62	15	11	R. Chakrapani Iyengar	Retired—No action.
22	Muthialpet	..	..	14	0	10	C. Thanikachalam	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
23	Gopalapuram	..	..	44	1	9	V. Narayanan	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.
24	Georgetown II	..	..	26	6	3	P. Swaminathan	Fined Rs. 2—Increment stopped for one month.

25 Alwarpet	..	..	..	367	0	0	P. Narasimham	..	..	..	<i>Vide</i> Abiramapuram branch.
26 T. Nagar I				400	0	0	J. Govindarajulu	..	..	..	Increment stopped for two months and suspended.
							S. Krishnan	..	..	..	Dismissed and reinstated.
							R. Sundaram	..	..	..	No punishment by office.
							P. K. Viswanathan	..	..	..	Dismissed and reinstated—Prosecution in court and discharged.
							P. Rajaraman	..	..	..	Prosecuted.
27 Mylapore I	..	..	..	145	0	0	T.K. Mahalingam	..	..	..	Suspended and reinstated. Prosecuted and acquitted.
							M.B. Thangavelu	..	..	..	<i>Vide</i> Madhavapuram branch.
28 Chepauk	..	..	..	662	0	0	V. Subramaniam	..	..	..	Dismissed and reinstated.
							M. Ranganathan	..	..	..	Do.
29 Royapeta I	..	..	..	370	0	0	K. Manickam	..	..	..	Prosecuted and acquitted.
80 Villivakkam	..	..	..	780	0	0	K. C. Krishnaswamy	..	..	..	Prosecuted.
81 Komaleeswaranpet	..	..	..	167	14	2	G. B. S. Mani	..	..	..	Increment for one year stopped.
							S. Narasimhan	..	..	..	<i>Vide</i> Ayyanavaram.
Depots—											
1 Adyar	..	..	..	92	5	11	T. N. Sundaram	..	..	..	Increment stopped for one year.
							M. R. Thangavelu	..	..	..	<i>Vide</i> Madhavapuram
2 Ammankoil	..	..	..	83	0	2	P. M. Mani	..	..	..	Increment for one year stopped.
							V. Sundaravinayagam	..	..	..	Do.
							R. Radhakrishnan	..	..	..	Fined Rs. 2 and increment stopped for two months and warned.
3 Chetpet	..	..	..	71	10	9	K. R. Srinivasan	..	..	..	Increment for two months stopped and warned.
							Namasivayam	..	..	..	Increment stopped for one year.
							G. Rajaraman	..	..	..	Dismissed in another case.
							V. Sundaravinayagam	..	..	..	<i>Vide</i> Ammankoil.
4 Chintadripet	..	..	..	86	12	3	M. B. R. R. R. R. R.	..	..	..	Increment stopped for one year and warned.
							R. Ranganathan	..	..	..	Increment for two months stopped.
							M. N. Vasudevan	..	..	..	Increment stopped for four months.
5 Choolai	..	..	..	91	5	10	P. R. Loganathan	..	..	..	Increment for one year stopped.
							M. Gopalakrishnan	..	..	..	Increment for six months stopped.
6 Georgetown III				57	10	2	M.L. Narasimhan	..	..	..	Do.

List of accountants involved in the C Register short remittance and punishment awarded to them—cont.

RS. A. P.

Depots—cont.

7 Government House	..	..	..	99	1	4	T. S. Srinivasan	..	..	Increment for one year stopped.
8 Korukupet	..	..	..	36	1	6	V. Venkatarajan	..	..	No punishment.
							A. D. Ramswamy	..	..	Increment for one year stopped.
9 Kosapet	..	..	..	72	2	11	M. Ramamurthy	..	..	Do.
							S. Krishnan	..	..	Vide Theyagarayanagar I.
							M. S. Ramachandran	..	..	Increment for one year stopped.
							T. C. Narasimhan	..	..	Vide Lakshmipuram branch.
							K. R. Srinivasan	..	..	Vide Chetpet branch.
10 Krishnampet	..	..	..	96	12	6	R. Sandaram	..	..	Increment for four months stopped.
							G. Ranganathan	..	..	Vide Egmore I.
11 Mandavalli	..	..	—	16	4	11	K. Kannappan	..	..	Increment stopped for one year.
12 Meenambakkam	..	..	..	82	4	8	P. V. Lakshman Rao	..	..	Dismissed in another case.
							Sivarama Subramaniam	..	..	Resigned and no action.
13 Napier Park	..	..	..	80	14	8	V. Rajagopalan	..	..	Increment for one year stopped.
14 Perambur II				71	3	1	R. Chakrapani Iyengar	..	..	No action—Resigned.
							Sundaravinayagam	..	..	Vide Ammankoil depot.
							R. Sundaram	..	..	Vide Theyagarayanagar I.
							V. Y. Krishnamurthy	..	..	Vide Georgetown III branch.
15 Periamet	..	..	..	101	3	3	P. S. Krishnamurthy	..	..	Increment for one year stopped.
							P. R. Loganathan	..	..	Vide Choolai depot.
16 P. R. Square	..	..	..	22	11	11	Dananjayani	..	..	Fined Rs. 2 and increment for one year stopped.
17 Pudupakkam	..	..	..	71	4	9	T. D. Sarangapani	..	..	Increment for six months stopped.
18 Pudupet	..	..	..	56	4	2	A. Muthukumaraswamy	..	..	Increment for one year stopped.
							N. Ramakrishnan	..	..	Do.
							T. C. Narasimhan	..	..	Vide Kosapet.
							S. Narasimhan	..	..	Vide Purasawalkam.
							N. Varadarajan	..	..	Resigned and no action.

19 Royapetta II	..	..	53	1	7	K. Thiruvankadam ..	..	..	<i>Vide</i> Nungambakkam.
						P. S. Krishnamurthy ..	..	..	<i>Vide</i> Periamet.
20 Rayapuram II	..	..	59	0	5	A. D. Ramaswamy ..	..	..	<i>Vide</i> Korukupet.
						P. M. Mani ..	..	..	Increment for one year stopped.
21 Seven wells	..	..	57	13	3	A. K. Valanalai Chetti ..	..	..	Increment stopped for one year and fined Rs. 2.
						M. S. Ramachandran ..	..	..	Increment for one year stopped.
22 St. Thomas' Mount	..	..	103	0	3	C. S. Arumugam ..	..	..	Do.
						P. Kannappan ..	..	..	<i>Vide</i> Mandavelli.
						A. Subramaniam ..	..	..	Increment stopped for six months.
						M. Varatharajan ..	..	..	Resigned.
23 Sriramnagar	..	..	64	12	5	T. Rajagopal ..	..	..	<i>Vide</i> Madhavapuram.
						G. P. Narasimhan ..	..	..	Increment for six months stopped.
24 Teynampet I	..	..	131	12	5	G. B. S. Mani ..	..	..	<i>Vide</i> Komaleeswaranpet.
						T. A. Arasu ..	..	..	<i>Vide</i> Saidapet I.
25 Teynampet II	..	..	81	5	11	P. Panduranga Rao ..	..	..	Do.
						S. P. Dorakannu ..	..	..	<i>Vide</i> Tambaram.
26 Theyagarayanagar IV	..	..	77	8	11	V. D. S. Raghavan ..	..	..	<i>Vide</i> Theyagarayanagar II.
						V. Rajagopalan ..	..	..	<i>Vide</i> Napier Park.
27 Theyagarayanagar V	..	..	61	3	3	Vijayaraghavan ..	..	..	Increment stopped for one year and warned.
28 T. V. Pet ..	..	..	236	3	5	K. V. Thathachari ..	..	..	<i>Vide</i> Shenoyanagar.
						P. Somasundaram ..	..	..	Increment for one year stopped.
						Panduranga Rao ..	..	..	<i>Vide</i> Teynampet II.
						G. B. S. Mani ..	..	..	<i>Vide</i> Komaleeswaranpet.
						Ragavachari ..	..	..	<i>Vide</i> Chintadripet.
29 Tondiarpet	..	..	30	8	2	V. S. Venkatarajan ..	..	..	Increment stopped for one year.
						N. Jayaraman ..	..	..	<i>Vide</i> Tambaram.
						M. L. Narasimhan ..	..	..	<i>Vide</i> Georgetown III.
30 Sheneynagar	..	..	788	0	0	P. R. Jagannathan ..	..	..	Dismissed and reinstated. Prosecuted and acquitted.
			8,032	5	6				

[7th May 1954]

APPENDIX II.

[Vide item IV (2) on page 236 supra.]

L.C. BILL No. 7 of 1954.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Act, 1919.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919), for the purpose hereinafter appearing; It is hereby enacted as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Municipal (Amendment) Act, 1954.

2. *Amendment of section 85, Madras Act IV of 1919.*—In the proviso to sub-section (1) of section 85 of the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919)—

(a) in clause (b)—

(i) after the words “ the electrical engineer ” a comma and the words “ the water-works engineer ” shall be inserted; and

(ii) the word “ and ” shall be inserted after the semicolon at the end;

(b) clause (c) and the word “ and ” shall be omitted and clause (d) shall be re-lettered as clause (c).

APPENDIX III.

[Vide item IV (3) on page 243 supra.]

L.C. BILL No. 5 of 1954.

(As passed by the Council.)

A Bill to provide for the registration of Hindu non-conforming marriages.

WHEREAS marriages have in some cases been solemnized among Hindus without the performance of religious or customary rites or ceremonies and otherwise than in accordance with forms prescribed by statute;

AND WHEREAS Courts have refused to recognize such marriages as valid although the intention of all the parties concerned was to bring into being a valid married status;

7th May 1954].

AND WHEREAS it is necessary to provide the parties to such marriages with the means of rendering such marriages valid and the children legitimate;

It is hereby enacted as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Hindu Non-conforming Marriages (Registration) Act, 1954.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force at once.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) “ non-conforming marriage ” means a function held before the commencement of this Act at which a Hindu man and a Hindu woman went through a form of marriage which was not a form prescribed by Hindu law or religion or sanctioned by usage or custom or authorized by status, but by which the parties concerned intended to become lawfully wedded husband and wife with the rights and obligations attached to and consequent on the status of lawfully wedded husband and wife; and the expression “ parties to a non-conforming marriage ” refers to the man and the woman so married;

(b) ‘ prescribed ’ means prescribed by rules made under this Act;

(c) ‘ registered marriage ’ means a non-conforming marriage a record of which has been made in accordance with section 4 in a register of non-conforming marriages;

(d) ‘ statute ’ means a law passed or made by a Legislature or other competent authority in India and in force in the State of Madras.

3. *Application for registration.*—(1) The parties to a non-conforming marriage, or if one of the parties to a non-conforming marriage be dead, the surviving party, or if both the parties to a non-conforming marriage be dead, a son or a daughter of the parties if such son or daughter has attained majority, may apply to the Tahsildar of the taluk, or, in the City of Madras, to the Tahsildar of the range, in which the said marriage was solemnized that the said marriage be registered.

(2) An application under this section shall, if by the parties or by the surviving party, be made within two years from the commencement of this Act and, if by a son or a daughter of the parties, be made within two years from the commencement of this Act or within two years of the applicant attaining majority, whichever is later.

4. *Registration of non-conforming marriages.*—On receiving an application under section 3, the Tahsildar shall send notice to the applicants or the applicant to appear on a specified date at the

[7th May 1954]

taluk office with two respectable witnesses who may either be persons who were present at the time the non-conforming marriage referred to in the application was solemnized or persons who, on personal knowledge extending to not less than ten years, could declare that the parties to such marriage were living, and were regarded, as husband and wife. On that date or on such other date as may be fixed by the Tahsildar, the applicants or applicant and the witnesses shall appear at the taluk office and shall sign declarations in the prescribed form. The Tahsildar shall, in the presence of the applicants or applicant and the witnesses, enter particulars of the non-conforming marriage in the register of non-conforming marriages to be maintained by him; and the applicants or applicant and the witnesses shall sign the statement of particulars entered in the register. The Tahsildar shall affix his signature and the seal of his office to the said record of the non-conforming marriage.

5. *Effect of registration.*—The validity of a registered marriage or the legitimacy of the children born of the union, whether born before or after the registration of the said marriage, shall not be called in question on the ground that the form in which the said marriage was solemnized was not a form prescribed by Hindu law or religion or sanctioned by usage or custom or authorized by statute or on any other ground relating to the performance of rites or ceremonies or the observance of forms.

6. *Register of non-conforming marriages to be open to inspection.*—The register of non-conforming marriages maintained under section 4 shall, at all reasonable times, be open to inspection by members of the public who shall, on payment of the prescribed fee, be entitled to obtain certified extracts therefrom.

7. *Penalty.*—(1) Any person who, in an application under section 3 or in a declaration under section 4, makes any statement which is, or which he has reason to believe to be, false or which he does not believe to be true shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to three years, or with fine, or with both.

(2) No Court shall take cognizance of an offence punishable under this section except on a report in writing of the facts which constitute the offence made either by the Tahsildar who received the application or before whom the declaration was made or by an officer of Police of gazetted rank.

8. *Revision.*—The State Government or any officer generally or particularly authorized thereunto may call for the record of any proceeding under this Act with a view to examine the regularity, legality or propriety of such proceeding and pass in relation thereto such order as may be deemed proper or necessary.

9. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

7th May 1954]

• (2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the form of applications under section 3 and of declarations under section 4;

(b) the maintenance by the Tahsildar of a register of applications received and the form in which the register shall be maintained;

(c) the form in which the register of non-conforming marriages shall be maintained;

(d) the manner in which notices under section 4 shall be served;

(e) the fee to be paid on applications under section 3 or 6.

(3) All rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette*, and shall, on such publication, have effect as if enacted in this Act.

K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR,
Minister for Law.

